

டிசம்பர் 2011

ஞானம்

139

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

'அங்கோர்' உலகப் பெருங்கோயில்
கம்போடிய பயணத்தொடர்....

- ஞா. பாலச்சந்திரன்

முற்றத்துக் கரடி
முதற்பரிசுக் கதை
- அிகளங்கள்

தமிழை-ஐஸ்லாமியத் தழுவாக
மாற்றும் போராடும் சத்திய எழுத்தாளன்

எஸ்.ஐ.நாசூர்கனி

விலை : ரூபா 65/-

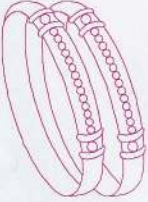
தரமான தங்க நகைகளுக்கு...

NAGALINGAMS

Jewellers

**Designers and
Manufacturers of 22KT
Sovereign Gold Quality
Jewellery**

101, Colombo Street, Kandy
Tel : 081 - 2232545

**CENTRAL ESSENCE
SUPPLIERS**

SUPPLIERS TO CONFECTIONERS & BAKERS

**Dealers in all Kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals, Cake Ingredients Etc.**

76 B, Kings Street, Kandy
Tel : 081-2224187, 081-2204480, 081-4471563

இலி - 12 கடல் - 07

**பகிர்தலின் மூலம்
விழிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
நாணம்**

ஆசிரியர்
தி. நானசேகரன்
வினா ஆசிரியர்
மு. அம். து. அனசேகரன்
இலி.
பி. எ. வி. காமராசர்

தலைவர் கருவிகள்
கலம்

விளம்பரக்குறியீடு...
தி. நானசேகரன்
நாணம் கிளை அலுவலகம்
3-B, 15^{வது} குழந்தை
பிளாட்டின் - III
பி. காமராசர், 011-2656013
0777-336506
02 0007371
பி. காமராசர், 011-2782603
E-mail: editor@naanam.info
web: www.naanam.info

பொன்முகட்டு உயிர்முகட்டு
பி. காமராசர் கிளை
Swift Code :- HBLILK LX
Gnanasekaran
Hattori National Bank
Wullawatha Branch
A/C No.009010344631

இதழ்வுள்ளிகள்

- **கிவிதைகளில்**
 - கவியரசர் பாரதி 04
 - பாபு, நாரம் 10
 - மயிலாதி எ. இக்காஸ் 22
 - சு. விஜயலக்ஷ்மி 23
 - கா. ம. பி. சேஷசுப்பிரமணியன் 23
 - தென்மொழி நகை ஆறுமுகம் 24
 - கே. ஆர். சி. நகராஜன் 34
 - கவிஞர் சுவாமி 58
- **கட்டுரைகள்**
 - கவியரசர் பாரதி எஸ். எம். காமராசர் 03
 - கா. ம. பி. சேஷசுப்பிரமணியன் 26
 - எம். மு. பி. சி. காமராசர் 35
 - கவிஞர் சுவாமி 45
- **பயணக் கட்டுரை**
சு. வி. காமராசர் 11
- **சிறுகதைகள்**
 - அ. காமராசர் 05
 - மு. அம். து. அனசேகரன் 28
 - எம். மு. பி. சி. காமராசர் 41
- **சமசொல்லை கலை இலக்கியம்...**
கி. பொன்னாச்சாரி 53
- **பத்திரி ஏழுநூறு**
 - ஆ. காமராசர் 31
 - கி. ஜி. மகாதேவா 51
 - கி. விஜயன் 56
 - மாணா. மக்கள் 59
- **நான் விரிசலால்**
தியக்தலாசா எச். எம். பி. காமராசர் 30
- **நான் அறிவுகள்**
சு. வி. காமராசர் 61
- **வரசுகள் போகலிழை** 61
- **கொற்றாசல்தலை ஆறுமுகம் கவிஞர்**
கவிஞர் சுவாமி 24
- **நேர்மாரணம்**
பேராசிரியர் சுவாமி விஜயலக்ஷ்மி 18
- **நிறை விரிசலால்** 32

நாணம் கிளை அலுவலகம், 3-B, 15^{வது} குழந்தை பிளாட்டின் - III, பி. காமராசர், 011-2656013, 0777-336506, 02 0007371, www.naanam.info

விளம்பரக்குறியீடு...
தி. நானசேகரன்
நாணம் கிளை அலுவலகம்
3-B, 15^{வது} குழந்தை
பிளாட்டின் - III
பி. காமராசர், 011-2656013
0777-336506
02 0007371
பி. காமராசர், 011-2782603
E-mail: editor@naanam.info
web: www.naanam.info

குறிப்பு-இஸ்லாமியத் துறாக்

மாற்றுப் பொருளும் சத்தியச் சூழ்நிலை

எஸ்.ஐ. நாகரீகன்

**கலாபுஷணம்:
எஸ். எம். சுவாமிநாதன்**

நம் தேசத்தின் தலைநகர இஸ்லாமியத் துறாக் ஆறு - துறக்கி - பாரசீகம் - சூழ்நிலை - இஸ்லாமிய மொழிகள் "இஸ்லாமிய மொழிகளாக" மாறியது போன்ற மாற்றுவதன் மூலம் துறக்கி மாற்றிவைக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய மொழிகளாக மாற்றப்பட்டன. மாற்றுவதன் மூலம் துறக்கி மாற்றிவைக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய மொழிகளாக மாற்றப்பட்டன. மாற்றுவதன் மூலம் துறக்கி மாற்றிவைக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய மொழிகளாக மாற்றப்பட்டன.

இது என்ன இஸ்லாமியத் துறக்கி?

1980ல் தமிழ்நாடு இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கிழக்கவழியில் நடுத்தர வகுப்பு சாதாரண சாதாரண இஸ்லாமியத் துறக்கியின் மாற்றுவதன் நிறைவு மட்டுமல்லாமல், மாற்றுவதன் மூலம் துறக்கி மாற்றிவைக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய மொழிகளாக மாற்றப்பட்டன. மாற்றுவதன் மூலம் துறக்கி மாற்றிவைக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய மொழிகளாக மாற்றப்பட்டன.

இ... இஸ்லாமிய மொழி மாற்றுகளை நீங்கள் எப்போது நம் துறக்கி - இஸ்லாமியத் துறக்கி மாற்றிவைக்கப்பட்டன? சூழ்நிலை மாற்றுவதன் மூலம் துறக்கி மாற்றிவைக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய மொழிகளாக மாற்றப்பட்டன. மாற்றுவதன் மூலம் துறக்கி மாற்றிவைக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய மொழிகளாக மாற்றப்பட்டன.

இந்தக் காலகாலின் சீர்திருத்தத்தை வீரமொழியின் சீர்திருத்த மொழியின் "விடுதலை" பின் ஆறு

வழி என்ன (2011) செப்டம்பர் 28 முதல் நவம்பர் 04 வரை) தொடர் தொடர்பாக வழி. நம் நாட்டு முன்னம் மொழி மாற்றுகளை உசுப்பிட்டதற்கு, சமீபத்தில் தாய்மொழி மொழிகளின் மொழியிடப்பட்ட "இயல்புமொழி" பிழை இதை சீர்திருத்தத்தை வழி. உசுப்பிட்டதற்கு, சமீபத்தில் தாய்மொழி மொழிகளின் மொழியிடப்பட்ட "இயல்புமொழி" பிழை இதை சீர்திருத்தத்தை வழி.

1985 என... நிலைக்கிறேன். ஒரு நம் மொழி மாற்றுவதன் மூலம் துறக்கி மாற்றிவைக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய மொழிகளாக மாற்றப்பட்டன. மாற்றுவதன் மூலம் துறக்கி மாற்றிவைக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய மொழிகளாக மாற்றப்பட்டன.

இந்த சீர்திருத்தம் சமீபத்தில் மொழி மாற்றுவதன் மூலம் துறக்கி மாற்றிவைக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய மொழிகளாக மாற்றப்பட்டன. மாற்றுவதன் மூலம் துறக்கி மாற்றிவைக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய மொழிகளாக மாற்றப்பட்டன.

பத்திரிகையுலக ஜாம்பவான் மறைந்த எஸ்.டி. சிவநாயகம் அவர்களால் "சிந்தாமணி" பண்ணையில் முனாபிர் பார்வையில்' என்ற பகுதியில் மூன்றாண்டு காலம் சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தொட்டெழுதி பெரும் வாசகர் வட்டத்தை தனக்கென ஏற்படுத்திக் கொண்டதன் மூலம், தமிழில் முதல் துப்பாய்வுத்துறை (Investigative Journalist) பத்திரிகையாளராக உருவாக்கப்பட்ட கலாபூஷணம் நாகூர்கனி, தானொரு சமுதாய எழுத்தாளன் என்பதை மேலும் உறுதி செய்யும் விதமாக, இன்னொரு எழுத்துப் போராட்டத்தையும் நீண்ட காலமாக நடத்தி வருகிறார். அது என்ன?

இலங்கை முஸ்லிம்களில் கணிசமானோர் தம் பிள்ளைகளுக்கு சிங்கள மொழிமூலம் கற்பித்தலை விரும்பி 'மறுகரை' நோக்கி வருடாந்தம் போவதை காண்கின்றோம். இப்படி முஸ்லிம்களின் போதனா மொழி சிங்களமாக மாறுவதால், நாளடைவில் சமூகம் எதிர் நோக்கப்போகும் கலாசார சீரழிவுகளைத் தன் பேனாமூலம் விளக்கி முஸ்லிம்கள் தமிழில் கற்பதே நலமென பலகோணங்களால் நிறுவி வருகின்றார்.

தனக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் நேரங்களில் - ஏடுகளில் எல்லாம் இந்தப் போதனா மொழிப்பிரச்சினையைத் தொட்டெழுதி, முற்றும்முழுதுமாக (யாழ்ப்பாணம் போல) ஒரு தமிழ்ப்பிரதேசம் அல்லாத - பல இனத்தவர் வாழும் தலைநகரில் இருந்துகொண்டு, கடந்த 48 வருடங்களாகத் தொடர்ந்து (1963 -2011) தமிழ்த் தேசிய நாளிதழ்கள் - சஞ்சிகைகள் - பருவ ஏடுகள் அனைத்திலும் சமுதாயப் பணியும் - சங்கத்தமிழ்ப் பணியும் புரிந்துவரும் சாதனை மன்னன் சகோதரர் நாகூர்கனி எனத் துணிந்துரைக்கலாம்.

அவரது மொழிநடையில் கூறுவதனால் வண்ணத் தமிழின் சின்னங்கள் சிதறிக்கிடக்கும் சிங்கார பூமியான - கொழும்பு மாநகரின் இதயஇடம் 'வாழைத்தோட்டம்' வளர்த்த தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தின் இன்றைய ஏகப் பிரதிநிதியாக எழுத்துப்பணியும், அதன் மூலம் சமய சமூக - மொழித்துறை சார் பணிகளையும் செய்துவரும் ஒரு சமுதாயப் போராளியான சகோதரர் கனியின் பணி தொடர வாழ்த்துவோம்.

எஞ்சிய 'நான்'

கலைவாதி கலீல்

இன்றைய நேற்றுக்கள்
நேற்றைய நாளைகள்
எல்லாமே ஒன்றுபோல்தான்
எனக்குத் தெரிகிறது!

ஊழிப் பேரலையும்
உலகத்தை மாற்றுமென்று
கண்ட கனவுகளும்
கனவுகளே... நிஜங்களல்ல!

ஒரு காலம் இருந்தது
தராசில் மனிதர்களைப் போட்டால்
நல்லவர் பக்கமே தாழும்...
தராசு!
இன்றோ...
நல்லவர் ஊஞ்சலில் உச்சம்போல்
ஏறி நிற்க -
கெட்டவர் பக்கம்தான்
பாதாள இறக்கம்!

நம்பிக்கைத் துரோகங்கள்
விஸ்வரூபம் எடுத்து
வெறி கொண்டு அலையும்போது
விரக்திதான் மிஞ்சுகிறது...
இரும்பைத்தின்ற எலியின் கதை
பள்ளிப் பாடத்தில் படித்த ஞாபகம்!
இன்று -
கொசுக்கள் தின்கின்றன இரும்பை!

நண்பர்கள் அனைவரும்
நபுஞ்சகர்களாய் மாறும்போது
புதிய உறவு தேடிப்
புறப்பட்டு என்ன பயன்?
நீயா நானா? என்ற போட்டி வரும்போது
நான், நான் என்றே நெஞ்சு அழும்?

"விட்டுக் கொடுப்போம்
விட்டுத்தான் கொடுப்போம்!"
என்ற எண்ணங்கள்
எண்ணக் கிணற்றின் அடியில்
புதைபுண்டு போயின
எஞ்சியிருப்பது
"நான்" மட்டுமே!

அமரர் செம்பியன் செவ்வன் சூயகாத்தச சிறுகதைப் போட்டி 2011ல் முதற்பரிசு பெற்ற சிறுகதை

✽ 'அகலாங்கன்' ந. தரமராஜா

கிராம பூர்வோடு மனிதர்க்கும், விடுதலின் பெயர்கள் சமையல் வேலைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர் ஒரு பிற்றுக்கிறமை. பாடசாலை இல்லாததால் சிறுவர்கள் முற்றாயினால் விடுவாயாழக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் வீடுகளில் இல்லாமல், அங்கொட்டிற்கு காலை என்பதால் ஆண்கள் வயதில் அங்கொட்டி வேலைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். வயதாழ்ப்புகள் சிலர் மட்டுமே வீடுகளில் இருந்தனர். நிரந்தர உள் பாயப்பாவிது. கதை பரஸ்த் தொடங்கியது.

தூக்கிடுவானும், துணைகள், வீடுகளில் பூர்வ முதியவர்கள் மட்டுமே யீதம் சிறுந்தனர். கார்வளில் சாய்பாடுகளு ஒது தம்பிக்கலை. தன்மை ஒன்பது வகையான பாரிகள் என்று. பின்னர் கணநதூக்கிடுவானும் பின்னர் பிள்ளைகள் தங்களுக்குப் பாதுகாப்பு என நினைவதார்கள். மட்டுக்கொட்டிக்குள்ளே நான் என்ற ஆண்டுதான் சமையலாக அந்த அரண்மனை சிறுமலை இல்லை. இந்த உள் சிறுமலைவது சத்தமும் கொண்டானாக ஆகியிருக்கிறது என இறைவனைப் பிரார்த்தித்தனர்.

முற்றத்துக் காரம்

அந்த ஊரைச் சுற்றி வளைந்த கிராமவத்தினர் வயர்களில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் யாவரையும் அருக்குள் கொண்டு வந்தனர். பாடசாலை கைமுறையில் கருவெய்யத்தில் அவர்கள் நிறுத்தி வைத்தனர். அடையாள அட்டைகளைக் காட்டுமபடி வற்புறுத்தப்பட்டனர். வயல் வேலைகளைச் செல்லும்போது யாராவது அடையாள அட்டையை எடுத்துச் சென்றிருப்பாரா தங்கள் பிள்ளைகளையும் கணவன் மார்க்களையும் கிராமவத்தினர் பாடசாலை மைதானத்தில் நிறுத்தி வைத்திருப்பதைக் கௌரவிப்பட்டு, வீட்டிலிருந்து பெண்கள் பதைபதைத்தார்கள். சமைந்தது பாதி சமைக்காதது யாதிபாக அடையாள அட்டைகளை எடுத்துக்கொண்டு முடிவார்கள். வகைதாழ்ந்தகளைத் தூக்கிடுவானும், ஒது விடுவாயாழக் கொண்டிருந்த பிள்ளைகளைத்

வைரவா அப்பாளர்கள் என முழு முழுமையாகக் கொண்டனர். பாடசாலை கைமுறையில் அட்டைகள் வழியில்கு நேரத்தில் ஒரு விடாக கிராமவத்தினர் அருக்குள், ஒடுகு அட்டை. என்ன நடந்தும் போகிறது என்று காரணம் அளிக்க முடியவில்லை. காலியபடிவும் பெத்தனர் வீட்டுக் கிண்கணியில் இருந்தனர். காலியபடிக்கு வகை பதைத்து சாய்பாடுமேல் இருக்கலாம். அவர்கள் பண்களினால் சிவ்வூதில் யாவரும் பெத்தது என்பதுதான் அழைப்பார்கள். பெத்த பாதைக் பிள்ளைகளைக் காலியபடிக்கு கொண்டு கொண்டுள்ளனர் தான்பட்ட தெருவில் ஒருபவர் களைபும், சிறுமலைவத்தினரையும் கவனித்துக் கொண்டு இருந்தனர்.

பயம் என்றால் என்ன என்றே அறியாத அவரின் உதடுகள் ஏதேதோ முணுமுணுத்தன.

அந்த ஊரிலுள்ள வைரவருக்கு மடை போடுவதென்றால் காசியப்புதான் பூசாரி. அம்மனுக்குப் பொங்கல் வைப்பதென்றாலும் காசியப்புதான் பூசாரி.

அந்த ஊரில் மட்டுமல்ல, சுற்று வட்டாரத்தில் அவரைத் தெரியாதவர்கள் இல்லை. அவர் பிறந்தது அந்த ஊரில்தான்

** **

இயற்கை வளமும் வனப்பும் நிறைந்த அந்த ஊரின் பெயர் பம்பைமடு.

அங்குள்ள குடும்பங்கள் யாவும் விவசாயக் குடும்பங்கள் சாதி சமயச் சண்டைகள் அந்த ஊரார் கேட்டறியாதது. யாவரும் சைவ சமயத்தவர்கள்.

காசியப்பு பம்பைமடு வட்டாரத்தின் அங்கத்தவராகப் போட்டியின்றித் தெரிவு செய்யப்பட்டு நடுச் செட்டிகளும் பிரதேச சபையின் தலைவராக (Chairman) இருந்தவர்.

திண்ணைப் பள்ளிப் படிப்பைத் தவிர வேறு படிப்பு படிக்காதவர். எழுத வாசிக்கத் தெரியும். ஆங்கிலத்தில் கையெழுத்துப் போடுவார். ஆங்கிலச் சொற்கள் சிலவற்றைத் தெரிந்து வைத்திருந்தார். அந்த ஊரவர்கள் மட்டுமன்றி அயற் கிராமத்தவர்கள் பலரும் அவரிடம் வந்து தங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள்.

ஒரு சிறந்த நீதிபதிபோல அவர் செயற்பட்டு ஆலோசனையும், அறிவுரையும் வழங்கி வந்தார்.

இயக்கங்களின் வளர்ச்சிக்குப் பின் அவரிடம் வருபவர்கள் குறைவு. அவருக்கு அந்தப் பிரதேசத்தில் மதிப்பு ஏற்படத் தொடங்கியதற்கு முக்கியமான காரணம் ஒன்று உண்டு.

அவரது வலது கண் மூடப்பட்டபடி பார்வைவற்று விளங்குவதுதான் அதற்குச் சாட்சி.

கண்ணை இழந்த காசியப்புவை, (அப்போது காசிப்பிள்ளை) திருமணஞ் செய்ய அந்தப் பிரதேசத்துப் பெண்கள் எல்லாம் போட்டி போட்டனர் என்று பெத்தா இன்றும் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்வார்.

அவரைத் திருமணஞ் செய்யும் அதிஷ்டம் சொந்த மச்சாளான பெத்தாவுக்குத்தான் அடித்தது.

** **

விவசாயிகள் நிறைந்த வன்னியிலே வீரர்களும் நிறைந்திருந்தனர். வயலில் அரிவு வெட்டி உப்பட்டியாகப் போடுவார்கள். ஓரிரு நாட்களில் காய்ந்தவுடன் நான்கு ஐந்து உப்பட்டிகளைச் சேர்த்து மாவக்கையாக்கி வயல் வரப்பு மூட்டில் கட்டக் கந்தாக வைப்பார்கள். சில நாட்களின் பின் கட்டக் கந்துகளைப் பிரித்து நான்கு ஐந்து மாவக்கைகளை ஒன்றாகக் கயிற்றால் கட்டித் தூக்கிச் சென்று பெரிய கூடாக வைப்பார்கள்.

ஒரே இடத்தில் வைத்தால் தான் கூட்டிக்க வசதியாக இருக்கும். மழைக் காலங்களில் கூட்டிக்க முடியாது.

காற்றுக் காலத்தில் கூட்டித்தால் தான் தூற்றிப் பதரைப் பிரிக்க முடியும்.

எருமை மாடுகளால் கூட்டித்த காலத்தில் இதுதான் நடைமுறை. கட்டக் கந்துகளைப் பிரித்து கூடுவைப்பது ஒரு பெரிய வேலை. இப்பொழுது யாரும் செய்வதில்லை.

மோதகத்தின் வடிவில் இருபது இருபத்தைந்தடி உயரம் வரை பெரிய கூடு இருக்கும்.

கூடு வைக்கும்போது கவனமாக முடி கூட்ட வேண்டும். முடி சரியாக அமையாது போனால் கூட்டுக்குள் தண்ணீர் போய்விடும்.

தண்ணீர் போனால் கூடு வெந்து போகும். நெல் மடிநெல்லாகி பழுதாகிவிடும்.

விதை நெல்லுக்குப் பயன்படாது. சாப்பாட்டுக்கும் உதவாது.

முடி கூட்டுவதற்கு பொதுவாக திருமணமாகாத இளைஞர்களே ஏணியில் ஏறி நிற்பார்கள்.

ஏணியில் கடைசித் தடிவரை ஏறி நின்று கடைசிப் பீடக் கதிரையும் மடக்கி மேலே போட்டுவிட்டால் முடி கூட்டி முடிந்து விடும்.

முடி கூட்டுவது ஒரு வகையான வீரமாக வன்னியிலே கருதப்பட்டது. முடி கூட்டுவதற்கு ஏணியிலே ஏறப்பயப்படும் இளைஞர்களை அந்த ஊர்ப் பெண்கள் திருமணஞ் செய்ய விரும்ப மாட்டார்கள். முடி கூட்டும் போது தப்பித் தவறி அந்த இளைஞன் விழுந்து விட்டால், அல்லது முடி சரிந்து விழுந்து விட்டால், அல்லது கூட்டுக்குள் தண்ணீர் போய் கூடு வெந்து போய்விட்டால் நெல் மடி நெல் ஆகிவிட்டால் அந்த இளைஞனுக்கு யாரும் பெண்கொடுக்க மாட்டார்கள்.

எந்தப் பெண்ணும் அவனைத் திருமணஞ் செய்ய விரும்பாள். ஊரவர்கள் யாவரும் சேர்ந்து 'பரத்தை' முறையில் வயல் வேலைகளைச் செய்த அந்தக் காலத்தில் யாருடைய வயலில் கூடு வைத்தாலும் காசியப்பு தான் ஏணியிலே ஏறி முடி கூட்டுவார். அதனால் அவருக்கு அந்த ஊரில் தனிமதிப்பு இருந்தது. நல்ல கட்டுமஸ்தான உடல், அளவான மீசை, அழகான இளைஞன். வம்பு தும்புவிற்றுப் போகாதவர். சுருட்டு, கடுதாசி விளையாட்டு, சாராயம் என்று எந்தக் கெட்ட பழக்கமும் இல்லாதவர். வெற்றிலை மட்டும் எப்போதாவது போடுவார்.

** **

வவுனியா நகரிற்கு மேற்கே ஏழுமைல் தொலைவில் உள்ள பம்பைமடு என்ற அவரது கிராமத்தில் இயற்கை வளங்கள், அதிகம் உண்டு. பால், இறைச்சி, குளத்து மீன், மரக்கறி வகைகள், பழவகைகள் என்று எதற்கும் குறைவில்லை. அரிசிக்குப் பஞ்சமில்லை.

பாலைப்பழம், வீரைப்பழம், உலுவிந்தம்பழம், நறுவிலிப்பழம், நாவற்பழம், விளாம்பழம், கூழாம்பழம், பனிச்சம்பழம், எனக் காலத்துக்குக் காலம் பழ வகைகள் மிகுதியாகக் கிடைக்கும்.

முரலிப் பழம் மட்டும் அங்கு இல்லை.

பள்ளிக்குச் செல்லும் பிள்ளைகள் கரம்பைப் பழம், துடரிப்பழம், கூரைப்பழம் எனப் பழங்களோடுதான் வீடு திரும்புவார்கள். குளத்துக்குப் போனால் கரையாக்கண்ணிப்பழம், பனிச்சம்பழம், விளாம்பழம் எனப் பலவகைப் பழங்கள் அங்கு கிடைக்கும். வட்டுக்காயும், பிரண்டைத் தண்டும், பொன்னாங்காணிக் கீரையும் குளத்தில் குளித்துவிட்டு வரும் பெண்களின் மடிகளை நிறைத்திருக்கும்.

சேலையினால் பீலியிலே மீனை வாரிக்கொண்டு வருவார்கள் பெண்கள். இலுப்பைப் பூக்காலத்தில்

கிணியைப் பழங்களைப் பிழிந்து காய்ச்சி பாணியாகி வைத்திருப்பார்கள்.

பாரிசாஸத்தில் காலை உணவுக்கு பழஞ்சேறும் வகை ஒரு சம்பிரதாயம். இந்தப் பாணி வகைகளுக்கும் அறிவர் பண்புரு.

குளத்துவிரால் மீன் தரவாரும் பண்டம் நூக்கலும், கிணியைச் சுவத்தலும் கிணியை விடுகளைக் காண்புபுறாது.

செந்திரிக்காய் நீத்தும் புரணிக்காய், சாத்தும் புரணிக்காய், கிணியைக் காய் விடுகையில் துவையவில்லாத கிணியும்.

** ** *

சுப்பி, கார்த்திகை மாதங்களில் காட்டிலே பூண்டுள்ள பழக்கம் தொடங்குகிறது.

முந்திரிகைப் பழம்போல குளட்டுக் குளட்டாக (தலைக் குளையாக) வீணும் பழத்தின் அளவில் உலுவிடும் பழக்கம் பழங்கும் தொடங்கும். மிக மிக அழாண காட்சி அது.

உலுவிந்தப் பழங்கலையும் பிழிந்து காய்ச்சி பாணியாக வைத்துப் படைப்புகள் வைத்துப் பண்புருத்தனர்.

நல்ல கலவையாக இருக்கும்.

ஒரு அப்பச் சாதம், ஊர்ம் பெண்கள் சிவர, சிறுவர்கள், சில கிணியூர்கள், பெரியவர்கள் என இருபத்தைந்து முப்பது பேர் வரையில் கடகம் உட்புகலையும் கொண்டு உலுவிந்தப் பழம் பிழுவ்ச் சென்றனர்.

பண்டமட்டுக் குளட்டும் நூற்று சென்று கிணியைக் கடந்து சுப்பினின் குழிவிட்டத் தாக்கிநூற்ற டி.பெய் பாலைக் வழியை அலைகளைக் காட்டுகளை நூலுத்தனர்.

உலுவிந்தை மும் பெரியவர்கள் சிறு செறான, நீட்டுத் தழைக் கொண்டு சிறு மாரம்.

உலுவிந்தும் வழக்கங்களை (நீட்டுத் தழைக்)

விடுகட்ட, குழல் அமைக்க பயன் படுகுவர்.

நல்ல உறுதியான உலுவிந்தப் வழக்கத்தின் அறிவு பண்புரு உண்டு.

பெரிய மாரங்கள் உள்ள கோவைக் காட்டிலே உலுவிந்த மாரங்கள் வாரும்.

முள்ளு பழக்கம் செறான கொண்டு கர்ப்பைக் காட்டில் அது வாராது.

சுணாவல் பெறுவிக் காணோடு காட்டுத்தச் செல்பவர்களுக்கும் முள்ளுக் குத்த வாரப்பட்டிவகலை.

கொணியை உலுவிந்தத் தரகளை வளைத்த குளட்டுக் குளட்டாக உலுவிந்தும் பழங்கலையும் பிழுவிக் பெரியவர்கள் சிறுவர்களே சிவரதும் கிணியைக் குழைத் தரகளுக்கும் திறநீயை கண்டும் கண்டும் (சு. முடி வரை விஷ காட்டை விடந்த சிவரத்தும் கடித்திருக்கிறது). அனால் யாரும் காணவில்லை. விஷகடி வைத்தியர் சிறு அறிவு இருந்தார்.

விஷப் பழக்கம் பாருக்குள் கடித்தறினார்.

தரைப் புண்புல் மிடுத்த தலைத்திப்பாது காட்டில் சென்றவர்கள் கடித்தார் எழுப்பி மந்தவரலோடு செடுத்து கொண்டார். மான் அகல் வழியே சென்று கொண்டு சிறுவர்கள் சிவரத்தின் உலுவிந்தும் பழங்கலையே பறிந்து விடையடிக்க கொண்டுமுறுகார்).

சில்வணாழன் சிவரது கிணியை.

நல்ல நிறம் துறாமை.

சுந்தோஷமாகப் பழம் பிழுவிக் பட்டகலை நிறத்தும் கொண்டுநூற்றார்.

உலுவிந்தம் பழங்கலையே வழும்பிச் சாப்பிடும் பிழுவிக் கிணியை புண்பு பண்பு மந்தக் காடி.

உலுவிந்தம் பழக் காவத்திறும் பாணைப் பழக்காலத்திலும் பண்பு கிணியைச் சிவர்தும் அகல் மிடுக்கும்.

அத்தக் கொண்டு பெய்யிலேயே பண்பு கிணியைக் கடிக்கலாம். காடிக்க உலுவிந்தும் பழம் பண்புக் பெரு சிறும்.

என்று மத்தியாமை கடந்து விட்டது.

காட்டில் நேரம் கொண்டு தெறிபவின்னை.

கடையே கடையே என்று சிறு பிணியையில் கடிக்க சத்தம் கொண்டு சத்தம் கேட்ட, பெருவியியது.

இது கடிக்க சத்தம், கலாம், கிணியைநூறும் கொட்டுக்கதப் போவர் என்றான் ஒருத்தி சத்தம் பிழுவிக் அண்பிறத்த.

என் கொடுமர் பெட்டிக்கலைத் தலையில் தாக்கிக் கொண்டு விசையாக விட்டடைக்க (பெணியான கிணிய்) வந்தனர்.

யாரும் எழிப்பாது நேரத்தில் ஒரு கணம் பெருதர்க்கள் தலைவரைப் பாப்பந்து காடி.

பொன்னியா
கடவுளை |
அம் மாராச் சி |
முக்குளத்து பெரியார் |
என்று அறியப்படுகிறது |
விழுந்தார்.

நலையிலிருந்து உலுவிந்தம்

பழப்பெட்டி கவிழ்ந்து சிதறியது. கரடிக்கும் பொன்னம்மாவுக்கும் இடையில் பாய்ந்தார் காசியர். “பொன்னம்மா! பொன்னம்மா!” என்று கத்தியபடி காசியர் கரடியைப் பிடித்துக் கொண்டார்.

பொன்னம்மா புரண்டு எழுந்து ஓடி வெட்ட வெளிக் குச் சென்று விட்டார்.

“ஓடுங்கோ! ஓடுங்கோ!”

என்று கத்தியபடி காசியர் கரடியின் முன்னங்கால்கள் இரண்டையும் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டார்.

“ஓடுங்கோ! ஓடுங்கோ! எல்லாரும் ஓடுங்கோ”

காசியர் கத்திச் சத்தமிட்டபடி திரும்பிப் பார்த்தார்.

கரடி ஊன்றியிருந்த இரண்டு கால்களையும் தூக்கிப் பாய்ந்து காசியரின் வயிற்றில் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டது.

காசியரின் உடம்பு முழுவதும் கரடியின் கால் நகங்கள் கிழிந்து இரத்தம் வடிந்து கொண்டிருந்தது.

அவருக்கு எப்படி அவ்வளவு துணிச்சலும் பலமும் வந்ததோ தெரியாது. கரடியை இழுத்துத் தூக்கி எறிந்து விட்டார்.

கரடி கீழே விழுந்து கிடக்க, உடம்பு முழுவதும் இரத்த வாறாக காசியர் நிற்க, காட்டில் நின்ற யாவரும் “அய்யோ! அய்யோ!” என்று அறியபடி தெருவுக்கு வந்தனர்.

விழுந்த கிடந்த கரடி திடீரெனப் பாய்ந்தது.

காசியரை நோக்கியல்ல.

ஒரு எட்டு ஒன்பது வயது மதிக்கத் தக்க சிறுமியைக் குறிவைத்துப் பாய்ந்தது.

காசியர் அந்தச் சிறுமியைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் குறுக்கே பாய்ந்தார்.

கரடி சிறுமியைப் பிடிப்பதற்குள் கரடியின் முன்னங்கால்கள் இரண்டையும் பிடிக்க முயன்றார்.

பிடி தவறி விட்டது. ஒரு காலை மட்டும் தான் பிடிக்க முடிந்தது. மற்றக் காலிலிருந்த நகத்தினால் காசியரின் கண்ணைத் தோண்டி எடுத்தது கரடி.

வலது கண்ணிலிருந்து இரத்தம் வழிய கரடியின் அந்தக் காலையும் ஒருவாறு பிடித்துக் கொண்டு கரடியோடு கட்டிப் புரண்டார்.

“வைரவா! அம்மாளாச்சி!...” என்று யாவரும் சத்தமிட்டுக் கத்தத் தொடங்கிவிட்டனர்.

கரடி காசியரின் உடம்பு முழுவதும் நகங்களால் கிழித்து விட்டது. வெறும் மேலோடு நின்ற காசியரைப் பார்க்கப் பயமாக இருந்தது. இரத்தம் உடல் முழுவதும் வழிந்தது.

கரடியின் பிடியிலிருந்து ஒருவாறு தப்பித்து எழுந்த காசியர் மீண்டும் கரடி தன்னை நோக்கிப் பாயும் போது கரடியின் முன்னங்கால்கள் இரண்டையும் கவனமாகப் பிடித்து ஒரு கணப் பொழுதுக்குள் ஒரே சுற்றாகச் சுற்றிச் சுழற்றித் தூக்கி எறிந்தார்.

தூரத்தில் விழுந்த கரடி திரும்பிப் பார்க்காமல் அறியபடி ஓடத் தொடங்கிவிட்டது.

பொன்னம்மா ஓடிவந்து தனது சேலையைக் கிழித்துக் காசியரின் கண்ணுக்குக் கட்டுப் போட்டார்.

களைத்துப் போய் நின்ற காசியருக்குத் தண்ணீர் கொடுத்து உடம்பில் வடிந்த இரத்தத்தைத் துடைத்தனர்.

வீடுவரை நடந்து வந்து சேர்ந்தனர்.

வண்டில் கட்டி வவுனியா நகரிலிருந்த வைத்திய சாலைக்குக் கொண்டு சென்றனர்.

காசியரின் வலது கண் பறிபோனது. வெறும் இமை மட்டும் கண்துவாரத்தை மூடியபடி சரிசெய்யப்பட்டது.

** ** *

காசியப்புவும் பெத்தாவும் திண்ணையில் இருந்தபோது அந்த வீட்டுக்கு வந்தான் ஒரு இராணுவன். இராணுவ வீரன் என்று சொல்ல எனக்கு விருப்பமில்லை.

சற்றுத் தூரத்தில் நின்றபடி

“அடோ! அடோ! ... ஐடென்றி ஐடென்றி...” என்று அதட்டி அடையாள அட்டையைக் கேட்டான்.

காசியப்பு அதிர்ந்து போனார்.

அவரைப் பார்த்து “அடோ!” என்று யாரும் இதுவரையில் அழைத்ததை அவரது காதுகள் கேட்கவில்லை.

தனது பேரப்பிள்ளையின் வயது கூட இல்லாத அந்த இராணுவன் தன்னைப் பார்த்து தனது வீட்டு முற்றத்தில் நின்று கொண்டு “அடோ!” என்று கூப்பிட்டது அவருக்கு மிகுந்த கோபத்தையும் அவமானத்தையும் கொடுத்தது.

அந்தத் தள்ளாத வயதிலும் எழுந்து சென்று அவனைப் பிடித்துத் தூக்கி வளவுக்கு வெளியே எறியவேண்டும் போல் இருந்தது அவருக்கு.

அவனிடம் துப்பாக்கி மட்டும் இல்லாமலிருந்தால் சிலவேளை காசியப்பு செய்தும் இருப்பார்.

அதற்குரிய துணிவும் பலமும் அவருக்கு அப்பொழுதும் இருந்தது. அவர் சாப்பிட்ட சீனட்டி அரிசிச் சோறும், பன்றிக் கருக்கலும், எருமைத் தயிரும் அவரது உடலை மிக ஆரோக்கியமாகவே வைத்திருந்தன.

எந்த நோயும் இல்லாத வைரம் பாய்ந்த உடல் அவரது உடல். ஆனால்... அவரது வயதுக்குரிய அறிவு உணர்வை அடக்கியது. பெத்தா எழுந்து சென்று இருவரது அடையாள அட்டைகளையும் எடுத்து வந்தார்.

தனது அடையாள அட்டையை வைத்துக் கொண்டு காசியப்புவின் அடையாள அட்டையை அவரிடம் கொடுத்தார்.

காசியப்பு திண்ணையில் இருந்தபடி அடையாள அட்டையை நீட்டினார்.

அவருக்கும் வன்னித் தியிர். எழுந்து சென்று அடையாள அட்டையைக் காட்ட விருப்பமில்லை.

தூரத்தில் நின்ற இராணுவன்

“அடோ! எழும்பி வரலாது...” என்று ஏசினான்.

காசியப்புவுக்கு உடம்பு கோபத்தால் நடுங்கத் தொடங்கிவிட்டது. அவன் அப்படிச் கூப்பிட்டதை வேறு யாராவது கேட்டுவிட்டால்... என்ற தன்மான உணர்வில் அங்கும் இங்கும் பார்த்தார். யாரும் இல்லை.

பெத்தாவின் முகத்தைப் பார்த்தார். தலை கவிழ்ந்தார்.

பெத்தாவிற்கு அவரின் முகத்தைப் பார்க்கக் கவலையாக இருந்தது. பெத்தா சென்று தன் அடையாள அட்டையைக் காட்டினார். அதைப் பார்த்தபடி அவன் ஏதோ சொன்னான். அவருக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை.

காசியப்புவும் அடையாள அட்டையோடு சென்று அவனுக்குத் தன் அடையாள அட்டையை நீட்டினார்.

அவரது உடம்பு துடித்துக் கொண்டிருந்தது.

தனது வீட்டு முற்றத்தில் தனது அடையாளத்தை ஒரு அந்நியனுக்கு நிரூபிப்பதைப் போன்ற அவமானத்துக்கு நிகர் வேறெதுவுமில்லை என்று அவர் நினைத்துக் கொண்டார்.

வைரவர் கோவில் பூசாரி என்றாலே யாவருக்கும் ஒரு மரியாதையும் பயமும் இயல்பாகவே ஏற்படும்.

அம்மாள் கோயிலில் பூசை செய்யும் போது அவரிலே அம்மாள் வந்துவிட உரு ஏறி ஆடுவார்.

வாக்குச் சொல்வார். திருநீறு போடுவார். தண்ணீர் ஒதி அடிப்பார். பிரதேச சபையின் தலைவராக இருந்து பெருமதிப்புப் பெற்றவர். அரசாங்க அதிகாரிகள் அந்த ஊருக்கு வந்து கூட்டம் வைத்தால் அவர் சொல்வதை மிகவும் கவனமாகக் கேட்பார்கள். கையிலிருந்த அடையாள அட்டையை நீட்டியபோது அது தவறி அவனது, காலடியில் விழுந்து விட்டது.

"அடோ! என்ன கீழ் போடுறது எடுடா."

அரைகுறைக் கொச்சைத் தமிழில் சொன்னான் அவன்.

வேறு வழியின்றி குனிந்து அவனது காலடியில் விழுந்து கிடந்த அடையாள அட்டையை எடுத்து அவனிடம் கொடுத்தார். அவன் அதைப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தான்.

"வேலுப்பிள்ளை" என்றான்.

"காசிப்பிள்ளை" என்றார் அவர்.

**

**

**

அன்பார்ந்த வாசக நெஞ்சங்களே வணக்கம்

ஞானம் சஞ்சிகை பதினொரு ஆண்டுகளை நிறைவு செய்த நிலையில், இச்சஞ்சிகையை வெளியிடுவதில் தற்போது ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடிகளை வாசக அன்பர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டிய நிர்ணயத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறோம். தற்போது ஞானம் சஞ்சிகை ஒன்றிற்கான அச்சச் செலவு ரூபா 85/= ஆகிறது. ஆனாலும் விற்பனை விலையாக நாம் ரூபா 65/= எனக் குறித்துள்ளோம். இதற்குமேல் விலையேற்றினால் சாதாரண வாசகனுக்கு அது சுமையாகிவிடும். சகலராலும் வாங்கக்கூடிய விலைநிர்ணயத்தையே நாம் தொடர்ந்தும் பேண விரும்புகிறோம். அச்சச் செலவின் குறைநிரப்பாக விளம்பரதாரர்களிடத்திலிருந்தும், நலன் விரும்பிகளிடத்திலிருந்தும் நாம் பணத்தைப் பெறவேண்டிய நிலையில் உள்ளோம். மேலும், அரசாங்கத்தால் சமீப காலங்களில் தபாற் செலவு அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. 10 ஞானம் இதழ்கள் கொண்ட ஒரு பார்சலை வெளிமாவட்டங்களில் உள்ள ஒரு முகவருக்கு அனுப்புவதற்கு ரூபா 170/= செலவாகிறது. அதாவது ஒரு ஞானத்தினை முகவருக்கு அனுப்ப செலவு ரூபா 17/-, இதைவிட முகவருக்கு விற்பனைக் கழிவு 20% கொடுக்கவேண்டியுள்ளது. விற்பனையாகாத இதழ்களை முகவர் திருப்பித்தருவாரானால் அது பாரிய நடத்தினை எமக்கு ஏற்படுத்திவிடுகிறது.

எனவே ஜனவரி 2012ல் இருந்து வெளிமாவட்ட முகவர்களுக்கு நாம் ஞானத்தை விற்பனைக்கு அனுப்ப முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது.

அடுத்ததாக வெளிநாட்டுச் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு ஞானத்தை அனுப்புவதற்கான முத்திரைச் செலவுகளின் அதிகரிப்பை வாசகரின் பார்வைக்குக் கீழே தருகிறோம்.

ஒக்போப் 2011(முன்னர்)

இந்தியா	ரூ 45/=
மலேசியா	ரூ 50/=
அவுஸ்திரேலியா	ரூ 80/=
கனடா	ரூ 85/=
டென்மார்க்	ரூ 80/=
பிரான்ஸ்	ரூ 80/=
ஐக்கிய இராச்சியம்	ரூ 80/=

நவம்பர் 2011 (தற்போது)

ரூபா 145/=
ரூபா 150/=
ரூபா 215/=
ரூபா 330/=
ரூபா 270/=
ரூபா 270/=
ரூபா 270/=

வெளிநாட்டுக்கான தபாற்செலவு ஏறத்தாழ 350% அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளதை வாசகர்கள் அவதானிப்பார்கள். தற்போதுள்ள எமது 67 வெளிநாட்டுச் சந்தாதாரர்களுக்கு ஞானம் அனுப்ப சஞ்சிகையின் மாதாந்தச் செலவினம் ரூபா 15,000/= ஆல் கூடியுள்ளது.

இந்நிலையிலேதான் ஞானம் சஞ்சிகையை வெளிக்கொணரவேண்டியுள்ளது. இந்த தபாற் செலவு அதிகரிப்பினால் வெளிநாட்டுச் சந்தாவை அதிகரிக்க வேண்டிய நிர்ணயம் தவிர்க்கமுடியாததாகிறது.

தொடர்ந்தும் ஞானம் சஞ்சிகை சிறப்பாக வெளிவரும். அதற்கான வாசகர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெரிதும் வேண்டுகிறோம்.

- ஆசிரியர்

கனவுச்

சிறுதலி

ஒரு கனவு...
நாட்டின் நலமும் உயர்வுகளும்
நம்பிக்கை பெறுகிற வினாக்களாக...

நாடு சிவாயமாய்க்
பல நன்மைகள் பெறவேண்டும்
புகழ் கடைபிடிக்காமல்...

நாடு மறவிடாமல்
பல புயல்களை எதிர்த்து
உயர்வுகளை நம்பி
உயர்வுகளாய்
எங்கள் கனவுகள் வளர்த்திருக்க...

அனைத்துமே
ஒரு நன்மை
குறித்து வேண்டுகோள்கள்
அவ்வாறாக
எங்கள் கனவுகள் வளர்த்திருக்க...

இனிமேல்
எல்லாருடைய
பயிற்சியும் சிவாயம்
இருக்கும் விளக்காய்
புகழ்க்கோள்கள் வளர்த்திருக்க...

யாழ் அஸ்மீ

புகழாத மரபிடுவது
காயகருமென நயம்
கண்டவா புகழ் மீளும்
உண்மீற்தருக் கூதரிநாடு...

சற்கனவு விடுபடுவது
தேவாரத்திற் கூறியிருக்க
கனவுச் சிறுதலி
உயர்வுகளை வளர்த்திருக்க...

எங்கள் கனவுகள்
தற்குரியும் உயர்வு
எங்கள் சிறுதலி
முறிக்காமல் உயர்வு
எங்கள் உயர்வுகள்
உயர்வுக்கும் உயர்வு
எங்கள் உயர்வு
உயர்வுகளை வளர்த்திருக்க
கனவுகளில் குடியிருக்கிறோம்!

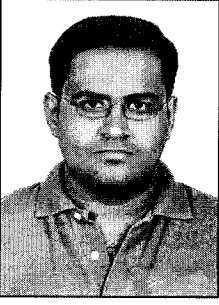
அருகே மானினை
ஆயாயத்தின் விளக்காய்
கனவுச் சிறுதலி
எல்லா நன்மை சிறுதலி...

நீங்கள் எல்லாம் கனவு
வளர்த்துமே வளர்த்திருக்க
கனவுச் சிறுதலி
கனவுகளில் கனவுகளில்...

கம்மா சொல்லப்பட்டது..! அந்த எழுத்தாளர்
கதை, கவிதை, கட்டுரை எண்டு எக்கச்சக்கமான
புனைபெயர்களில் எழுதிக் குவிக்கிறாரே...

அப்ப... சரியான பேர் ஆசைக்காரராக
கீடுப்பார் போக...

ஞா. பாலச்சந்திரன்
(balag.lk@gmail.com)

‘அங்கோர்’ உலகப் பெருங்கோயில்

(கம்போடிய பயண அநுபவங்கள்)

1 - திரிசங்கு நிலை

கி.பி.2011ஆம் ஆண்டு - (பேங்கொக் - தாய்லாந்து)

ஒக்டோபர் மாதத்தில் ஒரு சனிக்கிழமை. நேரம் காலை 6:35 பேங்கொக்கில் (Bangkok) மழை துறிக் கொண்டிருந்தது. அன்று துறத்தொடங்கிய மழைதான் பேங்கொக்கில் 2011ல் ஏற்பட்ட பாரிய வெள்ள அழிவின் தொடக்கம் என்பதை நான் பின்னர் உணர்ந்து கொண்டேன். கம்போடியாவைப் பற்றிக் கூறாமல் தாய்லாந்தின் (Thailand) தலைநகர் பேங்கொக்கைப் பற்றிக்கூறுகிறேனே என உங்கள் புருவங்களைச் சுழிப்பது புரிகிறது. உலக வரைபடத்திலே கம்போடியாவின் அமைவிடத்தைப் பார்த்தீர்களேயானால் நான் பேங்கொக்கில் இத்தொடரைத் தொடங்கிய காரணத்தை ஊகித்திருக்கலாம்.

கம்போடியா (Cambodia) நாடு தென்கிழக்காசியாவில் அமைந்துள்ளது. மூன்று புறங்களிலே தாய்லாந்து, லாஸ் (Laos) வியட்னாம் (Vietnam) ஆகிய நாடுகளினால் நிலத்தினாலும், தென்பகுதி கடலினாலும் சூழப்பட்ட இயற்கைவளம் நிறைந்த நாடு.

இதுதான் என் மனைவிக்கு முதல் வெளிநாட்டுப் பயண அநுபவம். இலங்கையின் பண்டாரநாயக்க விமான நிலையத்திலிருந்து தாய்லாந்தின் சுவர்ணபுமி (Suvarnabhumi) விமான நிலையத்திற்கு, அவளை விமானத்தில் கூட்டி வந்திருந்தேன். ஒரு நாட்டிலிருந்து இன்னொரு நாட்டிற்கு நிலம் வழியாக பயணிக்கும் அநுபவத்தை இன்றுவரை இலங்கை அவளுக்குக் கொடுக்கவில்லை! ஆகவே கம்போடியாவிற்கு விமானத்தில் செல்லாமல், தாய்லாந்திலிருந்து நிலம் வழியாக செல்வதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்திருந்தேன். பயணச் செலவைப் பலமடங்கினால் குறைப்பதும் இதன் மறைமுக நோக்கமாகும்!

“அடியே..... லேட் ஆகுது...”

அன்பிலே நான் அவளை அழைப்பது ‘அடியே’ என்றுதான். இதையுணர்ந்த என்மனைவி பதட்டம் காட்டியதாகத் தெரியவில்லை.

“ஓமப்பா.... நான் ரெடி” என்று தலைமுடியைச் சீவிக் கொண்டே பதிலளித்தாள்! ‘நேரத்திற்கு இயங்குபவன்’ என என் நண்பர்கள் மத்தியில் பெயர் பெற்றிருந்த நான், திருமணத்தின்பின் அம்மதிப்பை இழக்கத்தொடங்கினேன். மகன் பிறந்தபின் அப்படியொரு கூறு எனக்கிருந்ததையே நண்பர்கள் மறந்துவிட்டார்கள். இப்பொழுதெல்லாம் புறப்படும் நேரத்தை, அரைமணிநேரமோ ஒருமணிநேரமோ இடைவெளிவைத்துக் கூறிவருகிறேன்.

அன்றுகூட 7:00 மணிக்குப் புறப்படவேண்டிய நேரத்தை 6:30 என்று மனைவியிடம் கூறியிருந்தேன். நான் செய்யும் இக் ‘கெட்டிக்கார’ச் செயலையும் அவள் உணரத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும்.

6:45

முதுகில் கொளுவும் பைகளை ஆளுக்கொன்றாக நாணும் மனைவியும் கொளுவிக்கொண்டோம். 20 மாதங்கள் பூர்தியாகிய மகனை, மனைவி தூக்கிக் கொண்டாள். உருட்டி கொண்டசெல்லக்கூடிய இரு பெரிய பொதிகளை நான் உருட்டத் தொடங்கினேன். நாம் தங்கியிருந்த விடுதி அறையை மூடிவிட்டு, விடுதியின் முன்புறத்தை நோக்கி நடந்தோம்.

விடுதியின் வாயிலை அடைந்தவுடன் அங்கு நின்றுகொண்டிருந்த ஒருவர் எம்மை அணுகினார். அணுகியவருக்கு தாய்லாந்தில் உள்ளவர்களைப் போன்ற முகத்தோற்றம் இருப்பினும், அவரின் உயரம் ஆறு அடிகளுக்கு மேலாக இருந்தது.

“ஸ்ரீ லங்கா?” என்று வினாவியவாறு தன் கைத்தொலைபேசியை என்னிடம் காட்டினார். அதில் என் பெயர், கடவுச்சீட்டு (Passport) விபரங்கள் தெரிந்தன. தன்பெயர் சிம்பொக் (Simpok) என்றும் தான்தான் நம்மை அழைத்துச் செல்லும் கார் ஓட்டுநர் என்றும் அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டார்.

7 மணிக்கு வரவேண்டியவர் 10 நிமிடங்களுக்கு முன்பே வந்தது எனக்குத் திருப்தியைத் தந்தது.

அறைச் சாலியை கையளித்துவிட்டு முற்பணமாக வைப்புச் செய்திருந்த 1000 பாட் (ThailandBaht) பணத்தை விடுதி அலுவலகரிடமிருந்து மீண்டும் பெற்றுக் கொண்டேன். அந்த விடுதியில் நாம்

அறையைப் பெறும்போது 1000 பாட் (3000/=) பணத்தை முற்பணமாகப் (Deposit) பெறுவது அவர்களின் வழக்கம். நாம் ஏதாவது பொருள்களை உடைத்தால் அந்தப் பணத்திலிருந்து அவர்கள் கழித்துக்கொள்வார்கள். 1000 பாட்டி திருப்பித் தந்தது மனையினின் முகத்திலே திருப்பியைத் தந்தது. மகன் அறையிலுள்ள தொலைபேசியின் 'வயரை'ப் பிய்த்துச் சேதப்படுத்தியதை அவர்கள் கவனித்திருக்கவில்லை.

எம்மை உள்வாங்கிக்கொண்டு அந்தக் காரகம்போடியா நோக்கிப் புறப்பட்டது.

மழை பெருக்கத் தொடங்கியிருந்தது.

* * * * *

கி.பி.1185ஆம் ஆண்டு - அநுராதபுரம் (இலங்கை)

தாத்தாவின் வலது கையைப் பிடித்த வண்ணம் அந்தச் சிறுவன் தன் முன்னால் விஸ்வரூபமாக வியாபித்திருக்கும் கட்டிடத்தைப் பார்த்தான். அவன் விழிகளில் பிரமிப்புத் தெரிந்தது. பெரியவரோ பெருமித்ததுடன் தம்முன்னால் இருக்கும் ஜேதவனராம (Jetavanaramaya) விகாரையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

"தாத்தா இந்த விகாரையை எப்போது கட்டினார்கள்?"

"800 வருடங்களுக்கு முன்னர் 3ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த உன் முன்னோரில் ஒருவரான மகாசேனன்) மன்னர் (கி.பி. 275-301) இதைக் கட்டினார். அப்போது இந்நகரம் தலைநகராக இருந்தது" [1-01].

"இப்பொழுது நீங்கள் ஏன் புலத்தி (தற்பொழுது - பொலன்னறுவை) நகரிலிருந்து அரசாங்கநீர்கள்?"

இலங்கை மன்னர் மகா பராக்கிரமபாகு (Parakramabahu I - கி.பி. 1153-1186). பேரனின் கேள்வியை பொருட்படுத்தியதாகத் தோன்றவில்லை. அவர் பிறிதொரு கேள்வியைச் சிறுவனிடம் கேட்டார்.

"இதன் உயரம் என்னவென்று உத்தேசிக்கிறாய்?"

"....."

"சுமாராக 400 அடிகள். இன்று உலகத்திலுள்ள அனைத்து சமய வழிபாட்டுத் தலங்களிலும் உயரமானது இதுதான்"

இதைக்கேட்ட சிறுவன் மேலும் பிரமித்துப் போனான். சிறுவன் மன்னரைப் பார்த்துவிட்டு மீண்டும் ஜேதவனராம விகாரையைப் பார்த்தான். இப்பொழுது அவனது பார்வையில் மதிப்பும் பெருமிதமும் கலந்துகொண்டன.

"இது நம் குருநாதர் கூறிய எகிப்து நாட்டு பிரமிட் சின்னத்தைவிட உயரமானதா தாத்தா?"

கற்ற விடயத்தை உரிய தருணத்தில் இணைத்துப் பார்க்கும் தன் பேரனின் ஆற்றலைக் கண்டு அகமகிழ்ந்தார் பராக்கிரமபாகு மன்னர்.

"இல்லை. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தாயே யானால், இன்று உலகத்திலுள்ள உயரமான கட்டிடங்களில் இது மூன்றாம் இடத்தை வகிக்கின்றது [1-02]. உன் குருநாதர் கூறிய கீஷாவினுள்ள பிரமிட் (Giza-Egypt) 481 அடிகளுடன் முதலாம் இடத்தையும், பாரோஸ் தீவிலுள்ள (Pharos-Alexandria-Egypt)

கலங்கரை விளக்கம் 420 அடிகளுடன் இரண்டாம் இடத்தையும் வகிக்கின்றன."

இருவரும் விகாரையின் வாயிலில் அமைந்துள்ள புத்தபகவான் சிலையின்முன் தாங்கள் கொண்டுவந்த தாமரை மலர்களை வைத்து வணங்கினார்கள்.

"தாத்தா உலகத்திலேயே பெரிய புத்த பகவான் சிலை எங்குள்ளது?"

"சீனாவில் (Leshan Giant Buddha) காணப்படுகிறது. அமர்ந்த நிலையில் இருக்கும் அச்சிலையின் உயரம் 233 அடிகள். இற்றைக்கு 350 வருடங்களுக்கு முன்னர் 9ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டியுள்ளார்களாம்"

"நம் ஜேதவனராம விகாரையின் உயரத்தின் அரைவாசியிலும் சற்று கூடியது என்று கூறுங்கள்..."
பராக்கிரமபாகு மெல்லியதாகப் புன்னகைத்து விட்டுக் கூறினார்.

"அதையும் இதையும் ஒப்பிடமுடியாது பேரனே. அச்சிலையின் பிரமாண்டத்தை நான் பார்த்ததில்லை. ஒரு கண் பூகுவத்தின் நீளம் 18 அடிகள் என்று பார்த்தவர்கள் கூறுகிறார்கள்" [1-03]

"தாத்தா, உலகத்திலேயே பெரிய வழிபாட்டுத்தலம் எங்கள் ஜேதவனராம விகாரை. இதனருகில் உலகத்தின் பெரிய புத்தபகவான் சிலை அமைந்தாலல்லவோ பொருத்தமாக இருக்கும்..."

பராக்கிரமபாகு மன்னர் சிரித்தார்.

"நான் ஜேதவனராம விகாரையை உலகத்திலேயே பெரிய வழிபாட்டுத்தலம் என்று கூறவில்லையே. உலகத்திலேயே அதிகூடிய உயரத்தைக் கொண்ட வழிபாட்டுத்தலம் என்றுதான் கூறினேன்"

சிறுவன் துணுக்குற்றான்.

"ஆனால், உலகத்தில் செங்கல் கொண்டு ஸ்தாபித்த கட்டிடங்களில் பெரிய கட்டிடமாக ஜேதவனராம விகாரை என்றென்றும் திகழும் என்று என் உள்மனது சொல்கின்றது." எதிர் காலத்தை அறிந்தவர்போல் பராக்கிரமபாகு மன்னர் கூறினார். [1-03]

"அப்படியானால் உலகத்திலேயே பெரிய, பௌத்தமத வழிபாட்டுத் தலம் எது?"

"8ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட ஜாவா தீவிலுள்ள பொரபுதூர்" (Borobudur -Java-Indonesia) [1-04]

சிறுவனின் முகம் வாடிவிட்டது. அப்பாக்கியத்தைப் தனதுநாடு பெறவில்லையே என்று அறிந்தவுடன் அவனில் பாயும் அரசுகுல இரத்தம் கவலையைக் கொடுத்தது.

"எல்லாச் சமயங்களையும் எடுத்துக் கொண்டால், எது தாத்தா உலகத்திலேயே பெரிய வழிபாட்டுத் தலம்?"

"கம்போஜவினுள்ள (Cambodia) அங்கோர் (Angkor). சில வருடங்களுக்கு முன்னர் கெமர் சாம்ராஜ (Khmer Empire) மன்னன் இரண்டாம் சுர்யவர்மனால் (Suryavarman II-கி.பி. 1113-1150) கட்டப்பட்டது" [1-05]

"எந்த சமயத்திற்குரியது?"

"தற்பொழுது (?) இந்துசமயம்"

"தற்பொழுதென்றால்.....!"

"....."

இருவருக்குமிடையில் நீண்டதொரு அமைதி நிலவியது.

“தாத்தா... நீங்கள் அங்கோரைப் பார்த்திருக்கின்றீர்களா?”

“இல்லை. உன்னுடைய பெரிய தாயார் ஒருவர் அங்குள்ளார். அவர் எனக்குப் பல தடவைகள் அங்கோரைப்பற்றி ஓலையனுப்பியுள்ளார்.”

குருநாதர் கற்பித்த வரலாறு சிறுவனின் மனக் கண்முன் விரிந்தது.

இற்றைக்கு 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பராக்கிரமபாகு மன்னர் இலங்கை இளவரசி ஒருத்தியை கம்போஜ மன்னனுக்கு மணவினை நோக்கோடு கப்பலில் அனுப்பி வைத்தார். பர்மிய (Burma - Myanmar) அலவுங்ஸித்து மன்னன் (Alaungsithu கி.பி.1113-1167) அவ்விளவரசியைச் சிறைபிடித்து விட்டான். கோபம்கொண்ட பராக்கிரமபாகு மன்னர் தன் தளபதிகளான ஆதித்தன், கீர்த்தி ஆகியோரை தலைமை தாங்கவைத்து பர்மா நாட்டுடன் போர் தொடுத்தார். பர்மாவின் குசுமித்துறைமுகத்திலும் பாபஹலத் துறைமுகத்திலும் இலங்கைப் படைகள் தரையிறங்கி போரிலே பர்மா மன்னனைக் கொன்றார்கள். இது சம்பந்தமாக இலங்கையிலுள்ள தேவனகலக் கல்வெட்டிலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. [1-06]

அந்த இளவரசிதான், தாத்தா குறிப்பிடும் தனது பெரிய தாயாக இருக்கவேண்டும் என சிறுவன் எண்ணிக் கொண்டான். இந்த வரலாற்றை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வதற்காக அவன் பராக்கிரமபாகு மன்னரை நோக்கி “தாத்தா...” என்றான்.

மன்னனின் செவிகளில் பேரனின் அழைப்பு விழுந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மூழ்கிவிட்டார். சிறுவனால் தன் சந்தேகத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. அவனும் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தான். தான் மன்னனாகி உலகத்திலேயே பெரிய வழிபாட்டுத் தலத்தை இலங்கையிலே கட்டுவேன் என எண்ணிக் கொண்டான்.

ஆனால் காலம் இடமளிக்கவில்லை. முதலாம் மகாபராக்கிரமபாகு மன்னனிற்குப் பின்னர் இலங்கையின் அரசாட்சியோ அரசியலோ (!) என்றுமே சிறப்பானதாக அமையவில்லை.

* * * * *

கி.பி.1185ஆம் ஆண்டு - (இந்தியா)

குலோத்துங்கனின் (3ஆம் குலோத்துங்கன் - கி.பி. 1178-1218) முகம் வாடியிருந்தது. மன்னனின் துயரத்தை அனுசரித்து அரச சபையிலும் அமைதி ஆக்கிரமித்திருந்தது. செய்தி கொண்டுவந்த ஒற்றன் அவையின் நடுவே நின்றுகொண்டிருந்தான். கம்போஜவிலிருந்து தமிழகம் நோக்கிய, நீண்ட தூரப் பயணத்தின் களைப்பு அவன் முகத்தில் குடிக்கொண்டிருந்தது. மன்னன் அவனைச் செல்லுமாறு கையசைத்தான்.

“மன்னா, இது காலத்தின் நியதி. தற்பொழுது உன்னால் இதற்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாது.” அநுபவம்

நிறைந்த குருநாதர் குலோத்துங்கனைப் பார்த்துக் கூறினார்.

“குருநாதரே, விஷ்ணு கோயிலான ‘அங்கோர்’ கோயிலில் புத்தரின் சிலைகளை வைக்க எவ்வாறு கம்போஜ மக்கள் ஆதரித்தார்கள்?” குலோத்துங்கன் தன் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தினான்.

குருநாதர் தன் இருக்கையிலிருந்து எழுந்து உலாவியவண்ணம் கூறினார். “ஜயவர்மன் (Jayavarman VII - கி.பி. 1181-1219) பௌத்த மதத்தைப் பெரிதும் ஆதரித்து வருகிறான். தற்போது ‘பேயோன்’ (Bayon) எனும் பெரிய பௌத்தமதக் கோயிலைக் கட்டுகின்றானாம். மன்னன் எவ்வழியோ மக்களும் அவ்வழியே...”

மன்னன் தன் ஆதங்கத்தைத் தொடர்ந்தான். “இந்தியாவில் தஞ்சைப் பெருங்கோயில் (Thanjavur - Brihadeeswarar Temple), கம்போஜவில் அங்கோர் (Cambodia - Angkor Wat), ஜாவாவில் சிவகிரஹா (Java-Indonesia - Shive-Grha - Prambanan Temple) எனும் பெரிய இந்து சமயக் கோயில்களால் இந்து சமயம் பரந்திருக்கின்றது. கம்போஜவில், தற்போது ஜயவர்மன் பௌத்தத்தை ஆதரிப்பது கவலையைத் தருகின்றது குருநாதரே”

“ஜாவா தீவுள்ளது சிவன்கோயில் குறிப்பிடாமலவிற்கு பெரிய கோயிலா?” தலைமைப் படைத்தளபதி வியப்புடன் வினவினார்.

குருநாதர் அதற்கு விடை கூறினார்.

“ஆம் தளபதியாரே. எம் இராஜராஜ சோழப் பேரரசர் தஞ்சைப் பெருங்கோயிலைக் கட்டும் முன்பே 9ம் நூற்றாண்டில், கருங்கல்லிலான பெரிய கோவிலொன்றை சிவனுக்கு ஜாவா தீவில் கட்டிவிட்டார்கள். இதன் உயரம் அண்ணளவாக 155 அடிகள். பின்னர் 10ம் நூற்றாண்டில் எம் இராஜராஜர் 216 அடிகள் உயரமான விமானத்தைக் கொண்ட தஞ்சைப் பெருங்கோயிலைக் கட்டினார்” [1-07]

“கம்போஜவிலுள்ள அங்கோரின் உயரமென்ன குருநாதரே?” மன்னன் இலடமறித்துக் கேட்டான்.

“அங்கோர் கோயிலின் விமானத்தின் உயரம் 213 அடி. தஞ்சை கோயிலைவிட 3 அடி குறைவுதான். ஆனால்...”

“ஆனால்?!”

“நிலத்திலிருந்து பாரத்தோமேயானால் உயரம் மொத்தம் 700 அடி. மூன்று தட்டுகளாக கட்டப்பட்டுள்ளதாம். உயரத்தைவிட அதன் பிரமாணம் மிக மிக அளப்பரியதாம்”

“அரசே, நாம் கம்போஜ மீது படையெடுத்தால் என்ன?” தளபதி ஆர்வத்துடன் கேட்டார்.

குருநாதர் தளபதியை பார்வையால் அடக்கினார். “எமக்கும் கம்போஜ நாட்டிக்கும் சுமுகமான உறவு இருந்துவந்துள்ளது தளபதியாரே. முதலாம் குலோத்துங்கன் (கி.பி. 1070- 1120) தில்லைச் சிதம்பரம் கோயிலைப் பெருப்பித்து புதிப்பிக்கும்போது, ‘அங்கோர்’ கோயிலைக் கட்டிய இரண்டாம் சூரியவர்மன் (கி.பி.1113-1150) கம்போஜவிலிருந்து கரியநிற கல்லொற்றினைப் பரிசாக அனுப்பியிருந்தான். இவ் வினோதமான பரிசைக் கண்ட குலோத்துங்கன்

செய்யவில்லையென வெளிப்பாடே இடமனை கிலக்கிய முயற்சி. வாய்க்கால் மன்றான் கம்போடியாவிலுள்ள உலகப்பெருங்கோயில் அங்கேர் என்கிறோர்க்குப் புறப்படுவோம்.....

தி.பி. 2011

நாளைக் குற்றம் காற் கட்டுவோமென நோக்கி விளாந்துகொண்டிருந்தது. தேவநகரத்திலிருந்து கம்போடியா நோக்கிய இடமனைக்காக சிலகாலமாக உதவியால் நான் கிலக்கியமிருந்தே இருந்து செய்திருந்தேன். கம்போடியாவிலுள்ள கிரிஷ் (Kris) என்பவரை நான் தொடர்பு கொண்டுள்ளேன். கம்பள போலீஸ்க்கிற் குற்றி கம்போடியாவில் 'அங்கோர்' என்கிற அருங்குளைய சிமார் தி (Siem Reap) எனும் இடத்திலிருந்து காரில் கொண்டுசென்றிருக்கின்றேன். (420 கிலோ மீட்டர்கள்) 120 அமெரிக்க டொலர்களை கிரிஷ் கேட்டிருந்தார். இவ்வளவைக் 12500/-

அளவாகப் பாவிற்று கோயிலைக் கட்டினான். கம்போடி மன்னரின் கிசகதுயிப்பை மதிக்கும் முறையில் கோயிலிலுள்ள அக்கல்லியை கம்போடி மன்னர் அனுப்பியதாக பொறித்தும் உள்ளான் [1-09]

நீண்டதொரு அமைதி மீண்டும் அந்த அரசு கலைப்பம் கொண்டிக்கொண்டது.

சாபு நோடு விளாசியத்ததை முன்னர் போன்று. பாரிய சான்றாகிவராக விரிவாக்கவேண்டும் குற்றநாதிர என்றான் மன்னன்.

கருநாடு அமைதி காதகார். சூனீநாம் குறைந்தாக்கின்றான் நோடு அரகை சீர்ப்பாக அரகை மன்னர்களுள் சிறுதி மன்னர். அமைதிச் சேபு அரகை குறாநாதர், மீள் சன்றுமே மீளாது என்பதை குறநாதர் ஞானத்தொழடியால் அறிந்திருந்தாரோ என்றேனோ.....

* * * * *

கம்போடியாவிலுள்ள அங்கோர்.....

ஆலட்டம் சுயி. வரணம் 12ஆம் நூற்றாண்டில் கம்போடி அங்கோர்.....

கமர் எய்ராடி மன்னர்களால் கண்டெடுக்கப்பட்ட அங்கோர்.....

ஆய்விக்கலான பெரிய கோயில் அங்கோர்....

உலகத்திலேயே பெரிய கோயில் அங்கோர்....

அங்கோர்... அங்கோர்... அங்கோர் 11

இத்தனை சிறப்புகளைக் கொண்டது கம்போடியாவிலுள்ள 'அங்கோர் வாட்' (Angkor Wat)? இவ்வாறாயிருந்த நான் வியந்து போனேன். இத்தனை காலமும் கிலக்கியத்திற் அரியாயினேயே இருந்துவிட்டேனே, என்ற சூழல்புர் போனேன்.

புனர் நெடு சீர்ப்பம் பெருக இவ்வையகம் எனும் அளப்பரிய பொதுநடைகளை. கிச்சிடு மலை

நான் காற் இடமனை சிம்பார்சிடம் கதை கொடுத்தேன். அவர் தாய்நாடு நாட்டைச் சேர்ந்த வாய்க்கால், தாய்நாடு-கம்போடிய கரையில் வாழ்வதாகவும் தெற்று இடமனை தான் கொண்க வந்து தவிர்ப்பாகவார் காணார். மேலும், அவர் சூனீய முயற்சிகளைக்கூட தற்காலமாய்ப்பெயர் அளித்த நான் ஒங்கல்கலை நடத்துகின்றதையும், இக்கார் உட்பட சில காரகதும் ஒரு சிற்ப மன்னர் கலைத்தன்னார் என்பதையும் அறிந்து கொண்டேன். நான் தொடர்புகொண்டிருந்த கம்போடியாவிலுள்ள கிரிஷ்கை அலுக்கத்த எனு பவில்கலை அமைந்த நாய்நாற்றிலுள்ள கம்போடியாவிற்கு விளா எடுக்கக் கொடுக்கார் ஒரு ஒங்கல்கலை தொடர்பு கொண்டதாகக் கூறினார்.

நான் கிலக்கியமிருந்து கம்போடியாவிலுள்ள கிரிஷ்கை நோடாப்பினான். தாய்நாடுக்கி வாய்க்கால் என்கையோ நான் தொடர்புகொண்டிருந்த கிரிஷ்கையோ அறியாத சிம்பர்க. தவிர்ப்பாக நாம் இருக்கும் இடத்திலிருந்து நமமிடங்களுக்கு முன்னரே அந்த கம்பள அமைத்ததுசெய்தும் பெயரின் ஒழுங்கமைப்பைக் கண்டு, நான் மலைத்துப் போனேன்.

அந்த கிரிஷ்யணம் 3 கூறுகளைக் கொண்டது என்பதை பில்கார் புற்றிருக்கொண்டேன். முதல் பகுதி போய்க்கொக்கிலிருந்து காரினை தாய்நாற்றின் கரையிலுள்ள Angkorwat எனும் கிரிஷ்கையை அடைவது. இது போலீஸ்க்கிலிருந்து அண்ணாவை 215 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ளது. அடுத்த கட்டம் கம்போடிய விளாலைப் பெற்று, தாய்நாடு கிரிஷ்கையே தொடர்பாக கொண்டினை, வெளிப்பேறி கம்போடிய கிரிஷ்கையே தொடர்பாக கம்போடியாவிற்குள்

வேகவது. இப்பகுதியை நடந்து வரக்க வேண்டும். 200 மீட்டர் இடைவெளியில் ஒரு நாட்டின் கலைகளும் பெறுபு தேதும்பட்டுள்ளன. கம்போடியாவின்

இதற்கிறானதை தாண்டியவுடன் கலையின் Poi Pet எழுதும் அர் 9 மீட்டர். ஒன்றாம் கட்டம் Poi Pet எழுத்த "சிம்ஸ் ரீட்டை வேறுபடுத்த காரில் செல்வது.

சென்றது பெய்த மறை 3 மணிநேர்ப்பாசல் யகைதவக 2 மணிநேர்ப்பாசல்நாள். நி.ப.வி.ப.ப. 1:45:00:00:00 Aranyaprathet.வை நாம் வழிவகுக்கிறோம். சிறந்த பாசல்யகைமப்பும் வாரிஸ் பந்தியும் சமவகை களைப்படைபும் செப்பிவிக்மை. சிம்ஸ்டாக ஒரு விடுதியின் வாயிலில் கலை நிறுத்தினார் சிறந்த பாசல் கம்போடிய விளகலை எழுத்தம் தரபவர் வகலை வரவேற்றார்.

அதற்கும்கள் ஓடிக்கொட்டி கமது கடவுர் சீட்டுகளைப் பெற்று அவையே விளா விசைவப்பட்டு பவவகளை சிப்பிவார்.

இன்கும்கிமே கம்போடிய நாடுககுடியே குடிவரவு குடிபகலுக்க கிவகைக்களப் இவகை. ஆடுவே கப்பலாந்து. பகலையா நாடுககுடிவரவு விசைகளைப் பெற்றதுமேயன்றி கம்போடிய விளகலை சன்னைக் கிவகைகயிவே பெறுமுடியவில்லை. மேலிவகை கடுப்பட்டு பிவிலிவகைகளில் கிடிவார் ஒன்று. ஆககால்கொள்ள. சரான், மராக், பாகிஸ்தான், இவ்வகை சரப் 70 நாடுகளைக் கம்போடியா ஒதுக்கி வைத்துள்ளது. அங்கே சரப் விளா பெறும் விடரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடும். கம்போடியா சென்று வந்தவர்களை கிவகைகயிவே தேடிப்பிடிப்பது கிவகை சீரமைக்க கிட்டுகிறது. இவ் இவ்வகையிட்டுவை பகலுறை நுகாவகையிலில் கம்போடிய தகைகைமக் குடிவரவு

குடியகலைவ திவகைகளைத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம். நான் கட்டுமகவையிற்ற வரமுடியுமா? என்ற கேள்விக்கு சற்றுப் பதில் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் ஆர்வம்மிகையான படிந்து கொள்ளுகே சிம்ஸ்டாடுகள் கலை அழகுபவகைக நாம் பெறுபு பிவிலிவகைக்கு கம்போடிய தகைகைமக் குடிவரவுகவவகைவக தகைகைகைமப் நான் வரமுடியும் என்று பதிலளித்திருக்கிறார்கள். "அகசெர் வாட்டுக பங்குகையென்றும் கற்று வான் ஆர்வம் 100 வரிகையில் கலைவா புவாக்கீவெயும் கலைக்கிருக்கிறது.

விளக கட்டகைகளைத்துடன் துவகல் ரேவகை கட்டகைகைமையும் ரேவகை கிடு கடவுர்சீட்டுகைகைமும் மொத்தமாக 2400 மட்ட (72000/=) தகைமாறு சாங்கு விளா செடுத்துத் தரவிடுபவா கட்டிார். பகலுக்கை தனிபாசல் கடவுர்சீட்டு இவகை, மகலிஸ் விடுபும் மகலைவிள் கடவுர்சீட்டுகை உள்பாட்டுகப்பட்டுக்கிறது. நான் 600 மட்டகையும் 60 அடுக்கிக் பெறக்கவகைமப்ப ரேவகைக் கொடுக்கிறேன். அவர்கள் கலைகைப்படி 1 அடுக்கிக் பெறும் 30 மட்டகைவகை தகைமாறுநீக்கி நான் தகைமிகுத்துக் குடகையில் கிடித்துக்கொடுக்கேன்.

பகலுக்கைமப்ப கமது கடவுர்சீட்டுகைகைமப் பெற்றுக்கவகைமப் அவை தனிவேகைமப்பான் ஓடுவகைமப் கவகைமப்பிடுகிறது. அவர் மேலட்டார் கைக்கிள் ஒன்றில் ஏறி விளகைமப் பெறுவதுகைவகை படித்தான் நான்ம்கைம்கும்குக் காரில் ஏறிப் கொண்டுமே. கலை சிம்ஸ்டாக ஒரு சந்தையில் நிறுத்தினார். நான் விளகைமப் பெறப் சென்றுவகைம்கைவகை கைக்கீட்டுகிறேன். மறை இன்றிவகை சிவகைக் கவகைமப்புகிறது.

15 நிமிடங்கள் கிவகைக்கும்கை. அவன் மேலட்டார் கைக்கிள் எவ்வகை கலைகளில் மட்டும். வந்தவன்

சைக்கிளை நிறுத்திவிட்டு காரின் முன்பக்கம் ஏறினான். நான் அவன் கரங்களை கடவுச்சீட்டுகளுக்காகப் பார்த்தேன்.

“ஸ்ரீ லங்கா, நோ விசா?” என்று ஆங்கிலத்தில் கூறினான். என் மனம் வாடிவிட்டது. எனக்குக் கம்போடிய தலைமை குடிவரவு குடியகல்வுத் திணைக்களம் அனுப்பிய மின்னஞ்சலின் பிரதியைக் காட்டி அவனுக்கு விளங்கப்படுத்தினேன். ஆங்கிலத்தில் நான் கூறியது 50 சதவீதம் கூட அவனுக்கு விளங்கவில்லை என்பதை அவன் முகபாவத்தில் தெரிந்துகொண்டேன். சிம்பொக் அவனிடம் ‘தாய்’ (Thai) மொழியில் ஏதோ நீண்டதாகக் கூறினார். அதைத் தொடர்ந்து அவன் தொலைபேசியில் தன் அதிகாரியுடன் நீண்டநேரம் கதைத்தான்.

என் மகனும் மனைவியும் அமைதியாக தூங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்!

அவன் சிம்பொக்கிடம் ஏதோ கூறிவிட்டு இறங்கித் தன் மோட்டார் சைக்கிளில் ஏறினான். கார் மெதுவாக நகர்ந்தது. நான் அடுத்து என்ன செய்வது என எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். நான் கொண்டு வந்திருக்கும் மின்னஞ்சலை உரியவர்களிடம் காட்டி விளங்கப்படுத்தினால் விடயம் இலகுவானது என என் உள்மனது கூறியது. கார் ரவல் ஏஜென்ஸ் ஒன்றின் முன்னால் நின்றது. எங்களுக்கு முன்னதாகவே எமக்கு விசா எடுக்கச் சென்றவன் அங்கு மோட்டார் சைக்கிளில் வந்து சேர்ந்துவிட்டான். எங்களை இறங்கி அந்த ரவல் ஏஜென்ஸுக்கு வருமாறு கூறினான். நாங்கள் இறங்கி அலுவலகத்தினுள் சென்றோம். எங்கள் எல்லாப் பொருட்களையும் இறக்கி அங்கு வைத்தார்கள்.

“கம்போடியாவிற்கு வந்திட்டோமா?” என்று என் மனைவி கேட்டாள்!

“நான் குடிவரவு குடியகல்வு திணைக்களத்திற்கு வரவா?” என்று அவனிடம் கேட்டேன். 12:00 மணியுடன் மூடிவிடுவார்கள் இப்போது நேரம் 1:00 மணி என்று அவன் கூறினான். “நீங்கள் இப்போது சென்று வந்தீர்களே?” என்று கேட்டபோது அவன் சிரித்துவிட்டு எமது கடவுச்சீட்டுகளை என்னிடம் தந்து தொலைபேசி அழைப்பு வரும்வரை காத்திருக்குமாறு கூறி வெளியேறினான்.

நாம் அறையிலே தனியே விடப்பட்டோம். கண்ணாடியூடாக வெளியே பார்த்தபோது சிம்பொக் போய்விட்டதைக் கண்டேன். அவரிடம் முறையாக விடை பெறவில்லையே எனக் கவலையாக இருந்தது. எம் நிலையைக் கண்டு அவரால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. ஆகவே விடைபெறாமலே சென்றுவிட்டார் என உணர்ந்து கொண்டேன்.

கம்போடியாவிற்கு செல்ல 3 விதங்களில் விசாக்களை அவர்கள் வழங்குகின்றார்கள். அனேகமான நாடுகளுக்கு முன்பே விசா எடுக்கத் தேவையில்லை. கம்போடியாவினுள்ளே நுழையும் போது அவர்கள் விசாவை குத்துவார்கள். அடுத்து இணையத்தின் மூலம் முன்னதாகவே விசாவைப் பெறலாம். இது கம்போடியாவிற்குள் உட்செல்வதைத்

துரிதப்படுத்தும். இவ்விரு முறைகளிலும் இலங்கை உட்பட 10 நாடுகளுக்கு விசாவைப் பெற அனுமதியில்லை. இலங்கை மக்கள் வேறொரு நாட்டிற்குச் சென்று அங்குள்ள கம்போடிய குடிவரவு குடியகல்வுத் திணைக்களத்தின் மூலம் விசாவைப் பெறவேண்டும். எமக்கு விசா எடுக்கச் சென்றவர் தாய்லாந்தின் Aranyaprathet வினாள் கம்போடிய திணைக்களத்தின் மூலம் முயற்சி செய்துள்ளார். அத்திணைக்களத்தில் விசா விண்ணப்பிக்கும் பிரிவை 12 மணியுடன் ‘சாதாரண’ மக்களுக்கு மூடி விடுவார்களாம்.

வேறு சில நாடுகளுக்குப் பயணித்த அநுபவங்களை ஒன்றிணைந்து தற்போதுள்ள வழிகளை என்மனம் எண்ணத் தொடங்கியது. இன்று Aranyaprathetலிலுள்ள விடுதியொன்றில் தங்கிவிட்டு நாளை கம்போடிய விசாவிற்கு முயற்சிக்கலாம். நாளை, ஞாயிற்றுக்கிழமை விசா விண்ணப்பிக்க முடியுமோ தெரியாது. விசா கிடைக்காவிடில் கம்போடியாவைப் பார்க்காமல் மீண்டும் பேங்கொக் சென்று, அங்கிருந்து நாங்கள் அடுத்துச் செல்லவிருக்கும் நாடான மலேசியாவிற்குச் செல்லலாம்.

ஏதோ பிரச்சினை என்பதை என் மனைவி ஊகித்துவிட்டாள். நான் அவளருகில் அமர்ந்து பிரச்சினையை கூறத்தொடங்கினேன். அந்நேரம் தொலைபேசியை கையில் ஏந்தியவாறு அவன் ஓடிவந்தான்.

தொலைபேசியில் கம்போடியாவிலிருந்து கிரிஷ் கதைத்தார்.

தனக்கு இலங்கை சார்ந்து இதுதான் முதல். அநுபவம் என்றும் தனக்கு இப்படியொரு பிரச்சினை இருப்பதாக முன்னமே தெரியாது என்றும் கூறினார். நான் என்னிடம் இருக்கும் மின்னஞ்சல் பற்றியும் விசா விண்ணப்பிக்க நானே நேராக நாளை செல்லவிருப்பது பற்றியும் தெரிவித்தேன். அதற்கு கிரிஷ் கூறினார், தான் விசா எடுத்துத்தரும் ரவல் ஏஜென்ஸ் அதிகாரியிடமும் குடிவரவு குடியகல்வு திணைக்கள அதிகாரியிடமும் கதைத்ததாகக் கூறினார்! தான் உத்தரவாதம் கொடுத்தது. 800 பாட் ‘வைப்பாக’ ஒருவருக்குக் கொடுத்தால் விசா இப்பொழுது பெற முடியும் என்றும் கூறினார்! நான் சிரித்துக்கொண்டு சரியென்று கூறிவிட்டு தொலைபேசியை அவனிடம் கொடுத்தேன்.

என் சிரிப்பைக் கண்டு மனைவி தானும் சிரித்தாள். “என்னப்பா ஏதும் பிரச்சினையே...?”

“ஒன்றுமில்லை, 800 பாட் வைப்பு செய்தால் எம்மை கம்போடியாவுக்குள்ளே செல்லவிடுவார்கள்.”

“அப்படியென்றால் நாம் கம்போடியாவை விட்டு வெளியேறும்போது 800 பாட்ஐத் திருப்பித் தருவார்களா?”

நான் சிரித்தேன். மனைவிக்குப் புரியவில்லை. அவள் என்னைப் பார்த்தபடி இருந்தாள். என் மகனுக்கு புரிந்திருக்கவேண்டும் அவன் பெரிதாகக் கைதட்டிச் சிரித்தான். அவன் சிரிப்பதைப் பார்த்து மனைவியும் சிரித்தாள்.

நான் 55 அமெரிக்க டொலர்களையும் (1600 பாட் - 6000/=) கடவுச்சீட்டுகளையும் அவனிடம் கொடுத்த 20

நிமிடங்களில் அவன் விசாக்களுடன் வந்தான். விசாக்களைப் பார்த்த எனக்கு திருப்தியளிக்கவில்லை. விசாவில் மனைவியின் பெயர் பிழையாக எழுதப்பட்டிருந்தது. எனக்குரிய விசாவில் கடவுச்சீட்டு இலக்கமே எழுதப்படவில்லை, அதற்குரிய இடம் காலியாக இருந்தது. நான் இதுபற்றி அவனிடம் கதைத்துப் பயன் இல்லை என்பதை உணர்ந்தேன்.

எங்களுடைய பெரிய பையொன்றை எடுத்தவாறு செல்வோமென்று அவன் கூறினான். ஊம்பது மீற்றர் தொலைவில் இருக்கும் தாய்லாந்து இமிகிரேஷனை நோக்கி எங்கள் ஊர்வலம் ஆரம்பமானது.

தாய்லாந்து இமிகிரேஷனில் நீண்டதொரு வரிசை இருந்தது. எமது விபரங்களை பரிசீலித்துவிட்டு நாம் தாய்லாந்திலிருந்து வெளியேறிவிட்டதாக எமது கடவுச்சீட்டில் குத்தித் தந்தார்கள். அத்துடன் எமது தால்லாந்து விசா முடிந்துவிட்டதால் மீண்டும் தாய்லாந்தினுள் எம்மை அனுமதிக்கமாட்டார்கள். 500 மீற்றருக்கு அப்பாலுக்கும் கம்போடிய இமிகிரேஷனை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினோம்.

எமது நாட்டில் 2002, 2003 களில் முகமாலையில் அரசின் எல்லையைத் தாண்டி இயக்கத்தின் எல்லைகள் சென்ற எண்ணம் என் மனதைக் கெளவிக் கொண்டது.

அவன் பையைத் தூக்கியவண்ணம் முன்னே நடந்தான். நான் பொதியை உருட்டிய வண்ணம் அவனைத் தொடர்ந்தேன். நான் உருட்டிய பொதியின் சில்லு பெரிதாகச் சத்தம் போட்டது. மகனைத் தூக்கியவாறு மனைவி என்னைத் தொடர்ந்தாள். ஊர்க்கோயிலில் தேர் செல்லும்போது இருமருங்கிலும் மக்கள் நின்று பார்ப்பது போல தாய்லாந்து மக்களும் கம்போடிய மக்களும் எம்மை நின்று பார்த்தார்கள்.

தேர் மெதுவாக நகர்ந்தது.

நின்று திரும்பிப்பார்த்தேன். என் மனைவி 50 குழந்தைகள் புடைசூழ வந்துகொண்டிருந்தாள். எல்லாக் குழந்தைகளும் மனைவியிடம் பிச்சை கேட்டபடி வந்துகொண்டிருந்தார்கள். மனைவி வறுமையின் நிலைகண்டு திகைத்துப் போனாள்.

நாம் கம்போடிய இமிகிரேஷனை வந்தடைந்தோம். எம்மை ஒரு வாங்கில் இருத்திவிட்டு எமது கடவுச்சீட்டுகளை ஒரு குறித்த அதிகாரியிடம் கொடுத்தான். அவன்தான் 'வைப்பு' பெறும் அதிகாரி என நான் எண்ணிக்கொண்டேன்.

அவ்வதிகாரி என்ன நினைத்தானோ தெரியாது எமது கடவுச்சீட்டுகளைப் பார்த்துவிட்டு ஏதோ காச்சு மூச்சென்று பெரிதாகக் கத்தினான். அங்கிருந்த அனைவரும் ஸ்தம்பித்து எம்மையும் அந்த அதிகாரியையும் பார்த்தார்கள். அவன் எமது கடவுச்சீட்டுகளை மேசையில் தூக்கி எறிந்துவிட்டு சிகரட்டைப் பற்ற வைத்துக்கொண்டான். எம்மை அழைத்துவந்தவன் என்னருகில் வந்து மௌனமாக அமர்ந்தான். அவன் முகம் வெளிநிப்போயிருந்தது. விடயம் கைவிட்டுப் போவதை நான் உணரத் தொடங்கினேன். தனியாக நான் பல நாடுகளுக்கு

சென்று பல இன்னல்களைச் சந்தித்திருக்கிறேன். மனைவி, மகன் என்று வரும்போது வழிகளின் விசாலம் குறைந்துவிடுகிறது. எனக்குள் பயம் மெதுவாகப் பரவத் தொடங்கியது.

2004 ஆம் ஆண்டு வெளியான Tom Hanks நடித்த "The Terminal" எனும் ஆங்கிலப் படம் என் மனக்கண்ணில் மின்னல்கீற்றாக தோன்றி மறைந்தது. Krakozhia நாட்டில் இருந்து அமெரிக்காவிற்கு விமானத்தில் Tom Hanks வந்திறங்குவார். அவர் விமானத்தில் பயணித்த தருணம் Krakozhia வில் ஏற்பட்ட புரட்சி காரணமாக அமெரிக்கா Krakozhia நாட்டிற்கு தடை விதித்துவிடுகின்றது. இதன் காரணமாக அமெரிக்கவினாள் அவரை அனுமதிக்கமாட்டார்கள். அதேதருணம் தடை விதிக்கப்பட்டதால் Krakozhia பிரஜாவுரிமையுடைய அவர் அமெரிக்காவிலிருந்து வெளியேறவும் முடியாது. இதன் காரணமாக பல மாதங்களாக அவர் விமான நிலையத்தினுள்ளேயே வாழ்வார். "Mehran Karimi Nasser" என்பவர் பிரான்ஸ் (France) நாட்டு பாரிஸ் (Paris) மாநிலத்திலுள்ள விமான நிலையமொன்றில் 18 வருடங்கள் வாழ்ந்த உண்மைச் சம்பவத்தின் பாதிப்பால் எடுக்கப்பட்ட அருமையான நகைச்சுவைப் படம்.

சில நிமிடங்கள் கழிந்தன.

உள்ளிருந்து ஒருவன் வீடியோக் கமெராவுடன் வந்தான். சிகரட் கட்டையை வீசிவிட்டு அவ்வதிகாரி எம்மைக் காட்டிவிட்டு உள்ளேநோக்கி நடந்தான்.

எம்மை அழைத்து வந்தவன் எழுந்து எம்மைவிட்டு நகர்ந்து நின்றான். கமெராவினால் எம்மை வீடியோ செய்தார்கள்.

என் மகன் வழமைபோல் கமெராவைப் பார்த்துச் சிரித்தான்.

எமக்கோ திரிசங்கு நிலை!

* * * * *

[1-01] "நம்முன்னோர்அளித்த அருஞ்செவ்வம் - பாகம் 1" (1969) - ஜி.என்.மென்டிஸ்

[1-02] <http://en.wikipedia.org/wiki/Jetavanaramaya>

[1-03] <http://www.sacred-destinations.com/china/leshan-giant-buddha>

[1-04] <http://www.sacred-destinations.com/indonesia/borobudur>

[1-05] "Ancient Angkor" (2011) - Michael Freeman & Claude Jacquse

[1-06] "இலங்கைச் சருக்க வரலாறு" (2008) - க. குணராசா & கமலா குணராசா

[1-07] <http://en.wikipedia.org/wiki/Prambanan>

[1-08] <http://www.hindu.com/mag/2009/03/29/stories/2009032950240800.htm>

நேரிக்காணல்

சந்திப்பு : தி. ஞானசேகரன்

"சாஹித்திய இரத்தினம்"
பேராசிரியர் சயா. ஜெயராசா

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

12) யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நுண்கலைப் பீடத்தில் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று இந்த நாட்டில் நுண்கலைகள் வளர்வதற்கு சேவையாற்றிய பெருமைக்குரியவர் நீங்கள். அங்கு தாங்கள் செய்த முக்கியமான பணிகள் யாவை?

இசை, நடனம், சித்திரம் வடிவமைப்பு போன்ற துறைகளிலே சிறப்புப் பட்டப் படிப்பை ஏற்படுத்தியமை பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

அத்துறைகளிலே பட்டப் படிப்பை நிறுவ முயன்ற பொழுது பல எதிர்ப்புக்கள் தோன்றின. கர்நாடக சங்கீதம், பரதநாட்டியம், பண்ணிசை போன்றவை நவீன பல்கலைக்கழக முறைமைக்கு இணைந்து வர முடியாதவை என ஒரு சாரார் எதிர்த்தனர்.

அத்துறைகளிலே விரிவுரைகளை மேற்கொள்வதற்கும், கணிப்பீடுகளை மேற்கொள்வதற்கும் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர்கள் எமது நாட்டிலே இல்லை என்று பிறிதொரு சாரார் எதிர்த்தனர்.

குருகுல நிலையிலே தான் அவற்றைக் கற்பித்தல் வேண்டும் பல்கலைக்கழகப் பட்டப்படிப்புக்குள் அவை உள்ளடக்கப்படக் கூடாது என்ற பழையமைவாதக் கருத்துக்களும் காணப்பட்டன.

அவ்வாறான பல நிலை எதிர்ப்புக்களையும், சவால்களையும் முறியடித்து அத்துறைகளிலே சிறப்புப் பட்டப்படிப்பை முன்னெடுத்தமை ஒரு முக்கியமான செயற்பாடாகும். எமது முன் மாதிரியைப் பின்பற்றி விபுலானந்தர் இசைக்கல்லூரியிலும் கர்நாடக இசை, பரதநாட்டியம் போன்ற துறைகளிலே சிறப்புப் பட்டப்படிப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

நாங்கள் மேற்கொண்ட பிறிதொரு பணி அங்கு போதனாசிரியர்களாகக் கடமையாற்றிய இசை நடன ஆசிரியர்களை உதவி விரிவுரையாளர்களாகத் தரமுயர்த்தி மேற்படிப்புக்களில் ஈடுபடுமாறும் அவர்களை ஊக்குவித்தமையாகும். அதனைத் தொடர்ந்து அவர்கள் இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களுக்குச் சென்று முதுதத்துவமாணி மற்றும் கலாநிதிப் பட்டங்களை இசை நடனத்துறைகளிலே பெற்று வருகின்றனர்.

அத்துறைகளிலே நூல்களை எழுதும் முயற்சிகளுக்கும் ஞானோதலனிக் கப்பட்டது. அவையனைத்தும் அழகிய கல்வியில் ஏற்பட்ட முன்னோக்கிய பாய்ச்சல் என்றே குறிப்பிடவேண்டும்.

13) நுண்கலைகள் தொடர்பான சிந்தனைகளும் விமர்சனங்களும் ஈழத்துச் சூழலில் ஆரோக்கியமாக உள்ளதா?

இந்நாட்டில் நுண்கலை தொடர்பான ஆரோக்கியமான சிந்தனைகளைத் தந்தவர்களுள் கலாயோகி ஆனந்த குமாரசாமி அவர்கள் முதற்கண் குறிப்பிடத்தக்கவர். அதனைத் தொடர்ந்து கலைப் புலவர் க.நவரத்தினம் அவர்கள் முன்வைத்த சிந்தனைகளும் நுண்கலைத் திறனாய்வு முயற்சிகளும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை.

பல்கலைக்கழக நிலையில் பேராசிரியர்கள் கணபதிப்பிள்ளை, ச.வித்தியானந்தன், க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி முதலியோர் நுண்கலைத் திறனாய்வுத் துறையிலே ஆர்வம் காட்டினர். தொடர்ந்து பேராசிரியர்கள் வி.சிவசாமி எஸ்.கிருஷ்ணராஜா பேராசிரியர் எஸ்.மௌனகுரு ப.கோபால கிருஷ்ணசூர், கலைவாணி இராமநாதன், கலாநிதி நொ.கிருஷ்ணவேணி முதலியோர் ஆர்வம் காட்டினர்.

மேற்கூறியவர்களுள் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி எஸ்.கிருஷ்ணராஜா, எஸ்.மௌனகுரு ஆகியோருடன் ஏன் நானும் கூட மார்க்சியத் திறனாய்வு நோக்கிலும், நவீன திறனாய்வுக் கண்ணோட்டங்களிலும் வளமுட்டும் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துள்ளோம்.

கலைத்திறனாய்வு என்பது இலக்கியத் திறனாய்வு போன்ற வளர்ச்சியை இன்னமும் தமிழ்ச் சூழலில் எட்டவில்லை என்றுதான் கூற வேண்டும்.

கலைகளைப் பொறுத்த வரை "புனிதம்" மற்றும் "தெய்வீகம்" என்ற கருத்தேற்றமும் நிலவி வருகின்றது. அந்நிலையில் அவற்றைத் திறனாய்வுக்கு அப்பாற்பட்ட பொருள்களாக அவர்கள் கருதுகின்றனர். மேலும் செவ்விய கலைகள் என்று குறிப்பிடப்படும் கர்நாடக சங்கீதம், பரதநாட்டியம் முதலியவை மேட்டுக் குடியினருக்குரிய கலைகளாகவே இயங்கி வருகின்றன. நாட்டுக் கூத்துக்களும், நாட்டார் கலைகளும் சமூகத்தின் அடித்தளத்து மக்களுக்குரியனவாக இயங்குகின்றன.

அவ்வாறான வர்க்க நிலையின் அடித் தளத்தில் நிகழும் அழகியல் விசைகளைத் திறனாய்வு வெளிக்குள் கொண்டு வரும் முயற்சிகளும் தீவிரம் பெறவில்லை.

14) எதிர்காலத்தில் நுண்கலைத் துறையை வளர்க்க நாம் என்ன செய்யலாம்?

இலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட ஒரு எதிர்மறை நிகழ்ச்சி நுண்கலைத் துறை சில காலகட்டங்களிலே புறக்கணிப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டமையாகும். 1940 ஆண்டுகளைத் தொடர்ந்து விஞ்ஞான மோகம் பெற்றோரிடத்தும் மாணவரிடத்தும் ஏற்பட்டது. ஆனால் அதற்குரிய உயரிய அறுவடைகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. விஞ்ஞானக் கல்வி வாயிலாக டாக்டர்களாகவும் பொறியியலாளராகவும் வந்தனரே அன்றி அதற்கு மேலே பாய்ந்து நகர்ச்சி கொள்ள வில்லை. அதாவது, நீண்டகால விஞ்ஞானக் கல்வி பெரும் விஞ்ஞானிகளை உருவாக்கவில்லை. உருவாக்கிய ஓரிருவரும் இந்நாட்டுக்குப் பயன்படாது வெளிநகர்ந்து விட்டனர்.

திறந்த பொருளாதாரம், உலகமயமாதல் வர்த்தக வளர்ச்சி ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து வர்த்தகக் கல்வி மீது மாணவர்க்கும் பெற்றோருக்கும் மோகம் ஏற்பட்டது. ஆனாலும் அந்தப் பாடநெறிகளைக் கற்றோர் பெருமளவில் வர்த்தகத்துறைகளில் ஈடுபடாது பாடசாலை ஆசிரியர்த் துறையிலே தான் ஈடுபட்டுவருகின்றனர்.

மேற்கூறிய நிகழ்ச்சிகள் நுண்கலை வளர்ச்சியை இந்நாட்டிலே பாதித்துள்ளன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைகள் இரண்டு விதமாகப் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன.

இசை நடனத் துறைகளில் கோட்பாடுகளுடன் ஆற்றுகை மற்றும் அரங்க அளிக்கை சார்ந்த பயிற்றுவிப்பு நிகழ்கின்றது. நுண்கலைத் துறை என்ற பிறிதொரு துறையில் வெறுமனே கோட்பாடுகளும், நுண்கலை வரலாறுமே கற்பிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அங்குள்ள நாடக அரங்கியல் துறையில் ஆற்றுகையும், கோட்பாடுகளும் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

பாடசாலைகளில் இசை, நடனம், ஓவியம், நாடகம் முதலியவை ஆற்றுகையுடன் இணைந்த பாடங்களாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

இவற்றின் பின்னணியிலேதான் நுண்கலைகளின் எதிர்கால வளர்ச்சி பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. நுண்கலை வளர்ச்சிக்கு அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு "மெகா"த் திட்டமிடல் அவசியம். இந்நாட்டில் உதிரியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தனித்தனி கலைஞர்களும் அதில் உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும். செல்வாக்கு மிக்கோர் புகழ் பெறுதலும் ஏனையோர் பின்தள்ளப்படுதலும் ஊன்றிய கவனத்துக்குரியவை.

15) ஓர் இலக்கியப் படைப்பில் கருத்தியல் அழகியல் ஆகிய இரு கூறுகளும் எவ்வகையில் பொருந்த வேண்டும். இதில் எந்தக் கூறுக்கு முக்கியத்துவம் உண்டு?

கலை இலக்கியங்கள் எப்பொழுதும் வர்க்கச் சார்புடையனவாகவே தோற்றம் பெற்று வந்துள்ளன. செவ்வியல் இலக்கியங்கள் மேலாதிகத்தை நிறுவுவோருக்குத் துணை நின்று வந்துள்ளன. அழகியல் பற்றிச் சிந்திக்கும் பொழுது மேற்கூறிய கருத்தை முதலில் மனங்கொள்ளல் வேண்டும்.

இலக்கியம் என்பது "கூட்டு மொத்த வடிவம்" கூறுகளைப் பிரித்தறிய முடியாத முழுமை அங்கே மேலோங்கி நிற்கும். இதன் தொடர்பில் உளவியலாளர் குறிப்பிடும் முழுமைப் புல (GESTALT) அணுகு முறை இணைத்து நோக்குதற்குரியது. பகுதிகளின் கூட்டன்று - ஒன்றிணைந்த முழுமையே அங்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

"ஐஸ்கிரீம்" உதாரணத்தின் வாயிலாக அதனை மேலும் விளக்கலாம். ஐஸ்கிரீமை நாங்கள் சுவைக்கும் பொழுது அதில் சீனி எவ்வளவு, பால் எவ்வளவு, நறுமணமூட்டல் எவ்வளவு என்றவாறு தனித்தனியாக நோக்குதல். இலக்கியப் படைப்பு ஒன்றை நோக்கும் பொழுதும் அந்த முழுமைப் புல அணுகு முறையே மேலோங்கி நிற்கும்.

கருத்தியல் மற்றும் அழகியல் ஆகியவை இலக்கியப்படைப்பில் ஒன்றிணைந்து பிரிக்க வெண்ணாநிலையில் முழுமை பெற்றிருக்கும். அந்நிலையில் எந்தக் கூறு மேலோங்கி நிற்க வேண்டும் என்ற வினாவுக்கு இடமில்லாமற்போய் விடுகின்றது. நல்ல இலக்கியப் படைப்பில் அந்த இரண்டு கூறுகளும் நீரும் பாலுமாய்க் கலந்து நிற்கும். அதனை நவீன திறனாய்வில் அகவயம் மற்றும் புறவயம் (OBJECTIVITY AND SUBJECTIVITY) ஆகிய வற்றுக்கிடையே யுள்ள எல்லைகள் அழிந்த நிலை என்று குறிப்பிடப்படும்.

அழகியல் என்ற எண்ணக்கரு நிலைத்த அல்லது நித்திய சிரஞ்சீவித் தன்மை கொண்டதன்று. பரதமுனி வகுத்த அழகியல் அளவுகோல்கள் நிலமானிய சமூகத்தையும் அந்த அரமுறைமைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அவர் உருவாக்கிய உருவ வழி அல்லது காட்சி வழி (CONCRETE) அழகியல் அருவ வழி அல்லது கூக்கும் வழி அழகியல் வளர்ச்சியின் போது தகர்ப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டது.

அழகின் ஒரு முக்கியமான பரிமாணம் பயனுடைமை (UTILITY) அந்நிலையிலே கலைப்படைப்பு எந்த வர்க்கத்துக்குப் பயன்படுகின்றது என்ற கேள்வி எழுகின்றது.

16) மார்க்சிய எழுத்தாளர்கள் கருத்தியலுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதுகிறார்கள் அழகில் அம்சத்தைக் கவனிப்பதில்லை என்று பொதுவாக நிலவும் கருத்துப் பற்றி நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்?

மார்க்சியம் பற்றிய விளக்கக் குறைவும் திரிப்புபடுத்தலும். மலினப்படுத்தலும், வாய்பாடு ஆக்கலுமே எங்கள் மத்தியில் மேலோங்கியுள்ளன.

எதிர்மார்க்சிய எதிர்ப்பு எழுத்தாளர்களது பிற்போக்குக் கருத்தியில் கழிவும், அழகியல் மலட்டுத்தனங்களும் குவியப்படுத்தப்படுதல் இல்லை. அவற்றைப் பற்றிக் கவலை கொள்ள வேண்டியதுமில்லை.

மார்க்சிய எதிர்ப்பு எழுத்தாளர்களது உன்னத படைப்புக்கள் என்று சுட்டிக்காட்டப் படுபவை வலுவழிந்த

சோடையோடு படைப்புக்கள்தான். மிக உன்னத சிறுகதை என்று குறிப்பிடப்படும் எஸ்.பொ.வின் “தேர்” என்ற சிறுகதை யாழ்ப்பாணத்து மத்திய தர வகுப்பினரது மனவுகமூச்சுக்குள் நிற்கின்றதேயன்றி அதற்குமேல் எழுந்து அதனாற் பாயமுடியவில்லை. அத்தகைய பின்னணியிலுள்ளோரே மார்க்சிய எழுத்தாளர்கள் அழகியல் அம்சத்தைக் கவனிப்பதில்லை என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

டானியலின் நாவல்களோ யோகநாதனின் சிறுகதைகளோ முருகையனின் கவிதைகளோ கருத்தியல் நிலையிலோ அழகியல் நிலையிலோ எவ்வகையிலும் வீழ்ச்சியடையாத படைப்புக்கள்தான்.

மார்க்சிய அழகியலைத் தவறாக விளங்கிக் கொண்டவர்கள் தான் சூத்திர நிலையிலும் வாய்பாடு நிலையிலும் ஆக்கங்களைத் தரமுயன்றனர். அவர்களின் ஆக்கங்களை அனைத்து மார்க்சிய எழுத்தாளர்களுக்கும் பொதுமைப்படுத்தி விடுதல் தவறானது. அது மலினமான பொதுமைப்பாக்கல் எனப்படும்.

மார்க்சிய எழுத்தாக்கங்கள் புதிய சமூகம் ஒன்றை உருவாக்குதற்குரிய அழகியற் பங்களிப்பைச் செய்ய முடியுமேயன்றி அதற்கு மேல் அவற்றால் நகர்ந்து செல்ல முடியாது. அவ்வாறு நகர்த்தினால் அவை வாய்பாடுகளாக மாறிவிடும்.

17) கோட்பாடு விமர்சன அணுகு முறைகள் எம்மிடையே குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

முதலில் விமர்சனக் கோட்பாடுகள் பற்றிய மூல நூல்களைப் படித்தல் வேண்டும். மூல நூல்களையன்றி வழி நூல்களை மட்டும் படித்துக் கோட்பாடுகளை அடியொற்றிய திறனாய்வுகளை முன்னெடுக்க முடியாது. அவ்வாறு முன்னெடுக்கப்படும் பொழுது அவை ஆழ்ந்த பரப்பைச் சென்றடையாது மேலோட்டமானதாகவே அமையும்.

தமிழில் மூல நூல்களின் மொழி பெயர்ப்புக்கள் பெருமளவிலே நிகழ்த்தப்பட வில்லை. அந்நிலையில் ஆங்கில மொழி வாயிலாகவே மூல நூல்களை அணுக வேண்டியுள்ளது.

குறிப்பிட்ட ஒரு கோட்பாட்டுத் தளத்தில் நின்று எந்த நூலையும் வாசிப்புக்கு உட்படுத்தலாம். அதே வேளை குறித்த கோட்பாட்டின் பலமும் பலமற்ற நிலையும் தெரிந்து கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

குறித்த கோட்பாடு சமூக நிலையிலே எந்த வர்க்கத்துக்குச் சார்பானதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்ற நுணுகிய நோக்கும் முக்கியமானது.

நிலைவாங்களை விளக்கும் கோட்பாடுகள் நிலைவாங்களை மாற்றியமைக்கும் கோட்பாடுகள் என்ற பாகுபடுத்தல் மார்க்சியச் சிந்தனைகளை அடியொற்றி வெளிக்கிளம்பியுள்ளது.

சில கோட்பாடுகள் கால நீட்சியில் நின்று நிலைக்க முடியாது வலுவழிந்து நின்றலையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. மிகுந்த ஆரவாரத்துடன் வெளிவந்த பின்னவீனத்தும், மற்றும் பின்காலணியம்

முதலியவை தமக்குரியவை மட்டுப்பாடு களுடன் தயங்கி நிற்பதைக் காணமுடியும். பின்னவீனத்துவம் “ஒரு கோட்பாடு அன்று” என்ற கருத்தும் பின்னவீனத்துவ வாதிகளால் முன்வைக்கப்பட்டவை அதன் பிறிதொரு பரிமாணமாகின்றது.

சில கோட்பாடுகள் முன்னைய அடிநிலைகளில் இருந்து புத்தெழுச்சி பெற்று வருதலும் குறிப்பிடத்தக்கது. எடுத்துக்காட்டாக பிராய்டிசு அடி நிலையிலிருந்து லகானுடைய கோட்பாடு புத்தெழுச்சி பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறாக ஒவ்வொரு கோட்பாடு பற்றியும் ஆழ்ந்து உட்புகுந்து செல்லாவிடின் கோட்பாட்டு விமர்சன முறைமை சாத்தியப்பட மாட்டாது.

18) ஒரு படைப்பினைத் தரநிர்ணயம் செய்யும்போது வெவ்வேறு கருத்து நிலை கொண்டவர்களும் தம்முள் முரண்படு கிறார்கள். அப்படியாயின் ஒரு சிறந்த படைப்பைக் கண்டறிவதற்கான அளவுகோல் யாது?

கால நீட்சியின் அடிப்படையிலே சிறந்த படைப்பை அடையாளப்படுத்தும் முறை நீண்ட காலமாக நிலை வகுகின்றது. அதாவது எந்தக் கலைப் படைப்பு கால வோட்டத்தில் நின்று நிலைக்கின்றதோ அதுவே சிறந்த படைப்பாகும் என்பது அந்த அணுகுமுறை.

எது தொடக்க நிலைப் படைப்பாக முகிழ்த்தெழுகின்றதோ அதுவே சிறந்த படைப்பு என்று வரையறுக்கும் பிறிதோர் அணுகு முறையும் உண்டு. உதாரணமாக உலகில் தோன்றிய காவியங்களை உயர்ந்த படைப்புக்களாகக் கொள்ளும் மரபு உண்டு.

சிறந்த படைப்பை இலக்கிய மொழியின் அடிப்படையாக வரையறை செய்யும் மரபு உண்டு. பொதுமொழி வேறு இலக்கிய மொழி (LITERARY LANGUAGE) வேறு. மாற்று இலக்கிய மொழியை, அதாவது மாமூலான இலக்கிய மொழியிலிருந்து மாறுபடும் புதிய இலக்கிய மொழியைக் கொண்ட படைப்பைச் சிறந்த படைப்பாக முன்மொழிந்து முண்டு.

தமிழ்ச் சூழலிலே பாரதி, மற்றும் புதுமைப்பித்தன் ஆகியோரது இலக்கிய மொழி மாமூலான இலக்கிய மொழியிலிருந்து வேறுபட்டிருந்த நிலையில் அவர்களின் ஆக்கம் சிறந்த ஆக்கமாகக் கருதப்படுகின்றது.

குறிப்பிட்ட ஒரு ஆக்கத்தை மாதிரிகை (MODEL) யாகக் கொண்டு பலர் அதனைப் பின்பற்ற முயலும் பொழுது முன்மாதிரியாகக் கொண்ட படைப்பைச் சிறந்த படைப்பாகக் கொள்ளும் மரபு உண்டு அது பிறிதோர் அணுகுமுறை.

ஒருக்கு முறைகளுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழும் முன்னோடிப் படைப்பைச் சிறந்த படைப்பாகக் கொள்ளும் பிறிதோர் அணுகுமுறையும் முன்வைக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறாகச் சிறந்த படைப்பைக் கண்டறிவதற்கான அணுகுமுறைகள் பன்மை நிலையில் உள்ளன.

19) இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை இன்றைய நவீனத்துவம், பின்னவீனத்துவம் போன்ற

கோட்பாடுகளை மார்க்சியம் எவ்வாறு எதிர்கொள்கிறது?

மார்க்சியம் எவற்றையும் ஆராயாது எடுத்த எடுப்பில் நிராகரிப்பதில்லை. நவீனத்துவம், பின்னவீனத்துவம் ஆகியவை மார்க்சியச் சிந்தனையாளரால் ஆழ்ந்த ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மேற்குறித்த கோட்பாடுகள் ஐரோப்பியப் பின்புலத்தில் நிகழ்ந்த சமூக பொருளாதார மாற்றங்களை அடியொற்றிக் கிளம்பி யெழுந்தன. கோட்பாடுகளின் ஆக்கங்களைச் சமூக பொருளாதாரப் பின்புலத்திலும் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்திலும் இயங்கியல் தருக்க அடிப்படையிலும் நோக்குதல் மார்க்சியத்துக்குரிய சிறப்புப்பண்புகளாகும்.

ஐரோப்பாவில் நிகழ்ந்த தொழிற்புரட்சியும், மரபு வழியான கிராமிய வாழ்வின் சிதைவும், நகர வளர்ச்சியும் கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வின் வீழ்ச்சியும் தொழில்நுட்ப வழி எழுந்த புத்தாக்கங்களும் நவீனத்துவம் என்பதை ஓவியம், சிற்பம், இசை, நடனம், இலக்கியம், கல்வி என்றவாறு பலதுறைகளிலும் ஏற்படுத்தின.

நவீனத்துவம் என்பது வெளிப்பாடுகளோடு தொடர்புபட்டு நின்றதேயன்றி வெளிப்பாடுகளின் வேர்களையும் ஆழங்களையும் ஆழ்ந்து தரிசிக்கவில்லை.

பின்னைய முதலாளியத்தின் வளர்ச்சி, கோளமயமாதல், நுகர்ச்சியை முதன்மைப் படுத்தும் பன்மைக் கோலங்கள், தொடர்பாடலமைப்பில் நிகழ்ந்த பாய்ச்சல்கள் முதலியவை பின்னவீனத்துவச் சிந்தனைகளுக்குத் தளமிட்டன.

பிரச்சினைகளை புதிய மொழியாடல்களினால் விளக்கிய பின்னவீனத்துவம் அவற்றுக்குரிய தீர்வுகளைத் தரமுடியாத தத்தளிப்பு நிலையிலிருந்ததை மார்க்சிய நோக்குத் தெளிவு பெற விளக்குகின்றது.

20) படைப்பிலக்கியத்துக்கும் விமர்சனத்துக்கும் உள்ள உறவு இன்று எவ்வாறு உள்ளது?

விமர்சனமும் ஒரு படைப்புச் செயற்பாடுதான். விமர்சனம் இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றாக உள்ளடக்கப்படுகின்றது. விமர்சனம் என்பது (COGNITION) மேலோங்கிய படைப்புச் செயற்பாடாகவும் வெளிக்கிளம்புகின்றன. படைப்பு மலர்ச்சி (CREATIVITY) என்பது இரண்டிலும் உள்ளடங்கிக் காணப்படுதலை முதற்கண் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது.

எமது சூழலில் இந்த விடயம் தொடர்பான தவறான கருத்தும் கண்ணோட்டமும் நிலவுகின்றன. விமர்சனம் என்பது படைப்பு மலர்ச்சி அற்ற ஒரு செயற்பாடு என்ற தவறான கண்ணோட்டம் மேலோங்கியுள்ளது.

நல்ல விமர்சனம் ஒன்றை வாசிக்கும் பொழுது நல்ல படைப்பிலக்கியம் ஒன்றை வாசிக்கும் குதூகலம் ஏற்படும். நூலியம் (TEXT) என்ற நிலையில் இரண்டிலுக்கு மிடையே ஒப்புமைகள் காணப்படுகின்றன.

விமர்சனம் என்பதை ஒற்றைப்பரிமாண நோக்கில் அணுகமுடியாது. விமர்சனத்திலே பல வகைகள் உண்டு. வலிதான கருத்தியல் தளமும் உண்டு. குறிப்பிட்ட ஒரு கருத்தியல் தளத்தில் நின்று புகழ்ந்துரைக்கப்படும் ஒரு படைப்பிலக்கியம் பிறிதொரு கருத்தியல் தளத்தில் நின்று விமர்சிக்கப்படும் பொழுது புகழ்ச்சி நிராகரிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படலாம்.

விமர்சனம் என்பது கருத்தியற் பின்னணி யிலிருந்து எழுவதால் “நடுநிலை விமர்சனம்” என்பது வெறும் பொய்த் தோற்றம் தான். படைப்பிலக்கியத்துக்கும் விமர்சனத்துக்குமுள்ள தொடர்பு மேற்குறித்தவாறு சார்பு நிலையிலேதான் காணப்படுகின்றது.

21) இன்றைய கலை இலக்கியப் போக்குகள் பற்றிய தங்கள் அவதானிப்பு யாது?

“ஒதுங்குதலும்”, “இணைதலும்” என்ற இருமைப்பாங்கு இன்றைய கலை இலக்கிய ஆக்கங்களிலே மேலெழந்து வருகின்றன. சமகாலத்தைய பிரச்சினைகளில் இருந்தும் யுத்தத்தின் வடுக்களில் இருந்தும் ஒதுங்கி நிற்கும் ஆக்கங்கள் ஒருபுறமும், பிரச்சினைக் குவியங்களோடு இணைந்து சங்கமித்து ஒன்றித்துப் பட்டுத் தெறிக்கும் கலை இலக்கிய ஆக்கங்கள் மறுபுறமுமாகத் துருவப்பட்டு நிற்கின்றன.

பரத நாட்டியக் கச்சேரியைப் பார்க்கும் பொழுதோ அல்லது கர்நாடக சங்கீதக் கச்சேரியைக் கேட்கும் பொழுதோ அவை எவ்வாறு அவை ஒதுங்கி இயங்கும் கலைகளாகத் தொழிற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை அறிய முடியும். கண்ணகியா மாதவியா பெரும் பாத்திரங்கள் என்ற பட்டிமன்றக் கதையாடல்களும் ஒதுங்கி யிருக்கும் கலைச் செயற்பாட்டின் வடிவம்தான். மேற்கூறிய கலைகள் மேட்டுக்குடியினருக்குரிய வடிவங்களாக இருத்தலினால் பிரச்சினைகளிலிருந்து ஒதுங்கிக் கொள்ளும் அவர்களது உள்பாங்குடன் சங்கமமாகி விடுகின்றது.

ஆனால் சமகாலத்தைய புனைகதை மற்றும் கவிதைகளைப் படைப்போர் மேற்குறித்த மேட்டுக் குடித்தளத்திலிருந்து வேறுபட்டிருக்கும் நிலையில் பிரச்சினைகளோடு இணைந்து நிற்கும் கலைப் படைப்புக்களோடு சங்கமித்து நிற்கின்றனர்.

பிரச்சினைகளோடு ஒன்றிணைந்து நின்றலும், பிரச்சனைகளை அணுகுதலும் ஆக்க இலக்கிய காரரிடத்து ஒப்பீட்டளவில் மேலோங்கியுள்ளன. பிரச்சினைகளை நிராகரித்து எந்தப் படைப்பிலக்கியத்தினாலும் மேலெழு முடியாது. ஆனால் எத்தகைய பிரச்சினைகளை நோக்குகின்றனர் என்பதிலிருந்து அவர்களது சமூக நிலைப்பாடு தெளிவுபெறும்.

22) இங்குள்ள இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் கலை இலக்கிய மரபில் காத்திரமான பங்கு வகிக்கின்றனவா?

உலக இலக்கிய வரலாற்றிலே சிற்றிதழ்களின் தோற்றம் தனித்துவம் மிக்க பங்களிப்புகளுடன் தொடர்புபட்டு நிற்பதைக் காணலாம்.

உலகின் பெரும் எழுத்தாளர்கள் சிற்றிதழ்களின் வழியாவே தோற்றம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழிலும் அதே நிலைதான்.

கனங்காத்திரமான கலை இலக்கியப் பங்களிப்பைச் செய்வதிலும் மாற்றுச் சிந்தனைகளுக்கு இடமளிப்பதிலும் இங்குள்ள இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றன. ஆனால் மேலும் எழுச்சி கொள்ள இடமுண்டு.

பெருங்கதையாடல்களுக்கு உட்படாது ஓரத்திலும் விளிம்பிலுமுள்ள கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதிலும் சிற்றிதழ்களின் பங்கு முக்கியமானது.

இன்றைய இலக்கியச் சிற்றிதழ்களை ஒரே தரத்திலும் ஒரே பிரிவினும் அடக்கிவிட முடியாது. கருத்தியல் நிலையிலும் தர நிலையிலும், அச்சுத்தள விரிப்பு நிலையிலும், இலக்கு மாந்தர் அல்லது இலக்கு வாசகர் நிலையிலும் அவற்றிடையே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

சிற்றிதழ்களால் புதிய எழுத்தாளர்களை அறிமுகம் செய்ய்தலும் உற்சாகப்படுத்தலும் முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளாகும்.

ஒரே வார்ப்பு நிலையிலே சென்று கொண்டிருக்கும் சிற்றிதழ்கள் தமது யுக்திகளை மாற்ற வேண்டியுமுள்ளன.

சிற்றிதழ்களின் பங்களிப்பு அவற்றின் தரத்தோடு தொடர்புபட்டுள்ளது. பக்கங்களை நிரப்புதல் அல்ல - தரமானவற்றைத் தருதலே முக்கியமானது. சில சிற்றிதழ்கள் இந்தப் பணியைச் செவ்வனே இயற்றி வருதலும் பாராட்டுக்குரியது.

தரமே சிற்றிதழ்களுக்குரிய பலம்.

23) பல்துறை சார்ந்த நூல்களை அதிகமாக வெளிக்கொணர்ந்தமைக்காக உலகப் புகழ்பெற்ற அமெரிக்க நூற்பட்டியல் நிறுவனம் 2004ஆம் ஆண்டுக்கான Man of the year விருதினைத் தங்களுக்கு வழங்கியது. சென்றாண்டில் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் தங்களுக்கு கௌரவ இலக்கிய கலாநிதி விருதை வழங்கியது. தற்போது இலங்கை அரசு சாஹித்திய இரத்தினா விருதை வழங்கியுள்ளது. இந்த விருதுகளைப் பெறுவதில் தங்களது உணர்வு எத்தகையதாகவுள்ளது?

விருதுகள் முக்கியமன்று. எமது செயற்பாடுகளை முக்கியம். பாரிய ஏற்றத்தாழ்வுகளும் பலநிலையான பாதிப்புக்களும் கொண்ட ஒரு சமூகத்தில் நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். சமூகத்தைப் புறந்தள்ளி விட்டு நாங்கள் ஒதுங்கி வாழ முடியாது. சமூகமே எங்களை உருவாக்குகின்றது. சமூக அநீதிகளோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கவும் முடியாது.

எங்களுக்குக் கிடைத்த கல்வியும் தொழிலும் சமூக உழைப்பினால் கிடைக்கப் பெற்றவை.

மிக நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் உறுதி தளராத உழைத்தோம் என்ற மனநிறைவு எத்தனை விருதுகளுக்கும் மேலானது என்ற உணர்வே மலர்ந்து நிற்கின்றது. மேலோங்கியும் நிற்கின்றது.

ஆழமறியக் காலை விடு

— கவீஞர் ஏ.ஆக்பால்

ஆழமறிந்துதான் காலை விட்டேன்
சூழயிருப்பவர் காப்பரெனும்
சூழ்ச்சியறியா தறிவிழந்தேன்
தூக்கியெறிந்தனர் சூழந்திருந்தோர்
தாக்கமுடன் நீதி கேட்டு நிற்க
மீண்டும் அதனுள் காலை வைத்தேன்
மீட்க முடியாது தாழ்ந்து செல்ல
மீட்க உதவி யோர் சிக்கிவிட்டார்!

சிக்கலில் நானும் அவர்களுடன்
மிக்க கவலையுள் ளாழ்ந்து நின்றேன்
அக்கரை காட்டிய அரசியல்வாதி
பக்கமிருந்து பாம்பாட்டி நின்றார்!
மிக்க கவனம் நான் காட்டவில்லை!
உக்கிரமாகவே அவர்களுருட்டிய
சக்கரத்துள்ளே நான் மாட்டிக்கொண்டேன்!
இக்கரை காணா துழன்று நின்றேன்!

சான்றுகளுள்ளதலைவ எனன்று
மாண்டதால் இச்சதி வந்ததுவே!
மீண்டிட அவர்துணை வேண்டுவதால்
ஆண்டிட அவர்களுக்கே துயில்லை
தூண்டுமிச் செயல்களையறியாமலே
கூண்டுக் கிளியாகிக் குரலிழந்தேன்
தூண்டிச் செயல்படும் நெறியினுக்கும்
காண்டிடா நிற்கின்றார் செய்வதென்ன?

அறிவாற்ற லில்லாத அற்பர்களை
அவர்வாக்கே யில்லாமல் அணுகியதின்
பெறுபேறு நீர்மேலே எழுத்தாகிடும்
பெற்றிடும் இலாபம் சுயமவர்க்கே!
வறியவராகினும் கல்வி வல்லமையால்
வளமேறி யுயர்வதால் மக்களுக்கும்
செறிவான வாழ்வுக்கு வழிவகுக்கும்
குறிபார்த்து அதனுள் எடங்கிடுவோம்!

த. விஜயகீர்த்தன்

நினைவால் நூல் களங்கரை விளக்கு நெடு மிழை
 உரைகாட்டியாகத் தீயது
 உரைநிறைந்தி
 அவ்வாறேயே பொதி அலைபட்டு ஒருவாறு
 கரைநெடுப் படமாய் கையே (8) நடக்கிறேன்.
 மரணம் உரைநெடு
 துன்பம் போகிறதே
 'காலை' திறன் துன்பம்
 பொறுக்காய் கட்டிக்கொடுக்கார்?
 உயர்வுகளைநான் தொடர்ந்து
 இறந்து துன்பம்
 கட்டியால் அவ்வாறேன் கிணர்ந்து
 விடுவதற்கு
 மனவாழ்வையே உரை 'கிபலா'வினது அவ்வாறே
 கி.நடக்கல் வலையின் மனநிலைகல்
 மதார்த்தேன்.
 கி.நடக்கல் தீர்த்தி கிணர்நிலை
 மனவலையு
 ஒளிபுறவல் மனநிலை
 உரைநெடு கிபலாவினது
 பொதுநிதி அமை கிபலா: மனநிலை
 மனவலையே நமபென்
 விடுவது கிபலா: மனநிலை
 மனநிலை கிபலா: விளக்கத்தை
 கிபலா: விளக்கம்?
 எத்தனை கிபலா: பொதுநிலை
 கிபலா: விளக்கம்?
 மனநிலை கிபலா: மனநிலை
 மனநிலை கிபலா: மனநிலை
 மனநிலை கிபலா: மனநிலை

உரைநெடு கிபலா: மனநிலை
 மனநிலை கிபலா: மனநிலை
 மனநிலை கிபலா: மனநிலை
 மனநிலை கிபலா: மனநிலை

**கிரைகீர்க்கும்
கிலங்கரை**

**மனிதனும்
விலங்கும்**

அரவம் மட்டுமா விளக்கம்...?
 அரவம் நஞ்சும் கலந்தவரை
 மனிதனை மறந்து மனிதனுடைய
 மனிதனை மறிப்பாய் உரைநெடு
 அரவம் நஞ்சும் கலந்தம்.
 மனிதனோடுவரை
 மனிதனாயே விளங்கும் கலந்தது
 விளக்கம் விளக்கம் கலந்தது

கபலம் மிஞ்சும் கிபலா: மனநிலை
 நன் கிபலா: மனநிலை
 மனநிலை கிபலா: மனநிலை
 கிபலா: மனநிலை

அரவம் மட்டுமா விளக்கம்...?
 அரவம் மட்டுமா விளக்கம்...?
 அரவம் மட்டுமா விளக்கம்...?
 அரவம் மட்டுமா விளக்கம்...?
 அரவம் மட்டுமா விளக்கம்...?
 அரவம் மட்டுமா விளக்கம்...?
 அரவம் மட்டுமா விளக்கம்...?
 அரவம் மட்டுமா விளக்கம்...?

கிபலா: மனநிலை
 கிபலா: மனநிலை
 கிபலா: மனநிலை
 கிபலா: மனநிலை

அரவம் மட்டுமா விளக்கம்...?
 அரவம் மட்டுமா விளக்கம்...?
 அரவம் மட்டுமா விளக்கம்...?
 அரவம் மட்டுமா விளக்கம்...?
 அரவம் மட்டுமா விளக்கம்...?

உரைநெடு கிபலா: மனநிலை
 மனநிலை கிபலா: மனநிலை

கிபலா: மனநிலை

கொற்றாவதுகூறு கடையும் குட்டிக்கறையுகள்

மாமார் மயம் 04 கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு

மேற்கோள் கொடுக்காத கோகல் என்பது கோதனா வலத்திபலாயுகையில் அனுபவிக்கப்பட்டிருந்தால், பக்கத்துக்கட்டினில் அனுபவிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு கோபாளியின் நிலைமை மெளண்டந்து படங்கள் வந்து அகார சிந்தனை அசம்பதில் மறாபடிருந்தார்கள். மாலை நடைபலாணியியிருந்தது. அப்போது பரிசு ரகசிகள் வந்து கோகலை சத்திரிச்சுவலில் கட்டினிருந்த அகாரத்தர் கண்ணுவிட்டார்கள்.

அகாரசிந்தனை முடித்து கோகலை வாய்க்கட்டினால் கோகலை வந்தார்கள். கோகலை மயக்கம் கொடுத்திருந்தான். அவசர

சத்திரிச்சுவலில் கோகலை மயக்கம் செய்து கொடுத்தான். உடல் குழறுதலாக ஆடிப்பட்டிருந்தது. அவசரம் மீறாத காப்பாற்று முடியவில்லை. உறவினர்கள் இன்னும் வந்து வாய்க்கட்டினால். அவர்களும் வந்து வந்தார்கள் என்பதால் மீறாத சிறைக்கு மந்திரம் பெரியபடிகிலை என்று அறிந்து கொண்டான்.

பக்கத்துக்கட்டினில் மீறாத கிட்டத்துகிலைக்குள் காப்பாற்ற சிறைக்கு. தலையை மறுபக்கம் கிட்டினால் கோகலை மீறத்திருந்தான். மயக்க மருத்தில் காக்கம் இன்னும் நீங்கவில்லை. சத்திரிச்சுவலில் கோகலை ஒருபட்டம். அட்டமிய உறவினர்களின் மான நகரில் காப்பாற்றவே அப்படியான ஒரு உறவினர்.

மீறாத பத்துபடிகிலையில் உறக்கம் காப்பாற்றுவதற்கு கோகலை அமைதி செய்தது. மங்கலான வலக்கூறுகள் கோபாளிகள் வழங்க உறவினர்களின் சிறுபடி மீறத்தது. பக்கத்துக்கட்டினில் கிடந்த பட்டிக்கூறுகள் தலையை வாய்க்கட்டினால் திரையியிட்டுத்தான்.

அப்போது... அவகே பட்டிக்கூறு அழகுபயிசுத்து பின்னால்திரி ஒடுகிற ஒன்றை காப்பாற்றுவது. கோகலை மயக்கம் செய்து...

காப்பாற்றுவது கோகலை மயக்கம் செய்து... அதுமுகத்தில் கிட்டக்க காப்பாற்றும் பட்டிக்கூறுகள். கோபாளிகளும் மனை குடுகா மனை ஒருவருக்கூறு. கோகலை மயக்கம் காக்கலை அழகிக் கோகலை மயக்கத்தில் பட்டிக்கூறு பின்னாது அப்படியானாக கத்தக்கூறு. அவருக்கு தலையை மயக்கம் செய்து விட்டது.

"எனது Body எம் காப்பாற்ற கோகலை கோகலை காக்கல். இது பட்டிக்கூறு காந்த கோகலை கோகலைமயக்கம்"

காப்பாற்றிவிட்டு... அதுமுகத்தில் கோகலை கோகலை காக்கல். காக்கல் காந்தக் கோகலை குடுக்கிய சிறுத்திரிசூ.

குற்றவாய்க்கூறுகள் கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு

மாமார்
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு

மாமார்
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு

மாமார்
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு
கொற்றவீதிக்குறுவாய்க்கூறு

கொற்றாவது கடறும் குட்டிக்களதுகள்

பின்னாள் நு கிற்றாவதுகள் 05 கொற்றா பி கிற்றாவதுகள்

பொன்னுத்துரையர் எல்லையகை அணந்தது உணயந்துள்ள ஒரு விவையக குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். பன்னவட்டி பித்தது உயந்த கராய்கள், கட்டுமஸ்தான தேகக்கட்டு, பார்க்கி பயிர்வான்போல் காட்சிடனிப்பார்.

தனது மூத்த பகனை எட்டுக் கணை மீறும் துரத்தல் வல்லவெளி கட்டுக்களாந்துள்ள ஆவராய்கள் எனும் ஊர்ச் சிற்றானம் முடித்துக் கொண்டுவர். மகனின் வீட்டும் ஏறோ விசேஷம் என்று போய் கிரகம் ஒன்பது மணிக் குடும்பத்துடன் வீட்டிற்கும் புறப்படக்கயாரானார்.

பிரதம வீதிக்கு வந்து பஸ்வரும் வரை காத்து நின்று, இந்திய அண்டிப்பிடையின் காலமென்றபடியால் ஒன்றிரண்டு அசம்பாவிதங்கள் வாரணமாக பஸ் சேவை கட்டுமீட்டுத்தப்பட்டிருக்கது.

யாழ்ப்பகன்விருந்து அடுத்து அடுத்து கிரண்டு பஸ்களை சிவர்கைகாட்டி மறித்தும் மறி பகவை மூத்தகொண்டு பிரயாணிகள் நிரம்பி வழிந்தமையால் சிவவர ஏற்றாய்கே பஸ்கள் போய் விட்டன.

கிள்வர கிரப்பது யாபஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற கடைசி பஸ், கிதைவிட்டால் அதோ கத்தான்.

கிதோ அந்தான் வருகிறது. கிதுவும்தன்னை விட்டுவிட்டுப்போனால் வேறு வழியில்லை. என்ற அச்சத்தில் நடுநிதியில் வந்து நின்று மறித்தார். தவிர்க்க முடியாமல் பஸ் நிறுத்தப்பட்டது. கிதிலும் திகியலையைக் லார் நின்று பிரயாணம் செய்கிற நிலைமைதான். அப்படியிருந்து பொன்னுத்துரையர் காற் பெருவிரவை வைத்துத் ததாய்க்கி கொண்டு ஒருகத யயாராகி ஏறமுயன்றார். பஸ்ஸண்டக்டி அகை அனுமதிக்கவில்லை.

"கிதிலை ஏறி நிண்டு விழுந்து சாகப்பேறுவாரா? ஏறவேண்டாம் போங்கோ அக்காவை" - பொன்னுத்துரையர்ன் நெஞ்சைப் பிடித்துத் தள்ளாத லைற.

"தம்பி, கிப்ப என்னை மூத்திக் கொண்டு போகேக்கலையோ... பின்னாவை நடக்கிறதைப் பார்"

கண்டகர் பயந்துவிட்டார். கிந்த நோட்டிசை தொழில் நிமிக்கம் தகைமும் வந்தாகவேண்டும் என்பதொதுவது ஒரு நான் தன்னை பஸ்ஸிசிறந்து

விழுத்தி அடித்தால் என்ன செய்வது? யோசித்தார்.

"சரி ஏறுங்கோ?" என்று சொல்லி விட்டார். பொன்னுத்துரையர் ஒருநாறு ஏறி எந்ரிசகம்ா்டு உள்லோ வந்துவிட்டார். கண்டகர் கிட்டவந்து,

"உணையா அப்படிச் சொன்னீர்கள் பஸ் வந்த நிலைமையைக் கண்டபணிகள் தானே."

"அப்படி என்ன செய்கிறதான்"

"ஏத்திக்கொண்டு போகேக்கலையோ பின்னாவை நடக்கிறதப் பார்... எஸ்டனிங்கள்"

"கிப்பவுப் நான் அகைத்ததான் சொல்லுறன் தம்பி, நீர்தால் பிழையாய் விளங்கிட்டீர்."

"நீர் என்னை பஸ்ஸிலை மூத்திக் கொண்டு போகப்பட்டீர் கிள்வேறைய பஸ் கிள்ளை நான் நடத்துதால் போகவேண்டுமீ அதுதான் என்செய் பின்னாவை நடக்கிறதைப் பார் எண்டனான்,

சை.பீர்முகம்மது

வாழ்க்கையில்

நான் பல எழுத்தா
ளர்களைச் சாண வேண்டு
மென்று துடிக்க எனது
நெய்து கலாபது.

உறுதியுடன்
சுருஷையாக வேலைக்கும்
மேலே வேலைதான் ஆரம்பம்.

நிலையம் படிக்க வேண்டி (1915) மறு ஆவல்
நடைபட்டது. அன்றுமே விடுபட்ட நூல்களைப்
படிக்கவும் முடியவில்லை. நூல் நிலைய வசதிகள்
அப்பொழுது கிடையாது.

இந்திய அரசாங்கம் நடத்தி வந்த கைத்தொழில்
நிலையத்தில் சாலைகள் கட்டித் தரவேண்டியது
ஆதலால் கல்வியைத் தாமதப்படுத்தாமல், அங்கே
பணியாற்றிய நண்பர் ஒருவர்
ம. தி. ப. ம. சா. ப. பா. நு.
நோதில் படித்து
மேலும் விடக்
கூடிய தரத்தில்
இருந்த இந்திய

ராமின் தட்டச்சம்
நா.பார் தீதுசாரதியின்
கம்பாபுரம் நாவலும்

தொழிலாளர்களில் இரத்தியப் பத்திரிகைகளைப் படித்து
விட்டிடுவது எனக்குச் சென்றது. அப்படி ஒரு முறை
வெளியில் கிழமைகளில் அங்கே வரும் கல்விப்
பத்திரிகையில் நாமங்களின் குறிஞ்சியைப் பெறக்கூட
முன் வந்தபொழுது சென்னை என் ஆவணக்
ஆர்வமற்றவர் நானும் வெள்ளியிழமை நேரம்
இந்திய சாதனாவையறியும் தக்கமடைந்தேன்.

நா.பா.வும் குறிஞ்சி மலரும் என்னை
ஆட்கொண்டன.

1967ஆம் ஆண்டு மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர்
சங்கத்தின் ஆண்டுவிழாவிற்கு அவரை
அழைப்பதற்கு முடிவெடுத்தோம்.

அவர் வந்ததிலிருந்து தமிழ்ச் சிந்தனையின் வலி
அவரோடு இருந்த அந்தச் சாலை என்
வாழ்க்கையில் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன.
பொருள்நாடற்றும் எழுத்தும் தனையிலும் நான்
நீண்டநாடக கவனம் செலுத்திய நேரமது.

அவரோடு மலேசியாவில் எல்லா ஊர்களுக்கும்
உடல் செல்லும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அவரை மிக
நிக அழைக்கமாகவும் சொந்த விஷயங்களை
பரிந்து சொன்னும் அளவுக்கும் அது வளர்ந்தது.

தீயப் பத்திரிகை ஆரம்பித்த நேரமது. நாடு
முழுதும் 1000இற்கு மேற்பட்ட ஏதாவதார்களைப்
பெற்றுக் கொடுத்தோம்.

கிளையயில் கல்விக்காக அனுப்பப்பட்ட
தனிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் கல்வி பெறும் வழி
சங்கத்தில் தங்கப் படித்த அந்த நாட்களை அவர்
சொல்லும் பொழுது நான் என்னைவெ அவர்கள்

என்பேன். விற்றான் பட்டம் வரை அவர் படித்த
அந்த நேரம் நாடாள் என் வாழ்க்கையையும்
ஒத்திருந்தது.

இந்திய கைத்தொழில் வேலை செய்து
கொண்டே இருந்துகொண்டே ஆங்கிலம் கற்று அந்த
நாட்கள் வாழ்க்கையில் மறுக்க முடியாத நூல்கள்.
தூண்டுகளும் பங்களிப்புகளும் பங்களிப்பு என்னொடு
வந்தன.

நா.பா. மலேசியாவில் இருந்த நாட்களில் மலையாள
விழாக்கூட்ட அழைப்பும் அவர் அமைத்த தனித்தொகுதி,
ஆனால் த. அழகர்செய்யியின் நண்பர் தாடி
அமைச்சரவை அமைப்புக் காரண உணர்விற்கு
அழைத்தபொழுது உடனே ஒப்புக் கொண்டு
என்னைபும் அழைத்தார். அங்கேதான்
கு. அ. மேலும் அண்ணாபவையாரும் நா.பா.வும்
கலந்துகொண்ட மாற்றம் மரியாதைப் பள்ளியை
உயர்வானது என்பதை அறிய முடிந்தது.

மலேசியாவின் சின்னகுறிதீய ஊர்களிலும்
அவரின் குறிஞ்சி மலருக்கு வாசகர்கள்
இருந்தார்கள். சென்ற கிடமெல்லாம் பெரிய
வரவேற்புக் கிடைத்தது.

எழுந்த கிணக்கியம் பற்றி அவர்மேல் நிகழையத்
கொடுத்தது கொண்டுமேன். ஏற்க நேருத்தியும்
எழுத்தாளன் சுயமரியாதையை அழைக்கக் கூடாத
என்பதில் பிடிவாதமாக இருக்கக் கற்றுக் கொண்டுமேன்.

ஏற்க நிலையமில்லாத எழுத்தாளன் தனது
சுயமரியாதையை அழைந்து விடக்கூடாது என்று
அவர் பிடிவாதமாக இருந்தார்.

கல்வியின் ஆசிரியப் பகுதியில் பணியாற்ற
திக சதாசிவம் நா.பாவை அழைத்தபொழுது
முதலில் பிடிவாதமாக மாற்றத்தைபற்றி நிறகு
அவரின் சுயசெய்வதற்கு உத்தியோகமும் தந்த
பிறகு அங்கே வேலைக்காகப் போனதையும்
கய்னாப். சீம்து காலத்திற்கும் பிறகு அவரின்
தன்மையைப் பகுதிக்கப்பட்ட பொழுது அங்கேயிருந்து
விடை தீயம் கிடைப்பு ஆரம்பித்தது பற்றி நினைவு
கவனம் பெறக்கூடாது.

அவர் மலேசியா வந்த பொழுது கையில் தீயம்
கிடைக்க சிறப்பு அளவுக்கு கொண்டு வந்திருந்தார்.
ஆறுமுகம் ஒரு மலேசிய சிறப்பு மலர் வெளியிட
வேண்டுமென்ற கோண்டுமேனை வைத்துப் பொழுது
"வித்திரிசென்று ஒரு நூற்றை கையிடுக்கிறேன்.
அந்த நூற்றிரு மலேசியப் படைப்புகள் வந்தால்
தீயமும் வெளியீடுமேன் என்பார்.

மலேசியா பற்றி தமிழக ஏடுகள் எதையும் வெளியிடுவதில்லை என்ற குறைபாட்டை நான் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டு இருந்தேன்.

“சரி, நீங்களே மலேசியக் கடிதத்தை மாதமாதம் எழுதுங்கள்!” என்றார். தமிழக தமிழ் பத்திரிகை வரலாற்றில் ‘கடல் கடந்த தமிழகம்’ என்ற பகுதியில் மலேசியா, இலங்கை, பம்பாய் கடிதங்களைத் தொடர்ந்து தீபத்தில் வெளியிட்டார். இது அக்காலகட்டத்தில் பதிவுசெய்யவேண்டிய முக்கிய செய்தி.

மலேசியப் பயணம் முடிந்து சிங்கப்பூருக்கு அவரோடு சென்றேன். சிங்கப்பூர் தமிழ் முரசு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் தமிழுவேள் கோ.சாரங்கபாணியின் விருந்தினர்களாக அங்கே தங்கினோம்.

சிங்கப்பூரிலும் அவருக்கு நிறைய வாசகர்கள் இருந்தார்கள். தமிழுவேள் கோ.சாரங்கபாணி பல கூட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

நா.பா.வின் மேல் கோ.சாரங்கபாணி மிகுந்த மரியாதை வைத்திருந்தார்.

கோ.சா. என்னிடம் “அவருக்குப் பயன்படும் ஏதாவது ஒரு பொருள் அன்பளிப்பாகத் தரலாமென்று நினைக்கிறேன். என்னவென்று கேட்டுச் சொல்லுங்கள்” என்றார்.

“Reminton” தமிழ் டைப் ரைட்டர் இருந்தால் உதவியாக இருக்குமென்று நா.பா.கூறினார். கோ.சா.வும் ஒரு புதிய டைப் ரைட்டரை வாங்கிக் கொடுத்தார். அதை இலவசமாகப் பெற நா.பா. விரும்பவில்லை. தமிழ் முரசில் ‘கபாடபுரம்’ நாவலை தொடராக எழுதிக் கொடுத்தார். இதுதான் நா.பா.வின் கபாடபுரம் பிறந்த கதை.

நாங்கள் மீண்டும் மலேசியா திரும்பி மறுநாள் நா.பா. விமானம் மூலம் தமிழகம் திரும்ப வேண்டும். ஆனால் இடையில் ஜோகூர் மாநிலத் தலைநகரில் கோ.சா. வின் நண்பர் நா.பா.விற்காக ஒரு கூட்டத்தை ஏற்படுத்திவிட்டார். தவிர்க்க முடியவில்லை. ஜோகூர் மகாமாரியம்மன் கோயிலில் கூட்டம் முடிந்து இரவு விருந்தும் முடிந்து புறப்படலாமென்றால் அந்தக் காலகட்டத்தில் இரவு 10.00 மணிக்குமேல் எந்தப் போக்குவரத்தும் கோலாலம்பூருக்கு இல்லை. நாங்கள் புறப்பட்டபொழுது இரவு 12.30. மணி. மறுநாள் விமானம். நா.பா.வின் பதற்றத்தைக் காண முடிந்தது. கோபத்தில் முகம் சிவந்துவிட்டது.

“எப்படியும் அனுப்பி வைக்கிறேன் என்று கோ.சா. ஆரம்பத்திலேயே கூறியிருந்தார்.

12.45க்கு சிங்கப்பூரிலிருந்து பத்திரிகைகளை கோலாலம்பூருக்கு கொண்டு போகும் வேன் வந்தது. அது சிறிய வேன். முன்பக்கம் ஓட்டுநரும் உதவியாளரும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். பின்பக்கம் பத்திரிகைகள் கட்டுக் கட்டாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. இருந்த இடைவெளியில் இருவரும் ஏறி பத்திரிகைகளின் மேல் படுத்துக்கொண்டோம். நா.பா. எந்தவித முகச்சுழிப்பையும் காட்டவில்லை.

பாதிவழியில் அவரிடம் கேட்டேன். “இந்த வசதி குறைந்த பயணத்தால் வருத்தமா?”

“அதெல்லாம் இல்லை தம்பி! இதைவிட மோசமான நிலைமைகளை அனுபவித்தவன் நான். இங்கேயாவது நல்ல விருந்து வைத்து அனுப்பு கிறார்கள். இளமையில் எத்தனையோ இரவுகள் நீர் மட்டும் அருந்தி பொழுதை ஓட்டியிருக்கிறேன்” என்றார்.

“இதுவரை என்னைப் பெயர் சொல்லித் தானே அழைத்தீர்கள். இப்பொழுது ‘தம்பி’ என்கிறீர்கள் ஏன்?” என்று கேட்டேன்.

“கடந்த ஒரு மாதமாக எனக்காக வேலையெல்லாம் விட்டுவிட்டு எல்லா இடத்திற்கும் வந்தீர்கள். ஒரு சகோதரனைவிட அன்பு காட்டினீர்கள். ‘தம்பி’ என்று அழைப்பதுதான் எனக்கு மனநிறைவாக இருக்கிறது.” அந்த அன்பும் பாசமும் அவர் மறையும்வரை இருந்தது.

அவர் தமிழ் நாட்டுக்குத் திரும்பும் பொழுது விமான நிலையத்தில் “ஆளுக்கொரு சிறுகதைத் தொகுப்பைக் கொண்டு வர முயற்சி செய்யுங்கள். அப்படி முடியாவிட்டால் கூட்டாக பல எழுத்தாளர்களின் கதைகளைக் கொண்ட நூலைக் கொண்டு வாருங்கள் என்றார். 1967ல் அப்படி நூல் போடுவது அவ்வளவு சுலபமானதாக இல்லை. கோலாலம்பூர் தமிழ் இளைஞர் மணிமன்றத்தின் மூலமாக ‘மணிக்கதைகள்’ என்ற தொகுப்பைக் கொண்டு வந்தோம்! தொகுப்பாளர்களாக நானும், எம்.குமாரனும், சாமியூர்த்தியும் பணிபுரிந்தோம். தரத்தில் பிடிவாதமாக இருந்தோம். முன்னுரையை அப்போதைய மலாயா பல்கலைக்கழக இந்தியத்துறை தலைவர் இராம.சுப்பையாவும், அணிந்துரையை நா.பார்த்தசாரதியும், விமர்சனத்தை இலங்கை ரசிகமணி கனக.செந்திநாதனிடமும் வாங்கி வெளியிட்டோம். மணிக்கதைகள் மகத்தான வரவேற்பைப் பெற்றது. அந்த நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய நா.பா. அதில் ஆறு கதைகளைக் கொண்ட தீபம் மலேசிய மலரைக் கொண்டு வந்தார். அவர் சொன்ன வாக்கைக் காப்பாற்றினார்.

இன்றுரை அரசியலில் நான் இல்லாது போனதற்கு நா.பா. தான் காரணம். “நாம் இலக்கியவாதியாகவே இருப்போம். அரசியல் நமக்கு வேண்டாம். அரசியலுக்குப் போனால் நீங்கள் யாராவது ஒருவரின் பக்கம் சார்ந்து நிற்க வேண்டும். உங்கள் எழுத்துச் சுதந்திரம் பறிபோய்விடும்” இதை அவர் இங்கே இருந்த ஒரு மாதமும் பிறகு எனக்கு எழுதும் கடிதங்களிலும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தார்.

பிற்காலத்தில் அவரே அரசியல் தளத்தில் செயல்படுகிறார் என்பதையறிந்து நான் அவரிடம் கருத்து வேறுபாடு கொள்ள நேர்ந்தது.

ஆனால் இறுதிவரை கருத்து வேறுபாடுகள் எங்கள் நட்பைப் பாதிக்கவில்லை. தீபத்தில் நான் மலேசியக் கடிதம் எழுதுவதை நிறுத்திவிட்டேன். அவருக்கு அதில் நிறைய வருத்தங்கள் இருந்தன.

நீங்கள் போட்ட ‘இலட்சுமணன்’ கோட்டை நீங்களே எப்படி தாண்ட முடியும்? என்று நான் எழுதிய கடிதம் அவரை மிகவும் வேதனைக் குள்ளாக்கியது. அதன் பிறகு அவர் கடிதம் எழுதுவதை நிறுத்திக் கொண்டார். 1977ஆம் ஆண்டு நான் முதன் முதலாக சென்னை சென்ற பொழுதும் அவரைச் சந்திக்கவில்லை. நான் தங்கியிருந்த ஹோட்டலுக்கு இருமுறை வந்தும் என்னைக் காண முடியாமல் திரும்பினாரென்று பிறகு அறிந்தேன்.

ஆனால் இன்று எழுத்துலகில் நான் நானாக இருக்க அவரே காரணம். 1967-2009 இந்த 42 ஆண்டுகளில் நான் நட்பிற்கே முதலிடம் தந்துள்ளேன்.

மடிப் பிச்சை நாதிகா

நெற்றியை மறைத்திருந்த விபுதிப் பட்டை, வெள்ளை வேட்டி மேல் சுற்றப்பட்ட பட்டுச் சால்வை, தோளில் ஒரு துணிப் பை. சால்வையை நீட்டி அவர்கள் கொடுக்கும் பணத்தைக் கும்பிட்டு வாங்கினான்.

இன்றல்ல அவன் இப்பொழுது ஒரு மாத காலமாக இப்படித்தான் பிழைத்துக்கொள்கிறான். எப்படியும் ஒரு நாளில் ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறையாது பிழைத்துக் கொள்வான். அவன் குறிக்கோளும் அதுவாகவே இருந்தது.

சுட்டுப் பொசுக்கும் வெயிலையும் மதிக்காது அவன் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு இடமாகச் சென்று கை நீட்டிப் பணத்திற்காகப் பிச்சை கேட்பதில் மனம் இசையாவிடிலும் என்ன செய்வது? இந்தச் சமுதாயத்தில் இப்படித்தான் பிழைக்கலாம் என்ற சிந்திப்பு அவனுக்குப் பலம் சேர்க்க இப்பொழுதெல்லாம் பழக்கப்பட்டு விட்டது.

அதனாலேதான் அவன் துணிகரமாக ஒரு ஊரில், 'பிள்ளைக்கு நேரத்திக் கடன், என்றால் வேறொரு ஊரில் 'அன்னதானத்திற்கு விரும்பிய தானம்' செய்யக் கேட்பான். பக்தி பூர்வமான அவன் வேண்டுகளும் வெளிப்பாடுகளும் மக்களை உள்ளமுருக வைத்துவிடும். எப்படியும் ஊம்பதோ நூறோ ஒரு வீட்டிலிருந்து கிடைப்பது உறுதி. வெள்ளிக்கிழமைகளில் முறுகண்டிப் பிள்ளை யாரிடம் அவன் வருகை தப்பாது. எந்தக் கோயிலாயினும் தனியாகவே நின்று எல்லோரையும் இரங்க வைத்தாலும் அந்த அதிகார வர்க்கத்தினரின் திட்டக்கள் அவனையும் விட்டு வைப்பதில்லை.

“இப்ப விபுதிப் பூச்சுக்களோட நிக் குங்கள்; இரவில் குடிதானே...”

பரதேசிக் கூட்டங்கள்”

அவன் செவிகளில் ஈட்டியாய்ப் பாயும்.

“யார் எங்கள் பரதேசிகள் ஆக்கினது? இவங்கள் தானே.”

“ஆணவம் பிடிச்சவங்கள்.”

அவனுக்கு எப்போதும் ஒரு மாறாத வருவாய் அவர்கள், உள்ளத்தைத் தைத்துக் கொண்டே இருந்தனர்.

அவர்கள் திட்டும்போதெல்லாம் வெள்ளை வேட்டியும் சேர்ட்டும் அணிந்த அந்த முதலாளியே தெரிவான். அவனும் இப்படித்தான். தன் வயிற்றுப் பசிக்காக ஒரு வேலை தந்தவரை நன்றி கலந்த பார்வையோடு பார்க்கும் ஒவ்வொரு பார்வையும் முதலாளிதன் அதிகாரப் பார்வையை அவன் மீது ஏவுவார்.

எதற்கெடுத்தாலும் அவனே எல்லாப் பழிகளையும் சுமக்கும் அம்பாக..

அந்த வெள்ளை ஆடையால் அவர் போர்த்தியிருந்த அழுக்கு மனம், அன்று அரங்கேறிற்று.

அவரது கடையில் யாரோ ஒருவன் திருடிப்போன பணத்தை பெருமாள் அடி உதை வாங்கி பறித்து வந்து கொடுத்தபோது,

“உனக்கு நான் கொடுத்த இடம், என்ற பணத்தைத் திருடிற்று எனக்கே கொண்டு வந்து தாறாய்... இறங்கடா வாசற்படியை விட்டு. கடைகெட்ட நாயே!”

அதிகாரம் அவருக்கு ஊக்கமருந்தாக... உணவுக்கும் வழியற்றவனாய் பெருமாள். வவுனியாவிலிருந்து ஏதோ ஒரு பேருந்தில் தொற்றிக் கொண்டான்.

அன்று எடுத்த தீர்க்கமான முடிவுதான் இந்த மடிப்பிச்சை.

தனக்குப் பிழைப்புத் தந்த தெய்வத்திற்கு தினமும் சிறு பணத்தை எடுத்து வைத்தால்தான் அவனால் நிம்மதியாகத் தூங்க முடியும். அதில் அவனுக்கோ, அவன் மனச் சாட்சிக்கோ எந்தவித ஆட்சேபனையும் இல்லை. அதற்காக தான் இப்படியே பிழைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமுமில்லை.

சேமித்த பணத்தில் சிறிது சிறிதாகப் பொருட்களை வாங்கி வைக்கிறான். கற்பூரப் பெட்டிகள், ஊதுபத்திகள் அவனின் முதற் கொள்வனவு. அவற்றோடு பேனை, பென்சில், கொப்பிகளும். ஒரு சிறு கடைக்கான பொருட்களை வாங்க இன்னும் சொற்ப பணம் தேவைப்பட்டது.

இரவு ஆழ்ந்த யோசனையில் படுத்தவனுக்கு அந்தத் திட்டம் தன் அபிவிருத்திக்குப் போதுமானதென்ற யூரிப்பு.

ஆவன் (உதாரம்) பெட்டிகள் வெளிவாக எழுதுகிறான். 'நீருப்பன் உண்டியல்'

ஆவன் குடியிருப்புகளையும் பின்னையார் கோயிலில் உண்டியல் உண்டியல் நம்பலி விடு.

நான்கை நான்கை பான்கி விண்ணம் கோயிலில் மருத்தல் கிடு வையந்த தானும் ஒரு கிடக்கைத் தோடி அமர்ந்து கொண்டான. கிடைப்பை மே பின்னையாரைக் குப்பிட்டுப் போனில் உண்டியலை மேட்டமிட்டுக் கண்கள்.

"பின்னையாரும் நான் ஒன்றும் கவிவ மேய வெப்பென்ற நீதான் உகவ மேயுறும்" உறாக மூன்று முறை தவையல் குடி பிறார்ந்தனை செய்தான்.

"இந்த முகவரிக்களை அகலிவார்த்த ஓடு வழி இதனை நான்கு கண்களும் போய் மேயப்பட்ட தான்கே கண்டால் மிக்கிரவங்கள் கடல்கொண்டதும் எவ்வளவு யாய்விடாங்கள். அவதான் எண்டு வாய் மீறும் ஒரு முனிமம் கவியல் வக."

மார்ப்புணைக்கில் வடிக்கொத்த தான் ஒதுங்கல் அந்த கடடல் கவரின் ஒரு ஓரத்தில் வாய்கிய பொருட்களுடன் மேஜம் வான்க வெண்டிய வாகு களை உம் டட்டியறப்படுத்துகிறான்.

ககற்றில் உண்டியல் கனத்த பார்த்துடன்...

நான் கீடு கைகளைபும் கிணைக்கிழ் மூத்திரான். கிணைக்கு இந்த மடிப்பிச்சைக்கை ஏழுக்குப் மே மேளும். கடை வகுபானம் போதும்.

"வஜ்ரவகு குடியிறுத்து சீதமை ஆவன்கிச் சதுர்த்தக்களை வினே. மூலகளை கீடம் பெறும் என்ற ஆலை அருவித்தல் நிலைவுக்கு உற அருளை விடபார அரம்ப நாளைகளும் குறித்து விடுகிறான். அதுவரை தேவையான பொருட்களை சிடி சிடிநா வாய்க்கணம் என்ற சிந்தனை கிடைப்போடுக் கொண்டுநகக் அவனைபறியாமலே ஒரு பெருமை.

கவர்கள் சீமர்மாயம். ஒருவனின் தலை கீழ்ப் பார்த்திரு.

நான்க்கைமேய் மொலிவாரன்! கிடு வறுதான் அடுத்த தலைமேய் கவன்க்கிருக்கிரான். கைகள் தாமாகவே பின்னிக் களைவ, எழும்புந்றான்.

ஒன்றி விடைந்து மருக்கிறு.

"சேர்! முத்தநான் உறவரை ஒருகை கோயிலை கைய மேய உண்டியல் காக நாளைபிரம் மூலகும் முறை பொருட்களும்..."

அத்தக் கவக்கக் கிடைக் காரணம் அறாட்டும் மீதுகிப்பை மரிப்பாரகளின் கலைகையோடு கிண்கிப்பெக்கமம் முறைபார புதவாகிபுது.

அவளை அறுவதைக் கேட்டுக் கொண்புது. கெறுபார் இதிர்ப்பியைபுதுகள்.

"நான் கீடு நான் முறுகல்குடி சேர்த்து. இதுவை நாளைபிரம் கிணை... உட்கொபிரம் கீடுக்குது. எண்ணிப்பாதுவக் உண்ணை நெறியும்" என்றான்.

பின்னால் கீடுந்த ஒருடலமனை உறை. வடகிண்களானில் பெய்த்துக் கவக்கள் அண்ணம் புது பார்த்தான்.

"பொய்யப்ப சேர்ந்திராய்? மூலகவிரம்நான் கிருக்குது... எங்கொ மீதிக்கை க...? உறதத்துக் கொண்டு கேவல் கொடுக்கிறான் அருகல் வடகிண்களான்.

பீதி வறுபிரதும்...! எங்கே? அவன் குழம்பப் போகிறான்

மனதால் கவக்கள் பார்த்திரான். அப்பேறுகான். அவளை மூலகை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கேளை செய்திரு.

அந்த ஏழாபிரதும் கார்த்தி சட்டையான பெருத்தப்பட்டுக்களின் மடிப்பய்கை ஆகிவிட்டத.

பாநாளுமன்றத்தில் அவ்வர் எம்.வி. 25.11.2011இல் ஆற்றிய உரையிலிருந்து...

"இன்கையில் தமிழில் பல களை இன்கிய சிறு சஞ்சிகைகள் தீண்ட காவாக பெரும் போராட்டத்துடனேயே வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. துரிப்பாக கடந்த 1948வளிலிருந்து தொடர்ச்சி ஜீவாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் **கவிதைகள்** மற்றும் டாக்டர் தி. குளசேகரய்யை ஆசிரியராக கொண்டு வெளிவரும் **குகனம்**, அந்தனி ஜீவாவை ஆசிரியராக கொண்டு வெளிவரும் **கௌரவம்**, பரணிகரண ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் **ஜீவாதி** இடப்பயாக பல சஞ்சிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அத்தனைய சிறு சஞ்சிகைகளுக்கு அரசு மட்டத்திலான அனுசரணை வழங்கப்படப் போவதும், அரசு நிறுவனங்களின் விளம்பரங்களான அச்சஞ்சிகைகளுக்கு எழும்புத் அத்தனைய அனுசரணையில் ஒன்றாக அடையவாம்"

முகங்கள்

தொகுப்புக்கான இரசவணக் குறிப்பு

தொகுப்பாசிரியர் திரு. வி. ஜீவகுமாரன்

● தியத்தலாவ எச். எப். ரிஸ்னா

புலம்பெயர்ந்த பல எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை நாம் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் வழியே படித்து வருகின்றோம். அந்நிய நாட்டில் இருந்தவரன்றே தரித்திர வளையப் பற்றவுறு இனமும் உணர்ச்சி அவர்கள் படைப்புகளை படைப்பதைப் பார்த்தால் பாராட்டாமல் இதற்கு ஏற்பாடு. அந்த வகையில் ஏவலினை துறிக் குழத்தவர்களில் புலம்பெயர் வாழ்வு பற்றிய சீருகதைத் தொகுப்பை முகங்கள் என்ற பெயரில் தொகுத்த நிர்வாகிகளார் வி. ஜீவகுமாரன் அவர்கள்.

விவிலிசேது இலக்கிய பாலத்தினால் விவிலிநு பெயர்ப்புறங்கூர் இச்செய்து நாம் உப பக்கங்களில் கட்டி எழுத்தாளர்களின் சிறந்த கதைகளை உள்ளடக்கி வெளிவருகிறது. முகங்கள் என்ற பெயருக்கெற்றாற்போல புத்தகத்தின் அட்டைபிடிப் பகுதிகளில் உள்ளடக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

தொகுப்பாசிரியரான திரு. வி. ஜீவகுமாரன் தனது உரையில் விழுள்ளவாறு தன் உணர்வுகளைத் திறந்திருக்கிறார்.

ஒரு பக்கத்தை படிப்பதற்கு அனுபவம்.

முன்றான்குறாலை எழுத்தகம் நூறு அனுபவம்.

இருபத்து முன்றான்குறாலை முன்பெயர்ந்தவாறு அனுபவம்.

இந்த முன்றும் எனக்கத் தந்த தைரியமும், என் முகம் பெயராளியை என்னை ஆதரிக்க என் எழுத்தாள நண்பர்கள் தந்த ஆதரவுத்தான் இரத்த தொகுப்பு உட்கள் கையில் தவழக் காரணமாய் அமைகிறது.

சிறுநீர் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் என்ற சொல்லினால் நான் உடம்ப அநீதிக எழுத்தாளர்கள் இணைக்க மக்களிடமிருந்தும், இணைக்க இந்நிய எழுத்தாளர்களிடமிருந்தும் அந்நியப்படுவது பற்றி என்றமே எனக்கு மனவகுத்தல் உண்டு. ... இணைக்கையைப் பொறுத்தவரை எட்டுநூற்றாண்டில் இந்நிய விவகாரம் தற்பெயர் அல்லது பாலியல் நிராமைக் கொண்டவர் ஆதனால் மனமடர்

நாமெவ்வாறதை நோக்கி ஏவலினை ஒரு படலில் இருந்து வளையும் புறப்பட்டதும் அனைவரும் புலம்பெயர்ந்த வர்கள் தான். கெட்டுக்கொடுக்கப்பட்ட ஒரு பிள்ளை எவ்வாறு பெற்றோருக்கு நிர்வாகியை அங்கங்கே நாமும் எம் இனத்திற்கு பிறத்தியராய்ப் போவது என்பதுடன் விழுங்க வேண்டிய ஒரு மாந்திரைமையின் கிளர்ச்சி திரு. வி. ஜீவகுமாரன் அவர்கள்.

தேரத்தெடுக்கப்பட்ட சிறந்த சீருகதைகளை தொகுத்து கனகிபாள புத்தகமாக ஆக்கியிருக்கும் அவரது முயற்சி மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. குறிப்பிட்ட நட்பில் வதயும் படைப்பாளிகளின் படைப்புகள் சேர்த்து அச்சிட்டுப் படைப்புகளின் வெளிநிற்குக்கின்றன. அதில்தந்து மாறுபட்டு பல நாடுகளிலும் வதியும் புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை ஒன்றுதிரட்டி இத்தப் புத்தகத்தை வெளிக்கொண்டு திறக்கின்ற திரு. வி. ஜீவகுமாரன் அவர்கள்.

முதல் சிறுகதைபாள முதிர் பணிகளை நிபுணத்தைச் சேர்ந்த அகில எழுதியிருக்கிறார். மூன்று புத்தகங்களின் திருமணத்தைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி திருத்தியே கிறார் அவ்வாறு வந்தி அதனை காரணங்களை மூன்று பக்கங்களும் சொல்லுதல் இக்கதை அமைந்திருக்கிறது.

முதல் மகன் சேர்ந்த சிவகுமார். நான் காந்தித்த நிர்ப்பலா என்ற பெயரிலை பெற்றோர்கள் விரும்பாத காரணத்தால் சிவகுமாரன் சிறுமணம் முடிக்க இயலாமல் போகிறது. தம்போது அவருக்கு நாற்பத்தைந்த வயதானியும் நிர்வாகியாகவே இருக்கிறார். சிறுமணமாவது மகன் சிவகுமார். 39 வயது, கம்பலின் தலைமைய வகுப்பினர், கம்பல் நகரநாட்டின் கரையில் நவகரமிடுக்குதோ அங்கே சிவகுமார் படி மாப்பிள்ளை ஆசிரியர். பரணத்தின் கருவகளைத் தட்டுக் கொண்டவர் ஆதனால் மனமடர்

விழித்ததன் நிமித்தம் திருமணத்தை இரத்து செய்து விடுகின்றார். மூன்றாவது மகன் சிவச்செல்வன். போர் விமானத்தின் விமானியோட்டி. யுத்தங்களினைப் பார்த்த அதிர்ச்சியில் மனநல மருத்துவரைத் தேடிப்போக அவர் சில மருந்துகள் கொடுக்கின்றார். அவை ஒருவரின் ஆண்மையை இழக்கப்பண்ணி விடுகிறது. சிவச்செல்வனும் இந்த பாதிப்புக்கு உள்ளானதால் இவரும் மணமுடிக்காமலேயே இருந்துவிடுகிறார். ஆக மொத்தத்தில் பிள்ளைகளில் ஒருவருடைய திருமணத்தையாவது தாய் பார்க்கவில்லை. அருமையான கதையாடலைக் கொண்டது இந்தச் சிறுகதை.

அம்மா அம்மாதான் என்ற கதையை யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் எழுதியிருக்கிறார். நீண்ட நாட்களுக்குப்பிறகு வெளிநாட்டிலிருந்து தாயைப் பார்க்க வருகிறாள் மகள் மதுரா. மதுரா உட்பட அவளின் மகனும் நாகரீகத்திற்கேற்ப ஆடை அணிபவர்கள். ஒருமுறை மதுராவின் பெரியம்மாவின் பிள்ளைகள் வெளிநாட்டுப் பாணியில் ஆடைகளை அணிவதைக் கண்டு அம்மம்மா திட்டிவிடுகிறாள். அதேபோன்று தனது மகளை தனது அம்மா திட்டி விடுவாரோ என்று பயப்படுகின்றாள் மதுரா.

ஆனால் என்ன ஆச்சரியம். அக்கம்பக்க வீட்டு பிள்ளைகளுக்கு அம்மா இப்படிச் சொல்வதைக் கண்டு ஆனந்தமடைகிறாள் மதுரா.

'என்ற பேர்பிள்ளையளைப் பாத்தியளே! என்ன ஸ்ரையிலாய் ஸ்மாட்டாய் இருக்கினம். நீங்களும் அந்த மாதிரி இருக்க பழகுவீங்கோ. அவையளைப்போல உடுத்து, அவையளைப்போல பேசி..'

பிரான்சிலிருந்து ஜோதிலிங்கம் எழுதிய 'லா சப்பல்' என்ற கதை அளவுக்கு மீறி நாகரீகத்தில் திளைத்து இறுதியில் உயிரை இழந்த யுவதியைப் பற்றியது. பல்கலைக்கழக இரண்டாம் ஆண்டு நிறைவையொட்டி மாணவ மாணவிகள், விரிவுரை யாளர்கள் இணைந்து ஒரு கொண்டாட்டத்தை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

கழுத்தடி பட்டினை பூட்டாமல் வெளிக்கிட்ட மகளை தடுத்து நிறுத்தும் பரிமளம் அதை பூட்டச் சொல்லி அதட்டுகிறாள். அதற்கு சிவரஞ்சனியோ 'அது ரை கட்டினால்தான் பூட்டிறது அம்மா. ஆக்கள் பாத்தால் சிரிப்பினம்' என்கிறாள்.

'அது சிரித்தால் சிரிக்கட்டும். நீ வடிவாய் பூட்டு'. குமருகளுக்கு ஏதும் நடந்து முடிஞ்சாப் பிறகு உஈர் உலகம்

சிரிக்கிறதுக்குமுதல் இது பரவாயில்லை; என்கிறாள் அம்மா பரிமளம்.

அம்மாவின் வழமையான சுப்பிரபாதத்தை காதில் வாங்காமல் புறப்படும் சிவரஞ்சனி புகையிரத நிலையத்தில் பெண்களின் கழிவறைக்குள் நுழைந்து அநாகரீகமான ஆடை, உதட்டில் கறுப்பு மை பூசி வித்தியாசமான போக்கில் தனது நண்பிகளுடன் இணைந்து பயணிக்கிறாள்.

மாலையில் ஆபிஸ் முடிந்தவுடன் லா சப்பலுக்குப் போய் மரக்கறி வேண்டி அப்படியே கோயிலுக்கும் போய் மகளைபும் காரில் அழைத்து வரலாம் என்று கணவர் பாக்கியநாதன் மனைவியை ஆறுதல் படுத்துகிறார். ஏனெனில் பரிமளம் சதாவும் சிவரஞ்சனியின் போக்கு பற்றி அங்கலாய்ப்பதே இதற்கான காரணம். மாலையில் சிவரஞ்சனியின் மொபைலுக்கு கோல் பண்ண ரிங் போய்க்கொண்டு இருக்கிறதே ஒழிய சிவரஞ்சனியின் பேச்சு வரவில்லை. பாக்கிய நாதனுக்கும் அடிவயிற்றில் பற்றுக்கிறது.

லா சப்பல் வீதிக்கு இருவரும் வருகிறார்கள். வீதி பரபரப்பாக இருக்கிறது. யாரோ ஒரு பெண்பிள்ளை ரொயிலட்டில் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறாளாம். ரேப் கேஸும் என்று சனம் கதைக்கிறது என்ற செய்தியோடு பாக்கியநாதனுக்கு பொலிஸாரிடமிருந்து கோல் வருகிறது. பாக்கியநாதனின் முகம் மாறுவதைக்கண்டு பரிமளமும் கலவரமடைகிறாள். சிவரஞ்சனி பிணமாக குப்புறக்கிடக்கிறாள். அவளது மாப்பிலும் தோளிலும் பச்சை குத்தப்பட்டிருக்கிறது. தொப்புளில் வளையம் தொங்குகிறது. கலாச்சாரம் து(மு)றந்து அநாச்சாரங்களில் மூழ்கிப் போனால் யாவருக்கும் இதே நிலைமைதான் என இக்கதை அருமையாக சுட்டி நிற்கிறது.

இந்தத் தொகுப்பில் நியூசிலாந்து, கனடா, ஜேர்மனி, அவுஸ்திரேலியா, டென்மார்க், நோர்வே, இத்தாலி, லண்டன், மலேசியா, சிங்கப்பூர், அமெரிக்கா, சுவீடன், பெர்லின், சுவிற்ஸ்லாந்து, பிரான்சு, ஹாலாண்ட், இந்தியா, இலங்கை போன்ற பல்வேறு நாடுகளில் வதியும் எழுத்தாளர்கள் எழுதியிருக்கின்றமை கூடுதல் சிறப்பு எனலாம்.

இவ்வாறானதொரு மகத்தான பணியைச் செய்திருக்கும் தொகுப்பாசிரியர் வீ. ஜீவகுமாரனின் இலக்கிய பணிமென்மேலும் சிறக்க எனது வாழ்த்துக்கள்!

தொடர்புகளுக்கு: - visvasethu@gmail.com

வாசகர் பேசுகிறார் பகுதிக்கு கடிதங்களை அனுப்புபவர்கள் 300 சொற்களுக்குள் அடங்கக் கூடியதாக அனுப்ப வேண்டும். 300 சொற்களுக்கு மேற்பட்ட கடிதங்கள் நிராகரிக்கப்பட இடமுண்டு.

- ஆசிரியர் -

உலகை அழிக்கவா?

- ச. முருகானந்தன்

மலேசியாவிற்கு சுற்று பயணம் மேற்கொண்டிருந்தபோது அங்குள்ள மொத்த ஆலைக்களில் கித்தோ சொஸ்பங்கள் எப்த நாட்களளின்தந்து மாறுபட்டதுக்கரை

அவதான்தீதென் அல்லது கருணைபு ர் சாந்தமும் மிக்க உபய நாய் கு டுதந் சினாணின்தந்து மாறுபட்டு. அந்வும் அந்நமும் மிக்க முகவை ற்டுடான வடவதவைப மார்க்கபோது ஏழாம் அந்வு போடீப நான் கதை எண்கூத் றதர்ந்நுக்கவில்லை. ஏழாம் அந்வு தீரெய்படதவைப மார்க்க பின்னர் கிப்போது அந்வு ருசுத்தெய் டொதர்த்திப் பார்க்ககிழேன். மொழிபாதவன் தான் அவர் எண்பது புகிந்து.

தமிழர் வாழ்வுக் கால்கள் பாறப்பியமும் சிறுபட ம்க்கவை. அவற்றைந் உக்கக்கொக்சையல் விட்டமயின்னால் கின்று நாம் பல நெருக்கமானமும் அபத்தவையும் எதிர்மொக்சிழேன் என்பதைச் சொல்லும் கவலியை ஏதும் அந்வு நினைப்பமம்.

ஆரரிய பெற்ற மனிதன் அந்வு அழிவை கின்று அழிவுப் பாலவக்கு கிட்டுச் சைவின்னான். கிட்ட வகையில் போத்தீதர்மரின் ஏதும் அந்வுவை கூட கிளைய சைவர்கள் மேறாமுமாய் மாவித்த எதிர் நாமவை அழிப்பதற்கு முயல்வதும், போதிந் டுனின் பரம்பலையிம் வந்வு ஒருவன் அந்வு முறிப்படிதும் என விழுகிறப்பான ஒரு திரைப்படத்தை கியக்கரை முருகதான் தந்திருக்கிறார். தகைய தகைப் நூய்பின் மெருதீர வந்வுகின்று கும்பலும், அந்வுநாநாயரி சைந் டலகதும், காணிட்டுடம் தமது பாத்திரங்களை உடன ர் தி சிறுப்பாகவே நடித் துள்ளார்கள். பின் குக்ககை தீச்சை சைவமீத் தர வேண்டுமா எனட துவாக கமல் றராசனின் மகன குதல் படதநி வேயே முகதிரை டத்தது விடுகிறார். படத்தின் முதல் சில நிமிடங்கள் மே செலுத்தப்பாகவும்.

ரசிக்ஞாம்பரபாஸவம் கிதுந்தது. பின் பகுதி அந்வுத் தரத்தை எட்ட முடியாததாகினோ என்னவோ படம் முடிந்து வெளிப்பெறும்போது ஏதோ ஒரு ஏமாற்றம் தெரிகிறது.

முருகதாசின் படங்கள் வணிக ரீதியில் வெறுபு பெறுவது இல். விருலிறும்பாக நகர்வதால் துனர் பாரவையாளரைக் கட்டி கலந்துகிறுட்டதைப் போலவே கிந்துப் படமும் கிடுக்கிடுகி படத்தின் முதல் பகுதியிம் நாம் அந்வுபத பல விடயங்களை மிகத் துர்வியாமலும் பிரமான் டத்துடனும் கப்சிப்படுத்தியள்ளைபவைப கங்கைய பாறட்டனாலும் தகும். கெடுறான அம்மை நொபின் தாக்கம். கிராம மக்கள் எதிர்க்கால் உக்கப்பதற்கு காட்சிகள், அவர்களுக்கே திமயிளின்ரும் பேறுதீர்ப்பும், போத்தீதர்பின் வரால் கதை விந்தைகள், பயிற்சின் வை என்னவோ பொதத்தமனை கிளைபுடர் படம் கலமுற் கண்ணம் காட்சிப்படுத்தும்பட்டிள்ளை அந்வு சிைப் பின்னணி படமவை நன்றாக ஹரின் வெபராக கிளையவைபதுள்ளார். ஏனைய படங்கதும், பின்னணி கிைச ஓனி ஓளப்பதிலுக்கள் என்னாமே சிறுப்பாக வந்துள்ளவை. நர்பாவின் காத்தே தேவன் விசைப் படமும், கிரைட்டு காத்தே காட்சி நினைவுப் படல்கதும் நன்றாகவுந், சிறந்த முகவியிம் படங்ககப்பட்டந்நாலும் கூட விழுவிறப்பான படத்தின் வேதந்நைத் குறைப்பதுகவே உள்ளது. போத்தீதரம் சினாவத்தும் படகவித்தர் மனல்சாரல். பல் பணைக் காட்சிகளும் தரமான படப்பிடிப்புற்கு கான்று பதிர்வின்றன.

தற்காலிக க கை மர ள குமபு,வில் சிறுது விளையுதலு சீனா. கிந்தை கலைமை சீலை மக்களுக்கு ஆறாம் நூற்றாண்டுவையில் அந்முக னாக்கி கற்றுக் கொடுத்தவர் புத்த மதத்தைக் கழுவிட போதி தர்பர். இதில் ஆசாரியம் என்கை வெளிநூல் போதி

தர்மர் ஒரு தமிழர். பல்லவர் ஆட்சி காலத்து இளவரசர். இவர் வீராவீரம் இவ் அஞ்சலையையும் மரினாவசியம் தலை மற்றும் பல்லவப் தமிழர் எவற்றிய முறைகளை உயர் சீவகத்தைக் கற்றுக் கொடுத்து அந்த மணம் "வி" இரேய இறந்தார்.

இன்று 600 ஆண்டுகள் கடந்த நிலையில் சீவர்கள் இந்த அழகுமான காலகாலில் வளர்ச்சி

மண்டலம் அவற்றை தெரிந்தான இந்தியாவை அழக்கப் பயன்படுத்தினார். சீவர்களின் ஆற்றல் மிக்கவளமான பொருள் இத்தகைய இத்தியாவுக்க அனுப்பப்படுகிறான். இந்த கலைகள் பற்றி ஆய்வு செய்த வரும் இந்திய மாணவியின் முயற்சியை முறியடித்து அவளைக் கெடுத்துப் பணியும் அவளுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

இராம வித்தான பல்லவி கோபுரமான வானி-இராமருக்கு அவற்று மரபணுவில் இவ்ஆற்றல்களைத் துணைவரின் மூலம் நாம் கிழங்கு கண்களை மீட்க முயற்சிக்குறாம். உடாம் மீயின் வரவு சிலை பாதிக்கவே வேண்டும் குறிப்பாகத்தது. சிலை இராம வித்தானி கோபுரமானின் வானி மூலம் முறிப்புக்கிறார். இந்தக் கதையை விழுவிற்பாசர் சொல்லி பாறவையாளரைப் பிறப்பிட்டுருகிறார் இயக்குநர். சிவகோப் பிராணம்மான உய்க்கையும், மற்றும் பிராணம்மங்களையும் பார்க்க நாம் வேற்று மொழிப்பயக்கவை நடைநிலைமையில்லை என்பதை எடுத்துரைத்து பிரதம மூலம் அறிவில் உணர்ச்சியும், துரிப்பினாடமும் மூலம் உடாம் மீ தாக்குதல் மேற்க்கவல்லும்படி நாயிர்க் கூடுகிறது. எண்ணூர் செவர்க்கையாளருன்ற என்க்கையும். மகாரத்த மாரத்தனற என்க்கையும் ஏற்படுவதை நவிரக்க முடியவில்லை.

மன்றல்களின் கருவிலுள்ள நிறமுகர்த்தவ் களில் மரபுரிதியின் வரும் தின்மனை ஆயுதம் கூட்டுகிறார் அந்த இளவட்டங்களில் சுறாநுப்பம் நன்றாக கிடுக்கிடுது. கிறுதி கோபுக் மயிர்க் கூடுதெய்ய வைக்கின்றது.

வித்தியானமான படங்கலைப் பார்க்க விருப்பம் ரசிக்ககூடுக்கு கிப்படம் விழுக்தளிக்கூடுர் என்பதில் உயர்வை.

மலேசிய மடல்

மலேசிய மடல்
மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் ஆண்டு நேரம் ந. ந. சி. மும் பான்சீ மாணிக்க வாகைப் புத்தகப் பரிசுப் போட்டியை சிவகோபுரம் மலேசியாவின் முன்னணி எழுத்தாளர் சைமீர் குமாரசாமி எழுதிய "சந்திரகேசம்" ரம்பர் உரைகளும் என்ற புத்தகத்தை நான் எழுதிய பரிசுக் கொடுக்கப் பரிசு பென்றது.

கடந்த 2006ஆம் 2010வரை வெளிவந்த மலேசிய மடல் இம்முறை மேம்படுத்த எந்தும் கொள்ளப்பட்டன.

பரிசளிப்பு விட கோணாம்பூர் மோமா சிரங்கத்தில் சிறப்பாக நடவடிக்கை. விழாவிற்ற முன்னாள் துணைமகமர்சர் டத்தோ சி.சுப்பிரமணியம் தலைமைமேற்றார். காலக் காலம் பான்சீ சிவகோபுரம் சைமீர் சைவர்கள் மலேசியாவின் முன்னாள் சைமீர்சும், மலேசிய இந்தியர் மாணிக்கம் கட்சியின் முன்னாள் தலைவரானவார். அவ்வா சிறப்பிக்கவை துணையமைச்சர் டத்தோ. க.குமரன் எழுத்துரைத்தார்.

இவ்வழியில் பெருமூலம் வளர்ந்தால் பாடுகள் இடைவிடாமல்புள்ளி மலேசியர்களான செல்வி நியாசேன்வர், செல்வி கிராமேன்வர், செல்வன் சைகோவாரன் ஆகியோர் என பற்றுவதில் பான்சீ மாணிக்கம்" எழுத தலைப்பில் பேர், பரிசுவடாளர்களைக் கற்றுநின்ற.

ஒருசிலை ஆண்டுமே இந்தப் பரிசளிப்பு வழியிற்சாண செவைகளை பன்னி மாணிக்கவாகப் அவர்களின் சைமீர்சார் வழக்கரிடம் பற்றினிளர்.காந்தன் வழங்கி வருகிறார்.

நன்றாகுந்த தலைவர் குமாரசாமி ரெகார்த்திக்க முடிவை அறிவித்தார். நூலாசிரியர் சைமீர் குமாரசாமி சைவர்களுக்குத் தலைமையாளர்சர் டத்தோ சி.சுப்பிரமணியம் பொன்னாடை போற்றி, மாலை அணிவித்த. தலைவர் பரிசையும், கொக்கக்கையார் அளிக்கும் கொளவித்தார்.

புற்றார ஆற்றிய எழுக்காளர் சைமீர்முகம்மது தொடர்ந்து எழுதுவதற்கு இந்தப் பரிசளிப்பு உற்சாகத்தை அளித்துள்ளது என்று குறிப்பிட்டார்.

சு. குமாரசாமி
கோணாம்பூர்
மலேசிய

திருந்த முஸ்லிம் உயர் குழாத்தினரை இது அதிர்ச்சிக்கும் ஆத்திரத்துக்கும் உள்ளாக்கியது. முஸ்லிம் உணர்வு கிளர்ந்தெழுவதற்கு வழிவகுத்தது. முஸ்லிம் அடையாளம் பற்றிய உணர்வை ஆழப்படுத்தியது. சித்திலெப்பை உடனடியாக இதற்கு எதிர்வினையாற்றினார். இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு பற்றி முஸ்லிம் நேசனில் தொடர்ச்சியாக எழுதினார். இராமநாதனின் ஆய்வுக்கு ஒரு விரிவான மறுப்பு எழுதும் எண்ணம் அவருக்கு இருந்தது. ஆனால் அது சாத்தியமாகவில்லை. எனினும் அவருடன் சீடர் போன்று நெருங்கிப் பழகிய ஜ. எல். எம். அப்துல் அஸீஸ் அவருடைய கருத்துக்களை விரிவுபடுத்தி இராமநாதனின் ஆய்வுபற்றிய ஒரு விமர்சனத்தை *A Criticism of Mr. Ramanathan's Ethnology of Moors of Ceylon* என்ற நூலாக 1907ல் வெளியிட்டார். தமது வரலாறு, இனத்துவம் பற்றிய முஸ்லிம் உயர் குழாத்தினரின், குறிப்பாக சித்திலெப்பையின் பார்வையின் ஒரு முழுமையான வடிவமாக இது அமைந்தது.

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கையில் சித்திலெப்பை தலைமை தாங்கிய முஸ்லிம் மறுமலர்ச்சி இயக்கம் மொழியை அன்றி மதத்தையே முஸ்லிம் அடையாளத்தின் சின்னமாகக் கட்டமைத்தது. முஸ்லிம்கள் மத்தியில் மத உணர்வை வளர்ப்பது அவர்களின் சமூக அசைவியக்கத்துக்கும் இனத்துவ ஒன்றிணைப்புக்கும் அவசியம் என அவர்கள் உணர்ந்தனர். இக்குறிக்கோளுடன் தான் 1886ல் சித்திலெப்பையும் அவரது சகாக்களும் ஜமியத்துல் இஸ்லாமியா என்னும் இஸ்லாமிய அமைப்பொன்றை உருவாக்கினர். முஸ்லிம் அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இஸ்லாமிய உணர்வை வளர்ப்பதும், முஸ்லிம்களின் சமூக, அரசியல் முன்னேற்றத்துக்கு உழைப்பதும் இவ்வமைப்பின் நோக்கமாகும். முஸ்லிம் சமூகத்தை இஸ்லாம் மயப்படுத்துதல் ஜமியத்துல் இஸ்லாமியாவின் உருவாக்கத்தின் பின்னணியில் இருந்த கருத்து நிலையாகும்.

19ஆம் நூற்றாண்டில் செயற்பட்ட இஸ்லாமிய மயமாக்கல் அல்லது இஸ்லாமிய நவீனத்துவம் என்பது நவீன கல்விபெற்ற உயர் குழாத்தினராலும் மரபுவழி உலமாக்களாலும் விளக்கப்பட்டவகையான இஸ்லாமிய மூலக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் முஸ்லிம்களை ஆன்மீக ரீதியிலும் பண்பாட்டு ரீதியிலும் ஊக்கியப்படுத்தும் ஒரு முயற்சியாகவே அமைந்தது.

மறுமலர்ச்சியாளர்களால் இஸ்லாத்துக்குப் புறம்பானதும் மூடநம்பிக்கை சார்ந்ததும் எனக் கருதப்பட்ட சமூக-கலாசார, மதப் பழக்கங்களை ஜமியத்துல் இஸ்லாமியா அகற்ற முயன்றது. உதாரணமாக அடக்கஸ்தல வழிபாடு, பேய் பிசாசுகளில் நம்பிக்கை, இவற்றுக்கான நாட்டார் சிகிச்சை தொடர்பான சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் போன்றவை இவர்களின் இலக்குகளாயின. இத்தகைய நடைமுறைகள் பற்றி சித்திலெப்பை முஸ்லிம் நேசனில் விரிவாக எழுதினார். அவரைப் பொறுத்தவரை இந்த நடைமுறைகளும் நம்பிக்கைகளும் பகுத்தறிவுக்கு முரணானவை, பணத்தை வீண்விரயம் செய்பவை. இதைவிட

முக்கியமாக ஒருவருடைய ஈமானை, அல்லாஹ் மீதுள்ள நம்பிக்கையை ஊறுபடுத்துபவை. சித்திலெப்பை இத்தகைய நாட்டார் நடைமுறைகளை ஊக்கப்படுத்தும் உலமாக்களுக்கு எதிராகவும் எழுதினார். அவர்கள் பணத்துக்காக மதத்தை விற்றவர்கள் என்றும் மதத்தில் பணமும் ஒட்டுண்ணிகள் என்றும் வருணிக்க சித்திலெப்பை சீதன முறையையும் நிராகரித்தார். அவரைப் பொறுத்தவரை ஒருவர் தன் மாமஸிடமிருந்து சீதனம் வாங்குவது வெட்கக்கேடானது.

செய்யத் தகைய அகமத்காணைப்போல் சித்திலெப்பையும் ஒரு நவீன பகுத்தறிவுவாத இஸ்லாத்தையே பிரசாரம் செய்தார். அதுவே உண்மையான இஸ்லாம் என்றும் அதன் மூலமே முஸ்லிம்களை நவீன உலகுக்குள் கொண்டுவரவேண்டிய முடியும் என்றும் அவர் நினைத்தார். தன் காலத்து இஸ்லாமிய உலகின் பெரும்பாலான முஸ்லிம் மறுமலர்ச்சியாளர்களைப் போன்றே நவீனப்படுத்துதல் இஸ்லாமிய மயப்படுத்துதல் என்னும் இரட்டைப்பாதையில் அவர் சென்றார் எனக் கருதலாம். இஸ்லாமே எல்லாவிதமான நவீனப்படுத்தல் முறைமைக்கும் அடிப்படையாக இருக்கவேண்டும் என்று அவர் நினைத்தார். நவீன கல்விக்கும் சமூக சீர்திருத்தத்துக்கும் எதிராக இருந்த உலமாக்களுக்கு எதிராகவும் அவர் போராட வேண்டி இருந்தது. இஸ்லாம், இஸ்லாமிய ஆன்மீகம் தொடர்பான பல கட்டுரைகளும் நூல்களும் அவர் எழுதினார். இத்துறைகள் சம்பந்தமான அவரது ஆழமான அறிவை அவை புலப்படுத்துகின்றன. *ஆஸ்றாருல் ஆலம்* (பிரபஞ்சத்தின் மர்மங்கள்) என்னும் அவரது நூல் இஸ்லாமிய இறையியல், ஆன்மீகம், நடைமுறை வாழ்வில் இஸ்லாத்தின் நிலை, அதில் செய்யப்பட வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் என்பன பற்றிப் பேசுகின்றது. *கூறத்துஸ் ஸலாத்து* முஸ்லிம்களின் ஊந்து கடமைகளுள் ஒன்றான தொழுகை பற்றியது. இதனை பொருளற்ற ஒரு சடங்கு என்ற நிலையில் இருந்து பொருளுடைய ஒரு ஆன்மீகச் செயற்பாடாக மேம்படுத்துவது பற்றி இது பேசுகின்றது. இதன் மூலமே ஒருவர் தன்னை ஒரு உண்மையான இடைசிய முஸ்லிமாக மாற்றிக்கொள்ள முடியும் என்பது அவர் கருத்து. இவர் 1992ல் *ஞான தீபம்* என்னும் ஒரு சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டார். இது முழுமையாக மதவிவாகாரம் பற்றிய விடயங்களுக்காகவே வெளிவந்தது. முஸ்லிம் நேசன் முஸ்லிம் சமூகத்தை அரசியல் ரீதியில் ஒன்றிணைக்க முயன்ற அதேவேளை ஞான தீபமும் மதம் சார்ந்த அவரது எழுத்துக்களும் அதற்கு ஒரு ஆன்மீகத் திசைவழி காட்ட முயன்றன. சித்திலெப்பையின் கருத்துநிலை, சமூக மறுமலர்ச்சி தொடர்பான இப்பின்னணியில் அவரது நாவலை நோக்குவது அதுபற்றிய கூடுதலான விளக்கத்தை வாசகருக்குத் தரக்கூடும்.

3

சித்திலெப்பையின் *அசன் பே சரித்திரம்* இலங்கையின் முதலாவது தமிழ் நாவல் எனக் கருதப்படுகின்றது. இது *அசன் பேயுடைய கதை* என்னும் பெயரில் 1884 ஜூலை மாதத்திலிருந்து முஸ்லிம் நேசனில் தொடர் கதையாக வெளிவந்தது. பின்னர் 1885ல் இதே பெயரில் முஸ்லிம் நேசன் அச்சகம்

இதனை நூலாக வெளியிட்டது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1890ல் *அசன்பேயுடைய சரித்திரம்* என்ற பெயரில் சென்னை அர்ச் கூசெயப்பர் அச்சுக்கூடத்தில் பா. முஹம்மது அப்துல்லா சாகிப் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. பின்னர் இந்நூல் சென்னை ஹாஜி எம். ஏ. ஷாகுல் ஹமீது அன் சன்ஸ் நிறுவனத்தினரால் பலமுறை பதிப்பிக்கப்பட்டிருப்பதாக இந்நூலைக் கண்டுபிடித்து 1974ல் மீள் பதிப்புச் செய்த எஸ். எம். கமால்தீன் குறிப்பிடுகிறார். இந்நாவலின் பெயர் 2ஆம் பதிப்பில் இருந்த *உடைய* என்னும் உருபு நீக்கப்பட்டு *அசன்பே சரித்திரம்* என்று எப்போது, யாரால் மாற்றப்பட்டது என்று தெரியவில்லை. ஷாகுல் ஹமீது நிறுவனத்தினரே அதைச் செய்திருக்கலாம் என்று யூகிக்க இடம் உண்டு. இதன் மூலப் பிரதியை இதுவரையாரும் பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. “இப்போது வாசகர்களுக்கு நாம் வழங்கும் இப்பதிப்பு பல தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களால் இனம் காணாத ஒரு பதிப்பிலிருந்தே உருவாகின்றது” என இதன் 1974ஆம் ஆண்டுப் பதிப்புக்கு எழுதிய முன்னுரையில் அதன் பதிப்பாசிரியர் கமால்தீன் குறிப்பிடுகிறார். மூலப் பதிப்புடன் ஒப்பு நோக்காதவரை நிக்ரீய பதிப்புகளில் வேறு ஏதாவது மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளனவா என்பதை அறிய வாய்ப்பில்லை.

அசன்பே சரித்திரம் ஆரம்ப காலத் தமிழ் நாவல் மரபில் வரும் ஒரு படைப்பு. சாகசங்களும் மர்மங்களும் திடீர்த் திருப்பங்களும் கிளைக்கதைகளும் கொண்டு விரியும் ஒரு புனைவு. வேதநாயகம் பிள்ளையின் பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்துடன் ஒப்பிடக்கூடியது. இத்தகைய புனைகதைகளை ஆங்கில விமர்சகர்கள் *Romance* என்பர். தமிழில் நாவல் என்ற சொல் வழக்கையே நாம் எல்லாவற்றுக்கும் பயன்படுத்துகின்றோம். சித்திலைப்பையின் இந்த நாவலுக்கு ஏதாவது அரபு மூலம் இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. தமிழ்க் கவிதை மரபிலும், கதை மரபிலும் அவருக்கு இருந்த நல்ல பரிச்சயம் இந்த நாவலில் வெளிப்படுகின்றது. அவ்வகையில் இது முற்றிலும் அவரது சொந்தப் புனைவாகவே இருக்கலாம்.

சித்திலைப்பை ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் இஸ்லாமிய நவீனத்துவம் பற்றிய தன் கருத்துக்களை அசன்பே சரித்திரத்தில் முன்வைக்க முயல்கிறார். இந்த நாவலின் கதாநாயகன் அசன் (இது ஹசன் என்பதன் தமிழ்மயப்பட்ட வடிவம்) பாளின் என்னும் ஆங்கில உயர் வர்க்க கிறிஸ்தவ அழகிய இளம் பெண்மீது காதல் கொள்கிறான். அவள் இஸ்லாத்துக்கு மதம் மாறிய பின்னர் ஒரு சங்கிலித் தொடராக வரும் சிக்கல்களைத் தாண்டி அவளை மணம் செய்கிறான். கதை எகிப்து, இந்தியா, பெய்ரூத் என்பவற்றைக் களமாகக் கொண்டு விரிகிறது. இது இலங்கையைப் பின்னணியாகக் கொண்டதல்ல.

சித்திலைப்பையின் நாவல் வெளிப்படையாகவே அறப்போதனை நோக்கம் கொண்டது. இஸ்லாமிய வாழ்க்கை முறையின் உயர்வைக் காட்டுவது ஆசிரியரின் நோக்கம் என்று தெரிகிறது. தனது பிரதான பாத்திரமான அசனை இஸ்லாமிய நம்பிக்கையில் ஆழ வேரூன்றிய ஒரு நவீன முஸ்லிம் இளைஞனின் மாதிரி உருவாக அவர் படைத்திருக்கிறார்.

அசன் செல்வாக்குள்ள எகிப்திய அமைச்சரான யூசூப் பாஷாவின் மகன். அவன் குழந்தையாக இருக்கும்போதே அவனது சிறநன்னையின் தூண்டுதலால் இந்தியாவுக்குக் கடத்திச் செல்லப்பட்டு ஒரு அரபிய முஸ்லிமான ஜவ்பர் என்பவரிடம் கையளிக்கப்படுகிறான். குழந்தைப்பேறு இல்லாது தவித்த ஜவ்பரும் அவரது மனைவி ஆயிஷாவும் அசனின் பிறப்பு ரகசியம் அறியாத நிலையில் அல்லாதமக்கு அளித்த பரிசு என நினைத்து அசனை மகிழ்வேடு வளர்க்கின்றனர். அசன் சூரத்தில் ஒரு நல்ல இஸ்லாமிய குடும்பச் சூழலில் வளர்கிறான். அரபு, ஹிந்தி, பாரசீகம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகள் அவனுக்குக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அவனது பதினானு வயதில் ஆயிஷா மரணமடைகிறார். ஜவ்பர் காணாமற் போகிறார். அவர்கள் இருவரும் தனது உண்மையான தாயும் தகப்பனும் அல்ல என்பது அவனுக்குத் தெரியவருகிறது. அவன் ஒரு கொலை முயற்சியில் இருந்து தப்பி கல்கத்தா வருகிறான். அங்கு அதிர்ஷ்ட வசமாக பிரிட்டிஷ் கவர்னருக்கு உதவிசெய்ய நேரிட்டு அவரின் தத்துப்பிள்ளையாகிறான். கவர்னர் கல்கத்தாவில் அவன் கல்வி கற்பதற்கு ஏற்பாடுசெய்கிறார். அவன் ஐரோப்பிய வழியில் ‘நல்லொழுக்கமும் நாகரீக நடக்கையும் மடைவதற்காக’ தன் வீட்டுக்கு வாரம் தோறும் வரும்படியும், தன் மனைவி மக்களுடனும் அங்கு வரும் கனவான்களுடனும் நெருங்கிப் பழகும்படியும் அவர் அசனைக் கேட்டுக்கொள்கிறார். இவ்வாறு ஒரு முஸ்லிம் இளைஞனான அசன் ஐரோப்பிய பண்பாட்டை அனுபவித்து அறிவதற்கான ஒரு வாய்ப்பைப் பெறுகிறான்.

அசன் கவர்னர் மாளிகைக்கு வாரம்தோறும் வந்து அவர்களுள் ஒருவனாகிறான். அவன் ஐரோப்பிய இளைஞர்களுடன் வேட்டைக்குப் போகிறான். இளம் பெண்களுடன் இசை, நடன சாலைகளுக்குச் செல்கிறான். மேற்கத்தைய இசையிலும் பியானோ வாத்தியத்திலும் அவன் ஒரு நிபுணனாகவும் மாறுகிறான். அவன் “இப்படி ஐரோப்பிரோடு உடைவிடாது பழகிவந்ததால் அவர்களுடைய நாகரீகம், உபசாரம் முதலிய திருத்தமான நடையுடைய பாவனை முதலியவைகள்” அவனுக்கும் ‘படிந்துவிட்டன.’ அழகான இளம் பெண்களுடன் கலந்து பழகுவதற்கும் கெட்டுப் போவதற்கும் அசனுக்கு ஏராளமான வாய்ப்புகள் இருந்த போதிலும், அவன் இறையச்சம் உள்ள ஒரு இஸ்லாமியத் தூய்மைவாதியாக இருந்ததனால் அவனுக்கு அவர்கள் மீது பாலியல் தூண்டல் ஒருபோதும் ஏற்பட்டதில்லை. அவர்கள் அவன்மீது ஆசைகொண்டு, அனுக்காக ஏங்கி, அவனையே கனவுகண்டபோதிலும் அவன் அவர்களைத் தன் சொந்தச் சகோதரிகள் போலவே கருதினான். அசன் இளமையின் இன்பத்தைப் புரணமாக அனுபவிக்கும் நிலையில் இருந்த போதிலும், தீய வழிகளைத் தவிர்த்து நன்னைத்தையை மேற்கொள்கின்றான். அவன் எப்போதும் அல்லாவின் தண்டனைக்குப் பயந்ததே அதற்குக் காரணமாகும். ஒவ்வொரு இரவும் படுக்கைக்குப் போகுமுன் அவன் பின் வருமாறு பிரார்த்திக்கிறான்:

“நாயனே யென்னைப் பரிசோதிக்கும்படிக்கு நீ என்னைப் புறமதஸ்தர்களுக்கிடையில் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கிறாய், என்னை மருட்டத்தக்க சோதனைகள் என் பக்கத்தைச் சூழ்ந்திருக்கின்றன, ஆகையால் இத்தீமைகளுக்கு நான் இடங்கொடாமல் என்னுடைய ஈமாவை உறுதிப்படுத்துவாயாக. நான் நல்வழியை விட்டு விலகாமலிருக்க எனக்கு நேர்வழி காட்டியருள்வாயாக”

செல்வந்த ஆங்கிலேயரான டெலிங்ரன் பிரபுவின் ஒரே மகள் பானின்மீது அசன் காதல் கொண்ட போதிலும் அவளை விட்டுப்பிரிய தீர்மானிக்கிறான். மதவேறுபாடு காரணமாக அவளைத் திருமணம் செய்யும் ஆவலை வளர்த்துக்கொள்வது முறையற்றது என அவன் நினைக்கிறான். அதனால் அந்த இடத்தை விட்டுச் செல்லத் தீர்மானிக்கிறான். அவன் அங்கிருந்தால் அவளைச் சந்திக்க நேரும். அவளைச் சந்திப்பது தொடர்ந்தால் தனது மனம் நெருப்பில் இட்ட மெழுகுபோல உருகிவிடும். அது தன்னைப் பிழையான ஒன்றுக்கு இட்டுச்செல்லக் கூடும். ஆகவே அவன் அவளை விட்டு தன் பெற்றோரைத் தேடிப் புறப்படுகிறான். இறுதியில் அவன் தன் பெற்றோரைக் கண்டுபிடிக்கிறான், கொள்ளைக் கூட்டத்தினரால் கடத்திச் செல்லப்பட்ட பானினை மீட்டு பின்னர் அவளையே திருமணம் செய்துகொண்டு அவளுடன் குடியிருக்க லண்டனுக்குச் செல்கிறான்.

இவ்வாறு சித்திலெப்பை இலட்சிய பூர்வமான ஒரு முஸ்லிம் இளைஞனை உருவாக்குகிறார். அவன் இஸ்லாம், மேற்குலகு ஆகியவற்றின் ஒரு பண்பாட்டுக் கலவை. அவரது கதாநாயகன் தன் இஸ்லாமிய நம்பிக்கையையும் அதன் மதிப்பீடுகளையும் அறநெறிகளையும் இழக்காமலேயே மேற்கின் நவீன அறிவையும் அதன் சில பண்பாட்டு அம்சங்களையும் தனக்காக்கிக் கொள்கிறான்.

சித்திலெப்பையின் நாவல் கிறிஸ்தவத்தைவிட இஸ்லாத்தின் மேன்மையை எடுத்துக்காட்டவும் முயல்கின்றது. ஆயினும் அவர் தன் நாவலில் கிறிஸ்தவம் பற்றியோ வேறு எந்த மதங்கள் பற்றியோ சாந்தகமாகவோ அல்லது பாதகமாகவோ எந்தக் குறிப்புகளையும் கூறவில்லை. அவரது காலத்து பௌத்த, இந்து மறுமலர்ச்சியாளர்கள் கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிராக பிரச்சாரம் செய்ததுபோல் சித்திலெப்பை தன் நாவலில் வெளிப்படையாக எதிர்ப்பிரச்சாரம் செய்யவில்லை. பதிலாக, அவரது நாவலில் இடம்பெறும் மூன்று முக்கிய கிறிஸ்தவ பாத்திரங்களான கவர்னர், டெலிங்ரன் பிரபு, பானின் ஆகியோர் உயர்வானவர் களாகவே சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளனர். கவர்னர் ஒரு தந்தைபோல் அசனைப் பராமரித்து அவனது முன்னேற்றத்துக்கு உதவுகிறார். எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் அவனை மதம் மாற்றுவதற்கோ அல்லது மதம் காரணமாக அவனை ஒதுக்குவதற்கோ அவர் முயலவில்லை. இவர்கள் மூவரும் பண்பாட்டு ரீதியிலும் ஒழுக்க ரீதியிலும் மிகவும் உடன்பாடான பாத்திரங்களாகவே உருவாக்கப்பட்டுள்ளனர். கதாநாயகி இஸ்லாத்தைத் தழுவுவது அவள் அசன்மீது கொண்ட காதலினால் மட்டுமல்ல. அவளது சொந்த ஈடுபாடு காரணமாகவும் தான். அசன் அவளை ஒருபோதும் மதம் மாறுமாறு தூண்டவில்லை. பதிலாக

தங்களுக்கிடையே இருந்த மத, வர்க்க வேறுபாடுகள் காரணமாக அவன் அவளை விட்டு நீங்கவே முயல்கிறான். ஆனால், தன் சொந்த விருப்பின்பேரில் பானின் இஸ்லாத்தைத் தழுவிக்கொள்கிறான். அசனைத் தன் இதயத்தில் வைப்பதற்காக புனித மதத்தினால் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்வதற்காவே அசனின் உதவியோடு அவன் அவ்வாறு செய்கிறான். துரதிஷ்டவசமாக அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்வில் திருமணம் செய்துகொள்ள முடியாமல் போனாலும் அல்லாவின உதவியால் மறு உலகிலாவது தாங்கள் ஒன்றிணைய முடியும் என்று அவள் நம்புகிறாள். கதையின் இறுதிக்கட்டத்தில் அவள் இஸ்லாத்துக்கு மதம்மாறியிருப்பதை அவளது தகப்பன் அறியவரும்போது, தான் அரபுமொழியில் உள்ள அநேக கிதாபுகளைப் படித்து இஸ்லாம் உண்மையான மார்க்கம் என்பதை உணர்ந்துகொண்டதால் தான் அல்லாஹ்வை நம்புவதாகவும் அவளையே வழிபடுவதாகவும் அதற்காக தன்மீது கோபப்பட வேண்டாம் என்றும் தகப்பனிடம் கூறுகிறாள்.

டெலிங்ரன் பிரபுவும் நிகழ்ந்த சம்பவங்களை யெல்லாம் அறிந்த பின்னர் அல்லாஹ் பெரியவன் என்றும், கப்பம் பெறுவதற்காகத் தன் மகளைக் கடத்திச் சென்ற கொள்ளையர்களிடம் இருந்து அவளைக் காப்பாற்றியதும் அல்லாஹ்வே என்றும் நம்புகிறார். அசனுக்குத் தன் மகளைத் திருமணம் செய்துகொடுக்கிறார். டெலிங்ரன் பிரபுவும் உலமாக்கள் முன்னிலையில் உரியமுறையில் மதம்மாறி அப்துல் ஹம்மாஸ் என்றும் இஸ்லாமியப் பெயரையும் பெற்றுக்கொள்கிறார். பானின் ஆய்ணா என்ற பெயர் பெறுகிறாள். இவ்வகையில் சித்திலெப்பை கிறிஸ்தவத்தைவிட இஸ்லாம் உயர்ந்தது என்று நிறுவுகிறார்.

அசனுக்கும் பானினுக்கும் இடையிலான திருமணத்தை இஸ்லாத்துக்கும் மேற்குலகுக்கும் இடையிலான திருமணம் பற்றிய ஒரு 19ஆம் நூற்றாண்டுப் பார்வையாகவும் நாம் விளக்கமுடியும். சித்திலெப்பை தனது கதாநாயகனுக்கு அவனது மத பண்பாட்டுச் சூழலில் வளர்ந்த ஒரு பெண்ணையன்றி மேலைத்தேயப் பண்பாட்டில் வளர்ந்த ஒரு பெண்ணைச் சோடியாக்குவது அன்றையச் சூழலில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் உடையது. சித்திலெப்பை பழமைவாத அல்லது மரபுவழி இஸ்லாத்தையும் மேற்குமயமாதலையும் நிராகரிக்கின்றார். அவர் இஸ்லாம் மயப்படுத்தல் மூலமான ஒரு நவீன மயப்படுத்தலை விரும்பினார் என நாம் கருதலாம். அவரது காலத்தைப் பொறுத்தவரை இதை ஒரு முற்போக்கான கருத்துநிலை எனக் கருதமுடியும்.

பெண்களைப் பொறுத்தவரை சித்திலெப்பையின் பார்வை இருநிலைப்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை இலங்கையில் முஸ்லிம் பெண்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆண்களே அவர்களுடைய தேவைகளைக் கவனித்துக்கொண்டார்கள். மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் தலைமைச் செயற்பாட்டாளரும், பெண்கல்வியை முன்னெடுத்தவரும், பெண்களுக்காகப் பல பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தவருமான சித்திலெப்பை கூட இதில் தாராளவாதியாக இருக்கவில்லை. இதைப்

பொறுத்தவரை மரபுவழி உலமாக்களுடன் அவருக்கு உடன்பாடு இருந்தது. 1892 ஜனவரியில் சித்திலைப்பை கவர்னர் ஹைவலொக்கை அவரது அழைப்பின்பேரில் பெண்கல்வி தொடர்பாகப் பேசுவதற்கு அவரது இல்லத்தில் சந்தித்தபோது கண்டியில் முஸ்லிம் பெண்களுக்காக சித்திலைப்பை நடத்தும் பாடசாலையைப் போய்ப் பார்க்கும் தன் விருப்பத்தை கவர்னர் அவரிடம் தெரிவித்தார். ஆனால், அது பெண்களுக்காக பெண்களாலேயே நடத்தப்படும் பாடசாலையாகையால் ஆண்கள் விஜயம் செய்வதை அவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள் என்றும், சீமாட்டி ஹைவலொக் வருவதை வரவேற்பார்கள் என்றும் சித்திலைப்பை கவர்னருக்குக் கூறினார். தான் யாருடைய ஆதரவுடன் அந்தப் பாடசாலையை நடத்த விரும்பினாரோ அந்தக் கவர்னருடைய விருப்பத்துக்கு எதிராக எப்படி சித்திலைப்பை இஸ்லாமியச் சூழலைப் பாதுகாக்க முயன்றார் என்பதை இச்சம்பவம் காட்டுவதாக மிகுந்த பாராட்டுணர்வோடு அமீன் (2000:117) இது பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். சித்திலைப்பை தானே இப்பாடசாலைக்கு ஒருபோதும் விஜயம் செய்திருக்கமாட்டாரா என்ற கேள்வி நமக்கு எழக்கூடும். மரண வீடுகள், திருமண வீடுகள், கந்தூரி விழாக்கள் என்பவற்றில் பெண்கள் கலந்துகொள்வதை முஸ்லிம் நேசனில் சித்திலைப்பை தீவிரமாகக் கண்டித்துள்ளார். ஆண்கள் குளிக்கும் ஆறுகள், குளங்களில் பெண்கள் குளிப்பது ஹராம் என அவர் எழுதியுள்ளார். முஸ்லிம் ஆண்கள் பெண்களைத் தனிமைப் படுத்துவதிலும் அதைப் பேணுவதிலும் எவ்வளவு அக்கறை காட்டினார்கள் என்பதை இச்சம்பவங்கள் காட்டுகின்றன.

சித்திலைப்பையின் கருத்துநிலை அடிப்படையில் ஆண் முதன்மைப்பட்டது எனினும் அவரது நாவலில் ஆண் பெண் இடையிலான உறவு தொடர்பான சில தாராளவாதப் படிமங்களை அவர் சித்திரிக்கிறார். அவரது பெண் பாத்திரங்களுள் ஷம்சுன்னிஹார், ஜுலைஹா, மைமூன் ஆகிய மூவரும் உடன்பாடான முஸ்லிம் இளம் பெண்களாக உருவாக்கப் பட்டுள்ளனர். அவர்கள் சுயாதீனமாகச் செயற்படுகின்றனர். ஷம்சுன்னிஹார் அப்துல் சமட் என்ற இளைஞனையும், ஜுலைஹா அப்துல் ஹமீட் என்பவரையும் காதலிக்கின்றனர். தனது பெற்றோர் தன்னை வேறொருவருக்கு மணம் செய்து கொடுக்க முயல்வதனால் ஷம்சுன்னிஹார் வீட்டைவிட்டு வெளியேறி தன் காதலனைத் தேடிச் செல்கிறாள். வழியில் அவள் அசனைச் சந்திக்கநேர்கிறது. அவன்டம் தன் கதையைச் சொல்கிறாள். ஜலாலுத்தீன் ஆஃப்கானியின் புரட்சி இயக்கத்தில் சேர்ந்து தேச விடுதலைக்காகப் போராடும் தன் காதலன் அப்துல் சமதைச் சந்திப்பதற்காக அசனின் துணையுடன் எகிப்தில் இருந்து பெய்ரூத் நோக்கி கப்பலில் நீண்ட பயணம் மேற்கொள்கிறாள். அவள் அசனை முதலில் சந்தித்தபோது முகத்திரையை அணிந்துகொள்கிறாள். அவனுடன் பழக்கம் ஏற்பட்டு பரஸ்பர நம்பிக்கையும் நட்பும் வளர்ந்த பின்னர் முகத்திரை இல்லாமல் நேருக்குநேர் முகம்பார்த்து அவனுடன் பேசுகிறாள். சித்திலைப்பையைப் பொறுத்தவரை இது ஒரு புனைகதை யதார்த்தமாக இருந்தபோதிலும் 19ஆம்

நூற்றாண்டுப் பின்னணியில் பெண்கள் பற்றிய ஒரு சாதகமான படிமம் இது என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்த நாவலில் சித்திலைப்பை கையாளும் உரைநடையும் அவர் கதைசொல்லும் முறையும் சுவாரசியமானவை. 19ஆம் நூற்றாண்டில் வளர்ச்சியடைந்திருந்த கல்விசார் உரைநடையின் ஓர் இஸ்லாமியச் சாயலை நாம் இதில் காணலாம். பழைய செய்யுள் மரபின் பாதாதிகேச வருணனை முதல் இடைக்காலச் செய்யுள்களில் இருந்து மேற்கோள் காட்டித் தன் கருத்தை நிறுவும் பாண்டித்திய உத்திவரை சித்திலைப்பை இதில் பயன்படுத்தியுள்ளார். யதார்த்த நாவல்களின் தோற்றத்துக்கு முந்திய கற்பனாவாதப் புனைகதைகளின் கதைசொல்லும் மரபை அவர் இதில் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தி இருப்பதைக் காணலாம். மயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளையை அடுத்து சமூக சீர்திருத்த நோக்கில் புனைகதையைப் பயன்படுத்திய ஒரு முக்கியமான சுவாரசியமான கதைசொல்லியாக நாம் சித்திலைப்பையைக் காண்கிறோம்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் முக்கியமான தெற்காசியச் சிந்தனையாளர்களுள் ஒருவராகவும் சமூக மறுமலர்ச்சியாளர்களுள் ஒருவராகவும் மட்டுமன்றி முக்கியமான முதல் தமிழ் நாவலாசிரியர்களுள் ஒருவராகவும் சித்திலைப்பை தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டார் என்பதை இந்நாவல் உறுதிப்படுத்துகின்றது. ஒரு நூற்றாண்டு கழிந்தபின்னரும் இது தோன்றிய சமூக வரலாற்றுப் பின்னணியில் நோக்கும்போது இப் புனைகதை ஒரு சமூக வரலாற்று ஆவணமாக இன்றும் நம் முன் உயிர்ப்போடு இருக்கின்றது.

(குறிப்பு: சித்திலைப்பை பற்றிய முக்கியமான தகவல்களுக்கு அமீன் (1997), *இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் அறிஞர் சித்திலைப்பை நூலுக்கு நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்*)

பயன்பட்ட நூல்கள்

- அமீன், எம். ஈ. எம். (1997), *இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் அறிஞர் சித்திலைப்பை*, நெஹிவலை, அல்-ஹசனாத் வெளியீடு
- அமீன், எம். ஈ. எம். (2000), *இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றும் கலாசாரமும்* (1870-1915), மாவணலை, அல்-ஹசனாத் வெளியீடு
- Azeez, A. M. A. (1964), *The West Re-Appraised*, Maharagama, saman Publishers Ltd.
- Gandhi, Rajmohan, (1987), *Understanding the Muslim Mind*, India, Penguin Books.
- Hiro, Dilip (1988), *Islamic Fundamentalism*, London, Pladin Grafton Books.
- Jayawardena, Kumari (1990), *Ethnic and Class Conflict in Sri Lanka*, Colombo, Sanjiva Books
- Jayawardena, Kumari (2000), *Nobodies to Somebodies: the Rise of Colonial Bourgeoisie in Sri Lanka*, Colombo, Social Scientist Association.
- Khan, Adeel, (2005), *Politics of Identity: Ethnic Nationalism and the State in Pakistan*, New Delhi, Sage Publishers.
- Nuhman, M.A. (2007), *Sri Lankan Muslims: Ethnic Identity within Cultural Diversity*, Colombo, International Centre for Ethnic Studies.
- Tibi, Bassam, (1981), *Arab Nationalism – A Critical Enquiry*, London and Basingstoke, The Macmillan Press Ltd.

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS & PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.

புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 202 செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை. தொ. பே. 2422321. தொ. நகல் 2337313, மின்னஞ்சல் : pbdho@sitnet.lk

கிளைகள் :

340, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு 11, இலங்கை., தொ.பே. 2395665

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,

கொழும்பு 06, இலங்கை., தொ. பே. 4-5 15775, 2504266

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

புதிய வரவுகள்

புத்தகத்தின் பெயர்	எழுத்தாளர்	வெளியீடு/விற்பனையாளர்	விலை
• ஈழத்து தமிழ் நாட்டுப்புறக்கதைகள்	கலாநிதி க. விசாகநாதன்	மலர் பதிப்பகம்	600.00
• முற்போக்கு இலக்கிய எழுச்சி	ந. இரவீந்திரன்	புபாலசிங்கம் பதிப்பகம்	600.00
• விடியலைத்தேடி	செங்கை ஆழியான்	கமலம் பதிப்பகம்	180.00
• வண்ணாத்திக் குளம்	என். நடேசன்	மல்லிகைப் பந்தல்	350.00
• இடரும், உறவும்	வே. தில்லைநாதன்	டிசைன்லாப்	500.00
• மலையக இந்திய வம்சாவளியினர்	_____	_____	_____
• இருளும், ஒளியும்	எஸ். இராமநாதன்	முரசு வெளியீடு	300.00
• வடபுலத்து இடதுசாரி இயக்க முன்னோடிகள்	இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவை	இலங்கை முற்போக்கு இலக்கிய மன்றம்	300.00
• நிஜங்களின் தரிசனம்	பவானி சிவகுமாரன்	மீரா பதிப்பகம்	300.00
• அங்கையற்கண்ணியும் அவள் அழகிய உலகமும்	தாட்சாயணி	மீரா பதிப்பகம்	300.00
• அறுவடைக் கனவுகள்	அல் அனாமத்	ஆதர் பப்ளிகேசன்	600.00
• ஈழத்துத் தமிழ் பத்திரிகைகள் ஓர் ஆய்வு	கலாக்ரூரி .ஆ. சிவனேசச் செல்வன்	டிசைன் லப்	375.00
• ஒவியம் செதுக்கின்ற பாடல்	ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்	த.பா. பிரஸ்	180.00
• இஸ்லாமிய இலக்கியமும் புத்துயிர்ப்பும், புரிதல்களும்	ஏ.பி. எம். இந்ரீஸ்	சோனகம்	400.00
• உள்ளும், புறமும்	முருகபூபதி	சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம்	250.00
• அவனாள் முடியும்.	நீ.பி. அருளானந்தம்	திருமகள் பதிப்பகம்	400.00

செயினுலாப்தின் எங்கள் வீட்டு விறாந்தையில வந்து குந்திருந்து, அவனுடைய மடியிலிருந்து வீடி ஒன்றை எடுத்து பற்றவைத்து சந்தோசமாகப் புகையை, மூக்கால் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். “ச்சா...! லாத்தாட எறச்சிக் கறிர மணம், மூக்கப் பொக்கிதுகா... எனக்கு ஒன்றைப் பிங்கான் சோறும், ஒரு கோப்ப எறச்சிக் கறியும் தந்திரனும். எறச்சிக் கறிதிண்டு. கனகாலமாப் போச்சி. எனக்கு எறச்சிக் கறியெண்டா உசிருகா... எறச்சிக்குள்ள மய்யறுக் கிழங்கும் போட்டு ஆக்கினா, சும்மா அள்ளிட்டு கொள்ளி கொத்தும்... அதிலயிம் பள்ளக்காட்டு கெழக்கொண்டா செல்லத் தேவெல்ல...” என்று செயினுலாப்தின் சொல்லி முடிப்பதற்கிடையில்,

அடுப்படியில் கறி சமைத்துக் கொண்டிருந்த என் தாய் “ஓங்கா...! ஒன்ட ஒன்றைப் பிங்கான சோத்தையிம், ஒரு கோப்ப எறச்சிக் கறியையும் உடமாட்டாய். ஊருக்க அடிக்கிற பஞ்சம் ஒனக்கெங்க தெரியப் போகிது...” என்று சொல்லி விட்டு, சமையலில் யந்திரமாகி விட்டா.

அப்பொழுது, எங்கள் வீட்டுப் பிள்ளையாக எங்களோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஹாய் எளயம்பி வருகிறான். வந்தவன் “என்ர வாப்பா! பெரிய பள்ளியடிய ஓரே சனமாக் கெடக்கு... புதிய வந்த ரஸ்டிப் போட்டுக்கும், பழைய ரஸ்டிப் போட்டுக்கும் செரியான சண்டயாம்... லிஸ்டுப் போட்ட எம்பிமாரெல்லாம் கொழும்பிலயாம். ஊருச் சனமெல்லாம் எம்பிமாருக்கு பாடுகேடா ஏசிக்கி நிக்கானுகள்... லெப்பையையிம் மோதினையும் கெதியா வரச் செல்லிப் போட்டு வந்திரிக்கன்... ஒலகம் கெதியா அழியிற காலம், சுறுக்கா வரப் போகிது...” என்று சொல்லியபடி வீட்டுக்குக்குள் வருகிறான்.

வந்த எளயம்பியைப் பார்த்து செயினுலாப்தின் “கத்தமெண்டா, லெப்பையும் மோதினும் பாஞ்சுமுந்து வருவாக... ஒலகத்தில கத்தமும், பாத்தியாவும் குடுக்கிற ஆக்கள் இருக்கு மட்டும், அவகளுக்கு மட்டும் கோழிக் கறிக்கும் சோத்துக்கும் பஞ்சமில்ல. எங்களப் போல ஏழயளுக்குத்தான் எல்லாத்துக்கும் பஞ்சம்” என்று சொல்லி வீடியை உறுஞ்சி இழுகிறான்.

வீட்டுக்குள் வந்த எளயம்பி செயினுலாப்தினைப் பார்த்து “இதாரரா? கனகாலத்திக்கு பொறகு நம்முட அஞ்சி ரூபாக் குத்தி வந்திரிக்கு...” என்று கூற “காக்கா...! பிளேண்டி குடிக்க, ஒரு அஞ்சி ரூபா குத்திரிந்தா தாகா” என்று செயினுலாப்தின் கேட்கிறான்.

“டேய்! நீ இந்த அஞ்சி ரூபா குத்தியையும், ஒன்றைப் பிங்கான் சோத்தையும் ஒருநாளும் உடமாட்டியா? ரெண்டு மூணு ரூபா காசி, புழுக்கையாருக்கு ஒருநாளும் ஒத்துவராது... ஊரில மனிசன் ஒரு சதம் காசிக்கு, ஆத்தக் கட்டி இறைக்கான்... அவளவு பஞ்சமா இரிக்கு.” என்று சொல்லி, எளயம்பி அடுப்படிக்குள் போகிறான்.

எளயம்பியின் கதையை கணக்கெடுக்காமல், சோற்றை எதிர்பார்த்து, செயினுலாப்தின் குத்திக் கொண்டிருக்கிறான். எங்கள் வீட்டுப் பூனை அவனுக்கு

பக்கத்திலிருந்து கத்திக் கொண்டிருக்கிறது. கத்தும் பூனையைப் பார்த்து “ங்... கத்தாத, சோறு வரட்டும்... எல்லா எறச்சிர எனும்பெல்லாத்தையிம் ஒனக்குத்தான். என்ன ஒன்ட வயிறும் வத்தினாப் போல கெடக்கு...! லாவு சோறு திங்கெல்லியா? அவன், இவனுக்கு கத்தம் குடுகிறெண்டா செல்லத் தேவெல்ல அள்ளி அள்ளிக் குடுப்பாக... இவனுகள் ஓதிற, கத்தம் பாத்தியா, மெளத்தான ஆக்களுக்கு கெடக்கையா போகிது...?” என்று செயினுலாப்தின் பூனையோடு பேசிக் கொண்டிருக்கிறான். அவனுடைய பேச்சைக் கேட்டு, பூனை வாசலுக்கு போகிறது.

ஊஞ்சலில் இருந்த மூத்தம்மா, “என்னடம்பி! இன்னம் லெப்பையும் மோதினயிம் காணல்ல...? கத்தம் பாத்தியானடா ஒரு நிமிசம் கூட சொணங்க மாட்டாட்டாங்க... பள்ளில பெரச்சின பெரிசாப் பெயித்தோ...?” என்று கேட்டு முடிப்பதற்கிடையில், மோதினும் லெப்பையிம் பத்திப் பதறி வருகிறார்கள். இவர்களைக் கண்ட மூத்தம்மா “வாங்க காக்கா... இன்டைக்கி ஓரமாச் சொணங்கிறீங்க... என்ன பள்ளில பெரிய கொளப்பமா?” என்று கேட்டு முடிப்பதற்கிடையில் “அந்த நெருப்ப ஏன் புள்ள கெழப்புறாய்... அல்லாட பள்ளிக்குள்ள இப்ப, பெரிய செயித்தான், சின்னச் செயித்தான். எல்லாச் செயித்தானும் வந்து படுத்துக் கிடக்கானுகள். சும்மா மூத்திரம் பேஞ்சி ஒழுங்கா கழுவத் தெரியாதவன், கொலகாரன், தொழாதவன், குடிகாரன், வட்டிக்கு குடுக்கிறவன், சக்காத்து சதக்கா குடுக்காதவன், அச்சிக்கு போகாதவன், எலக்சன் காலத்தில் எம்பிமாார் ஊட்ட அடுப்படி வேல செஞ்சவன், நோட்டிஸ் ஒட்டினவன், பசவாழி தூக்கினவன் எல்லாரும் ரஸ்டிப் போட்டில மெம்பரா வந்து பள்ளிய பெரட்டி எடுக்கானுகள். பள்ளி அனுமாரி எல்லாத்தையும் உடச்சி புதுப்பூட்டுகள் போற்றானுகள். இந்த புது ரஸ்டிப் போட்டுக்கு, அஞ்சாறு மெளவிமாரும் சப்போட்டு... பள்ளிக்க அரசியல் புகுந்து, பள்ளி நாறிது. இந்தப் பாவமெல்லாம் எங்கிட எம்பிமாருக்குத்தான். எல்லாருக்கும் பள்ளியத் திங்கிறதான் முதல் நோக்கம்” என்று சொல்லிக் கொண்டு மோதினும் லெப்பையிம் வீட்டுக்குள் போய், விரித்துக் கெடக்கும் பாயில் இருக்கிறார்கள்.

மணக்குச்சி, மணம், எல்லா இடத்தையும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறது. “புள்ளேய்! நேரம் பெயித்துகா... ஆக்கின சோறு கறியெல்லாம் ஆறிப் போயிரும்..., டக்கெண்டு எல்லாத்தையும் கொண்டு வெய்கா... எதையும் ஒழுப்புளம் கூட்டோடத் திண்டாத்தான், வாங்கு ரூசியா இரிக்கும்... தயிர, நம்முட பெரிய தளிசில வெச்சிக்கந்து குடு... முதியான்கண்டு தயிரு நல்லாரிக்கும்...” என்று மூத்தம்மா சொல்லிக் கொண்டு, உடம்பாக்கு உதவி செய்கிறா.

மோதினும் லெப்பையிம், கத்தத்தை ராகமெடுத்து ஓதுகிறார்கள். மூத்தம்மா இறந்து போன தன் கணவருக்கு, சொர்க்கம் கிடைக்க, மோதினுக்கும் லெப்பைக்கும் கொடுக்கும் கத்தத்தில் ஏதும் குறைகள் நேராமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறா.

எளயம்பி, செயினுலாப்தினுக்கு சோற்றையும் கறியையும் கொண்டு வைத்து விட்டு அவன் சாப்பிடுவதை, ரசித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

புனை மோதினுக்கு பக்கத்திலிருந்து கத்திக் கொண்டிருக்கிறது. "புள்ளேய்! இந்தப் புனய அங்கால விரசிகா... சோறாங்க உடுகிதில்" என்று சொல்லி விட்டு மோதின் சோற்றுக்குள் முதியான் கண்டுத் தயிரையும், கோழிச் சூடன் வாழைப் பழத்தையும் போட்டு பிசைந்து சாப்பிடுவதைப் பார்த்து, ஆசையை அடக்க முடியாமல் "லாத்தா, எனக்கும் ஒழுப்புளம் தயிரு தாகா... தயிரு திண்டு கனகாலமாப் போச்சி. நமக்கென்ன கத்தம், பாத்தியா ஓதத் தெரியமா...? எல்லாம் நம்முட காலம், இல்லாட்டி நானும் ஒரு புள்ளிக்கு மோதினா வந்திருப்பன். வந்திருந்தா, பொறகு எனக்கென்ன பஞ்சம். லாவும், பகலும் கேட்காம சோறு கறி வரும்... இப்ப, ஊருக்க போனா, எல்லாரும் லூசி லூசெண்டு ஏசி, மேசன் வேலைக்கு போகச் செல்லி, எனக்கு ஒண்டும் தராம வெரசிறாங்க. எனக்கு எந்த வேலயிம் செய்ய ஏலா... ஒழுப்புளம் வேல செஞ்சாலும் எனக்கு ஒரே எழக்கிற, கை கால் கடுக்கிற... நான் குடிக்காத மருந்துயில்ல, போடாத குளிசயிமில்ல... ஒண்டுக்கும் கேக்கல்ல... இனி நான், நம்முட ரகுமானியாத்தைக் காக்கு மோதினாப் போப்புறன்..." என்று சொல்லிக் கொண்டு, எளயம்பி கொடுத்த தயிரை சோற்றோடு சேர்த்து கரைத்துக் குடிக்கும், செயினுலாப்தினைப் பார்த்து, மூத்தம்மா கொடுப்புக்கால் சிரிக்கிறா...

கத்திக் கொண்டிருக்கும் காகங்களைப் பார்த்து, எங்கள் நாய் போட்டு குரைத்துக் கொண்டிருப்பதால், காகங்கள் பறந்து, பறந்து கத்துகின்றன. பத்து வருடங்களுக்கு முன் இறந்து போன போடியாரின் வருடக் கத்தத்தை லெப்பையிம், மோதினும், அவருக்கு மேலான சொர்க்கத்தை, இறைவனிடம் வாங்கிக் கொடுக்க, பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். எங்கள் மூத்தம்மா சரிந்து கிடந்த பிடவையை, ஒழுங்கா இழுத்து தலையில் போட்டுக் கொண்டு, பயபத்தியோடு லெப்பையின் பிரார்த்தனைக்கு ஆய்ன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறா. எங்கள் வீடு, பத்தியில் மூழ்கிக்கிக் கிடக்கிறது.

சூரியன், உச்சியிலிருந்து சரிந்து கொண்டிருக்கிறான். காகங்களைத் துரத்திக் கொண்டிருந்த நாய் போட்டு, களைத்துப் போய், வாழைப் பாத்திக்குள் படுக்கிறது.

செயினுலாப்தின் சாப்பாட்டை முடித்து வெளியே வந்து, ஊஞ்சலில் அமர்ந்திருக்கும் என்னிடம் "நீ தான் என்ற தங்கக் காக்கா... மத்தாக்களெல்லாம் என்ன லூசெண்டு ஏசி விரசிறு... என்டைக்கும் நீதான் காசி தாற... எனக்கொரு செவத்த ரீசேட்டு தாகா... எனக்கு செவத்த ரீசேட்டு போட்டா நல்ல பவறா இரிக்கிறெண்டு, நம்முட சல்த்தான் காக்கா எப்பயிம் செல்லுவாரு... போற வழியில முடவன்ட் கடயில ஒரு பிளேன்டி குடிக்க, அஞ்சி ரூபா குத்திக் காசிம் தந்திரு..." என்று கெஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறான்.

இதைப் பார்த்து மோதின், 'டேய்! போடா... எங்க போனாலும் இவருக்கு செவத்த ரீசேட்டும், அஞ்சி ரூபாக்குத்திக் காசிம்தான் தேவப் பற்ற... ஏதோ, முன்னப் பின்ன ஒழுச்சிக் குடுத்த ஆள்மாதிரி. இப்பதான், சாறன உரிஞ்சி போட்டுத் திண்ட, அதுக்குள்ள, பிளேன் ரீ குடிக்கணு மா ம... ஓங்களுக்கெல்லாம் ஒழுக்கிற பொறுப்புத் தெரியமா...?' என்று ஏச, செயினுலாப்தின் எதுவும் பேசாமல் மோதினைப் பார்த்து, வாய்க்குள் எதையோ முணு முணுத்துக் கொண்டு போகிறான். அவன் போவதைப் பார்த்து, போட்டு ஊனையிடுகிறது. எளயம்பி, சோற்றைக் கொண்டு போய், நாய்க்கு கொடுக்கிறான். நாய் சாப்பிடும் போது, காகங்கள் நாலா பக்கமும் பறந்து, பறந்து கத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

அப்பொழுது, எங்கள் ஜும்மாப்பள்ளி அதிகாரி, வெறி பிடித்தவன் போல், பத்திப் பதறி, லெப்பையைத் தேடி வந்து நிற்கிறான். அதிகாரியைக் கண்ட லெப்பையும், மோதினும் நெருப்பில் விழுந்த வண்டு போல் துடிக்கிறார்கள். அதிகாரி, "லெப்பி பள்ளில பெரிய கொழுப்பமாக் கெடக்கு; நம்முட தலைவருக்கு ஆத்திர மகன் பொல்லால தலயில அடிச்சி, அவரை ஆசிபத்திரிக்கு எடுத்துக்கு போறா... பள்ளிக் கிளாக்கர் பொலிசிக்கு டெலிபோன் எடுத்து, பொலிசி வந்திக்கிட்டு இரிக்காம். புது ரஸ்டிப்போட்டாக்கள், அனுமாரியை உடைத்து, புதுப்பட்டு போர்றாக... ஊரெல்லாம் தெரண்டு, பள்ளிக்குள்ளதான் கெடக்கு." என்று கூறி ஒரு இடத்தில் நிலாது தீப்பாய்கிறான்.

அதிகாரியின் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மூத்தம்மா, "சீ! நாசமத்துப் போவானுகள்... அல்லாட பள்ளியத் திங்க, இவனுகளுக்கு இவளவு ஆசயா...?"

பள்ளிச் சொத்து நெருப்பில்லியா...? பள்ளிச் சொத்த நல்லாத் திண்டு, ஊரயிம் கேவலப் படுத்தி, ஏழக் கொமருகளயிம் சீரழிச்சிப் போட்டு போனாக்கள், கடசி காலத்தில் அவக பேன்ட் பீய அவகிட கையாலயே அள்ளித் தின்டகதய ஆரும் மறக்கலாமா? ஒலகத்தில இப்ப எல்லாத்தயிம், அல்லா கண்ணுக்கு முன்னாலதான் காட்றான்... புள்ளேய்! நம்முட அதிகாரிக்கு சோறு குடுகா..." என்று சொல்லி விட்டு அதிகாரி இருப்பதற்கு பாயை விரித்துப் போடுகிறா...

சாப்பாட்டை எதிர்பார்த்து வந்தவன் போல், உடனே பாயில் போய் அதிகாரி இருக்கிறார். சாப்பாடு பரிமாறப் படுகிறது. மூத்தம்மா, தன் இறந்துபோன கணவருக்கு, அவரின் பெயரால், மோதினுக்கும் லைப்பைக்கும் கொடுத்த கத்தத்தால், கட்டாயம் சொர்க்கம் கிடைத்து விடும் என்ற அசையாத நம்பிக்கையில், மன நிறைவோடு, அதிகாரிக்கும் கத்தத்தை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறா. நாய் பொட்டு, கொடுத்த சாப்பாட்டை சாப்பிட்டு விட்டு வந்து, வாழைப் பாத்திக்குள் அமைதியாகப்படுத்துக் கிடக்கிறது. காகங்கள், நாய் சாப்பிட்டு விட்டு, சட்டியில் போட்டு வந்த மிச்சங்களை கொத்திப் பொறுக்குவதில், சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

மோதினும் லைப்பையிம் கத்தம் ஓதிய காணிக்கையை, மூத்தம்மாவிடம் வாங்கிக் கொண்டு, ஓட்டமும் நடையுமாக, குழப்பத்தைப் பார்க்க, பள்ளிக்கு போகின்றனர். அவர்கள் அவசர அவசரமாக போய்க் கொண்டிருப்பார்த்த நாய் பொட்டு, தலையைக் கிழப்பி உறுமி விட்டு, மீண்டும் படுக்கிறது. மோதினும், லைப்பையும் மரணித்துப் போன தன் கணவருக்கு, சுவர்க்கத்தின் கதவுகளை திறந்து விட்டுப் போகிறார்கள் என்ற நம்பிக்கையில், அவர்களை வழியனுப்பிவிட்டு வந்து, அதிகாரிக்கு தயிரை எடுத்துக் கொடுக்கிறா.

எளயம்ப்! முதியான் கண்டுத் தயிரையும், பூ முளையாத கோழிச் சேவலின் இறைச்சியையும், கோழிக்கூட்டு வாழைப்பழத்தையும் எதிர்பார்த்து, அடுப்படிக்கு போகிறான். அடுத்த வருடமும், எங்கள் மூத்தவாப்பாவின் வருடக் கத்தத்திக்கு, முதியான் கண்டுத் தயிரு கிடைக்குமா? மூத்தம்மாவின் ஆசையை, ஆண்டவன் நிறைவேற்றி விடுவானா? கத்தத்தை ருசியாக சமைத்து களைத்துப்போன என் தாயார், தன் வாப்பாவுக்கு சுவர்க்கம் கிடைத்து விட, மூச்சுப் பிடித்து கத்திக் கொண்டிருக்கும் பூனைக்கும் கத்தத்து சோற்றைக் கொடுக்கிறா. பூனை அமைதியாக சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. சொர்க்கத்தைப் பற்றியெல்லாம் அதுக்கென்ன கவலை?

2011 ஜனவரி முதல்

'ஞானம்' புதிய சந்தா விபரம்

உள்ளாடு

தனிப் பிரதி : ரூபா 65/=
ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 1000/=
ஆறு ஆண்டுச்சந்தா : ரூபா 5000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூபா 20000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் *வெள்ளவந்தை* தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

இலகுவாக மேலதிகச் செலவின்றி சந்தா அனுப்பும் வழி:-

உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில்

T. Gnanasekaran, Hatton National Bank - Wellawatte

நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 009010344631 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

வெளிநாட்டிலிருந்து பணம் அனுப்ப :

Swift Code : HBLILKIX

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :

T. Gnanasekaran

Gnanam Branch Office

3-B, 46th Lane, Wellawatte.

ஞானம் விளம்பர விகிதம்

பின் அட்டை : ரூபா 10000/=
முன் உள் அட்டை : ரூபா 8000/=
பின் உள் அட்டை : ரூபா 8000/=
உள் முழுப்பக்கம் : ரூபா 5000/=
உள் அரைப்பக்கம் : ரூபா 3000/=

வெளிநாடு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AU\$)	50	100	140
Europe (€)	40	80	110
India (Indian Rs.)	700	1400	1300
Malaysia (RM)	80	160	230
Canada (\$)	50	100	140
UK (£)	35	70	100
Other (US \$)	45	90	120

சுயிழ்வு

இலக்கியத் திறனாய்வியல்

அடிப்படைகள் - வரலாறு - புதிய எல்லைகள்

கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

(15)

4. தமிழின் உமான இலக்கியத் திறனாய்வியல் - தோற்றமும் தொடர்ச்சியும்

மாமல இலக்கியத் திறனாய்வியலின் வரலாற்றைப் பேசும் முயற்சியிலே அதன் முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தவர்கள் என்றவுடனாவின் கிருஷ்ணம் கோவராய முனிசுவாமி பற்றும் வ.வே.சு. சுப்பர சூரியன் சித்தலகாணி, சமயந்தரையர் முன்னைய இர கட்டுரைகளில் குறிக்கப்பட்டன. மேற்படி இரவுடையர் முன்னோடிகள் அக்காலத்திலேவரலாற்றுப் பார்வைக்குத் தொடர் முடிந்த நிலையில், முதலிலே முக்கியமான மேலறிமாளர் இரண்டே விளக்கங்களை கிங்க முன்னையது அளவிடக்கூடாது.

இவற்றுள் ஒன்று, மேற்படி இரவுடையர் காலப்பகுதிக்குள் சற்று முன்பாக அவ்வயுடைய ஆம்முற்றாணிகள் இறுதிக்கவற்றின் வேறு சிலரால் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கக்கூடிய திறனாய்வியல் முயற்சிகள் பற்றியதாகும். இக்கொடரியல் அக்கால இறுதிக்கல் வெளிவந்துள்ள சில கட்டுரைகள் பற்றிய தகவல்கள் அங்கு பதிலுபெற வேண்டிய முக்கியத்துவ முடையவைகளாகும்.

இன்னொன்று, 'இலக்கியத் திறனாய்வு'க்கல் முடையதத் திறனாய்வு என்ற ஆங்கு முடிவடிபுக்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றியதாகும். தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு வரலாறு (1931, 4ஆம் பதி: 2007) என்ற நூலை எழுதிய டாக்டர் க. பஞ்சலாங்கல் அவர்கள் அன்றுமேலே 'இக்காலத் திறனாய்வு' ப்பகுதியையு மேற்குடியு 'இலக்கியத் திறனாய்வு' பற்றிய விளக்கங் களை முன்னோட்டிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வகையில் தற்பியாக, 'இராய்குதாரர்' சி.வை. தானோதரர் பின்னல் (1932-1933) மற்றும் டாக்டர் உ.வே. சுப்பிரமணியன் (1935-1942) முதலிய பலரின் முற்படிப்பு முயற்சிகள் முன்னோட்டியே அவ்வகையு வடிவற்றுப் பல்லை தொடர்ந்தது. இது திறனாய்வு என்ற ஆங்கு முடிவடிபுக்கான பொதுவடிவையறை எனப்பட சென்றகாலையுப் பற்றிய வ.வே.சு. சுப்பர ஆங்கு இரவுடையர் மட்டுந் முன்னோடிகளாகக் கொள்வதன் பொறுத்தபுண்டாயும் கேள்விக்குப் படுகுவதாகும். அவ்வகையில் இதயற்றிய தெளிவுத் திருது அவசியங் கிறது.

19ஆம் முற்றாணிகள் இறுதிக்கால இறுதி களின் திறனாய்வுகாற் எழுத்துகள் - சில தகவற் குறிப்புகள்

தமிழின் நவீன இலக்கிய வரலாற்றிலுட் உமானத் திறனாய்வியல் வரலாற்றிலுட் இதுபு களின் பக்கப்படி எனபு அம்சம் முக்கியமானதொன்றாகும். ஆற்றியாக, தமிழ்ப் புத்தகக்கிய வகைகளின் சிறுபாக்கத்துக்குச் சில தொடர்புள்ள திறனாய்வியற் சித்தலகாணிகள் ஸார்க்கக்குர் கூற் அளவடித்துவகையில் கட்டுந் முற்றாணிகள் வெளியிடத் தமணிக்கொடி (1835-39), முறுமுருச்சி (1842-43), சரஸ்வதி (1855-62), எழுத்து (1869-71) முதலிய இலக்கிய இறுதிக்கல் ஆற்றியுள்ள பக்கப்புகள்

விதத்துவர்க்கத் தக்கவகை அமைத்தள எண்புத துமுற்றோடி, இவ்வாறான இதுபுய்க்காற் பங்குப்பின வரலாறானது 19ஆம்முற்றாணிகள் பிற்பகுதியில் தோற்றம்மமுதத் தொடங்கிவிட்டது எனபுதனை அக்காலப்பகுதியல் வெளியிடத் சில இறுதிக்கல் எழுத்தாக்கங்கள் எண்புதற் பற்றிக்கிள்ளை, இவ்வகையில், விவேக சிந்தாமணி, சிந்தாந்த தீபிகை, ஞானபோதின் மற்றும் பிறபுத்த பாக எற்ற ஆங்கு இதுபு ஆங்குமுற்றில் சில பக்கபுகள் இங்கு கவனத்திடற் கொள்ளப்பட வேண்டிய முக்கியத்தவமுடையனவாகும். மேலே எம்மால் குறிக்கப் பட்டிருக்கல் ஒருவரால் உண்வக் கோவராய முதலியார் அவர்கள் 1807ஆம் ஆண்டில் சிந்தாந்த தீபிகை என்ற இதுபுற் அம்சம் பற்றிய ஒரு கட்டுரைத் தொடரை எழுதியுள்ளார் சீனிபுதனை முன்னோடு (19ஆம்கட்டுரைபின்) குறிக்கிறோம். இவ்வுத் தகவல், மேற்படிபு ஏனைபவர்களின் இறுதியுள்ளோடு இங்கு கவனக்கற்க கிட்டவடிபுக்கின்றன.

19ஆம்முற்றாணிகளிலும் வெளிவர்கு குறிக்கிய தமிழ் இதுபுக்களினொன்றான விவேகசிந்தாமணி நவீன இலக்கியத்துக்குள்ளே முதலிய எண்புகள் இன்னொருகவும் திகழ்ந்த சிறப்புகையதாகும். ஆற்றியகவத் தமிழ் நூல்களின் முக்கியமான ஒன்றாகக் கண்கிணம் வற்றுகல் பி. ஆர். முடிவடியின் கமலாம்பாள் சரித்திரம் (1896)

இவ்விதழில் 1893பிப்ரவரிமுதல் தொடராக வெளிவந்தது என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய தகவலாகும். இவ்விதழ் மேற்சட்டியவாறு இலக்கியப்பதிவுக்களமாக மட்டுமன்றித் திறனாய்வுசார் எழுத்துகளுக்கான களமாகவும் திகழ்ந்ததாகும். ஆரம்பகால நாவலாசிரியர்களில் மற்றொருவரான திரிசிரபுரம் சு.வை.குருசாமி சர்மா அவர்கள் எழுதிய **பிரேமகலாவத்யம்**(1893) என்ற நாவல் பற்றிய விமர்சனம் ஒன்று 1894இல் **விவேகசிந்தாமணி**யின் இரு இதழ்களில் தொடராக வெளியிடப்பட்டது. மேற்படி ராஜமையர் அவர்கள் 1897இல் இவ்விதழிலே 'சீதை' என்ற தலைப்பிலான ஒரு தொடர்சித்திரம் எழுதியுள்ளார். **கம்பராமாயணத்தின் சீதை** பற்றிய விமர்சனமாகும்.

மேற்சட்டிய ராஜமையரை ஆசிரியராகக் கொண்டிருந்த **பிரபுத்த பாரத** என்ற ஆங்கில இதழின் 1897 மார்ச் வெளியீட்டில் அவரின் **கமலாம்பாள் சரித்திரம்** பற்றியும் 1898மார்ச் இதழில் அ. மாதவையாவின் **பத்மாவதி சரித்திரம்** (முதலாம் பாகம்)பற்றியும் மதிப்புரைகள் வெளிவந்துள்ளன.

இவ்வாறான **விவேகசிந்தாமணி** மற்றும் **பிரபுத்தபாரத** ஆகியவற்றின் திறனாய்வுசார் எழுத்துகள் பற்றிய தகவல்கள் பெ. கோ. சுந்தரராஜன் (சிட்டி) மற்றும் சோ. சிவபாதசுந்தரம் ஆகியோர் இணைந்தெழுதிய **தமிழ் நாவல் - நூறாண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும்** (1977) என்ற நூலில் முறையே 26, 39 மற்றும் 32ஆம் பக்கங்களில் இடம்பெற்றுள்ள அடிக்குறிப்புகளுடனாகவே நமக்குக் கிடைத்தவையாகும். மேற்படி எழுத்துகள் நேரடியாக நமது பார்வைக்கு கிடைக்காத நிலையில் அவற்றின் இலக்கியக் கோட்பாட்டுநிலை பற்றிய கணிப்பு எதனையும் இங்கு முன்வைப்பது சாத்தியமில்லை.

ஞானபோதினி இதழின் 1898 - 1899 காலப்பகுதி வெளியீடுகளில் பி.எ. பிரணதார்த்திஹரசிவ ஐயர் என்பார் **சிலப்பதிகாரவாராய்ச்சி** என்ற தலைப்பில் ஒரு எட்டுக்கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். இதுபற்றிய தகவலையும் அறியத்தந்தவர்கள் மேற்சட்டிய பெ.கோ. சுந்தரராஜன் சு.சிவபாதசுந்தரம் ஆகியோரேயாவர் (Prof.N. Vanamamalai 60th Birthday Felicitations Volume-1978 p.115.) அத்தகவற்குறிப்பின் துணையுடன் தேடலில் ஈடுபட்டபோது சென்னை மறைமலையடிகள் நூலகத்தின் பேணப்பட்டிருந்த **ஞானபோதினி** தொகுப்புகளிலிருந்து (எம்புடம்: 2,3) இரு கட்டுரைகள் மட்டுமே பார்வைக்குக் கிடைத்தன.(எம்புடம் என்பது புத்தகப்பகுதி எனப் பொருள்படும்). இவற்றுள் ஒன்று தொடக்கக் கட்டுரையாம். தொடரிலக்கம் இடம்பெறாமையால் மற்றையது எத்தனையாவது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

மேற்படி முதலாவது கட்டுரை **சிலப்பதிகாரம்** பற்றிய ஒரு பொதுவான ஒரு அறிமுகமாகவும் அது எழுந்த காலம் மற்றும் இளங்கோவடிகளின் சமயம் என்பன தொடர்பான அம்சங்களை ஆராய்வதாகவும் அமைந்ததாகும். மற்றக்கட்டுரையானது அப்பேரிலக்கியத்தின் இலக்கியப்பண்பைப் பற்றியதாக -

குறிப்பாக, காப்பியப்பண்பு, வருணனை மரபுகள் மற்றும் யாப்புநிலை முதலியன பற்றிய பொதுவான சில செய்திகளை முன்வைப்பதாக - அமைந்துள்ளது. இதிலே 'ரஸனைமுறைமையும் ஒப்பியல்பார்வையும் விரிவிப்பில்வதை நோக்கலாம். இவ்வாறான பிரணதார்த்திஹரசிவ ஐயரின் எடுத்துரைப்பு முறைமைக்கு ஒரு சான்றாகப் பின்வரும் உரைப்பகுதியைச் சுட்டலாம்.

"இக்காப்பியத்தின் நடை மிகவின் பமாகவும் மனத்தை கவருவதாகவுமிருக்கின்றது. இதற்குக் காட்டாய், அந்திமாலைச் சிறப்புசெய் காதையில் "அஞ்செஞ் சீறடி அணிசிலம்பொழிய" என்னும் வரிமுதல் 10வரிகளைக் கொள்ளலாம். இவ்விதமாய் வினியநடைக்கு நம்மிளங் கோவடிகளை யாங்கிலக்கவியாகிய தென்னிணுக்கு ஒப்பிடலாம். இதன் நடை, இருபறமும் ... தவழ வினியகதியுடனொசியும் சிற்றாறு போன்றுள்ளது. இதற்கு மனையறம்படுத்த காதையிற் கோவலன் கண்ணகியை நலம்புனைந்தேத்தும் "மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே"முதலெட்டு வரிகளைக் காட்டலாம். இன்னுஞ்சிலவிடங்களிற் கம்பீரமாகவும் பெருந்தன்மையாகவு மமைகின்றது. "வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து" (நாடுகாண் காதை). இந்தவிடயத்தில் நம் கவியை ஆங்கிலக்கவி மிஸ்ற்றனுக்கொப்பிடலாம்."

ஞானபோதினி (எம்புடம் : 3: ப.132)

இவ்வுரைப்பகுதியிலே இளங்கோவடிகளின் நடைச்சிறப்பு சான்றாதாரங்களுடன் சுட்டியுணர்த்தப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் ஆங்கிலக் கவிகளான Alfred Lord Tennyson(1809 - 1892)மற்றும் John Milton (1608 - 1674) ஆகியவர்களை ஒப்பிட்டுப்பேசும் பண்பையும் இதில் நோக்கமுடிகிறது. செல்வக் கேசவராயர் மற்றும் வ.வே.சு ஐயர் ஆகியோரது எழுத்துகளில் புலப்படும் புறநிலையான திறனாய்வு நோக்கு மற்றும் ஒப்பியல் அணுகுமுறை அவர்களது சமகாலத்தில் சற்றுமுன்பாகவே தமிழ்ச் சூழலில் அறிமுகமாகத் தொடங்கிவிட்டது என்பதை உறுதிசெய்து கொள்வதற்கு பி.எ. பிரணதார்த்திஹரசிவ ஐயரின் மேற்படி எழுத்துகள் துணைபுரிகின்றன என்பதை இங்கு சுட்டலாம்.

பிரணதார்த்திஹரசிவ ஐயரின் இவ்வெடுத்துரைப்பிலே ஆழமான தர்க்கநிலைப்பட்ட பார்வை புலப்படவில்லை. மாறாக, பொதுவான எண்ணப்பாங்கு (அப்பிராயம்) என்றநிலையே புலப்படக்காணலாம். இவ்வகையில் ஒப்பீட்டு நிலையிலே, மேற்படி செல்வக்கேசவராயர் மற்றும் வ.வே.சு ஐயர் ஆகியோரது திறனாய்வுசார் எழுத்துகள் ஆழமும் தர்க்கநிலைப்பட்ட அணுகுமுறையும் கொண்டனவாக வெளிப்பட்டவை என்பதை உய்த்துணர்ந்துகொள்ள முடியும். அவ்விருவருடைய ஆக்கங்களும் தொகுநிலையில் நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளமையால் அவைபற்றிய தெளிவான கருத்துகளை எம்மால் உருவாக்கிக்கொள்ள முடிந்தது. ஆனால், 'பிரணதார்த்திஹரசிவ ஐயரின் இவ்விரு கட்டுரைப்பகுதிகளை மட்டும் சான்றாகக் கொண்டு அவருடைய பார்வை மற்றும் அணுகுமுறை

என்பன எத்தகையன. என்பதை நிச்சயிப்பது சாத்தியமில்லை என்பதையும் இங்கு சுட்டிச் செல்வது அவசியமாகும்.

கேசவராயர் மற்றும் வ.வே. சு. ஜயர் ஆகியோரின் திறனாய்வுசார் எழுத்துகள் முன்னோடி முயற்சிகளாகக் கொள்ளப்படுவதன் வரலாற்றுப் பின்புலம் இதுதான்.

மேலே நோக்கிய விவேக சிந்தாமணி, சித்தாந்த தீபிகை மற்றும் பிரபுத்த பாரத இதழ்களின் கட்டுரைகள் மற்றும் பிரணதார்த்தி ஹரசிவ ஜயரின் சிவப்பதிகாரவாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் என்பனவும் மற்றும் இவைபோன்ற இதுவரை அறியப்படாத எழுத்தாக்கங்களும் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் மற்றும் ஆய்வாளர்களால் மீட்டெடுக்கப்படவேண்டியது அவசியமாகும். அவ்வாறு அவை மீள்பதிவாகும் நிலையில் தமிழின் சமகாலத் திறனாய்வியல் வரலாற்றின் ஆரம்பநிலைக் காட்சியானது மேலும் துலக்கமடையும் என்பதைக் குறிப்பிட விழைகின்றேன்.

மூலபாடத் திறனாய்வு என்ற ஆய்வுமுறைமை தொடர்பாக..

***மூலபாடத் திறனாய்வு** என்பது ஒரு எழுத்தாக்கத்தின் (கவிதை, கதை அல்லது கட்டுரை முதலியவற்றின்) மூல வடிவத்தை இனங்காண்பதான ஒரு ஆய்வுமுறைமையாகும். அதாவது அதனாசிரியர் கையாண்ட மொழிநடை - எழுத்து, சொல் மற்றும் தொடர்மைப்பு என்பன - உரியவாறு பேணப் பட்டுள்ளனவா என்பதை நுனித்து நோக்கி உறுதி செய்வதான முயற்சி இது. குறிப்பாகப் பண்டைய ஆக்கங்களை ஏடுகள் முதலியவற்றினின்று அச்சேற்றும் நிலைகளிலும், பல ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நூல்களை மீள்பதிப்புசெய்கின்ற நிலைகளிலும் அம்முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோர் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டிய ஆய்வுசார் அணுகுமுறை இது. ஆங்கிலத்திலே *Textual Criticism* என வழங்கப்படுவது. தமிழில் இதனை **பாடபேதத் திறனாய்வு** மற்றும் **பாடாந்தரத் திறனாய்வு** ஆகிய பெயர்களானும் வழங்கும் மரபு உளது. இந்த ஆய்வுமுறையானது திறனாய்வியலுடன் மிக நெருக்கமான தொடர்புடையது. திறனாய்வுக்குரிய மூலபாடங்களை உரியவாறு இனங்காண்பதற்குத் துணைநிற்கும் அடிப்படையான ஆய்வுமுறைமை இது. குறிப்பாக ஆசிரியரின் மூலபாடம் சார்ந்த மொழிநடையானது அவருடைய ஆளுமையின் ஒரு முக்கிய கூறு என்ற வகையில் **மூலபாடத் திறனாய்வு**வானது திறனாய்வுக்கான அடித்தள அம்சத்தைத் தீர்மானிக்கும் முயற்சி என்பது வெளிப்படல்.

ஐரோப்பியரின் ஆட்சிச் சூழலிலே அச்சுப் பொறிமுறையுடன் தமிழகச் சூழலுக்கு அறிமுகமாகிய இந்த ஆய்வு முறைமையை முதலில் சிறப்புறக் கையாண்டவர்கள் என்றவகையிலேயே மேற்சுட்டிய, 'இராவ்பகதூர்' சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் முதலிய பலரும் வரலாற்று முக்கியத்துவமுடையவர்களாகிறார்கள். ஏடுகளில் பேணப்பட்டுவந்த பண்டைய இலக்கிய இலக்கண

ஆக்கங்கள் பலவற்றைப் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே மேற்படி ஆய்வுமுறைமையுடாக மீட்டெடுத்து, அவற்றுக்கு நிலைத்தவாழ்வு அளித்தவர்கள், இவர்கள் என்பது வரலாறு. இவர்களின் இச் செயற்பாடுகள் தமிழின் திறனாய்வியற் செயற்பாடுகளுக்கான இலக்கிய ஆய்வியற் சூழலை அமைத்தளித்தன என்றவகையில் வரலாற்று முக்கியத்துவமுடையவை என்பது வெளிப்படல். ஆயினும் இவர்களின் அணுகுமுறையாக அமைந்த **மூலபாடத் திறனாய்வு**வானது அடிப்படையில் 'உண்மை யானதும் சரியானதுமான பாடம்நாடும் ஆய்வுமுயற்சி'யேயன்றி '**இலக்கியத் திறனாய்வு**' எனக்கொள்ளக் கூடியதன்று என்பதை இங்கு தெளிவுபடுத்திக் கொள்வது அவசியமாகும்.

இலக்கியத் திறனாய்வுவானது இலக்கியத்தின் உருவாக்கம் மற்றும் அதன் தகுதிப்பாடு என்பன தொடர்பான கோட்பாடுகளும் செயன்முறை களையுமே மையப்படுத்தியதாகும். மேற்படி **மூலபாடத் திறனாய்வு**வானது இவற்றுக்குத் துணைநிற்கும் ஒரு ஆய்வுமுறைமையாகவே அமைவதாகும். ஆங்கிலத்தில் அமைந்த *Criticism* என்ற சொல்லைத் தமிழில் '**திறனாய்வு**' எனவே வழங்கிவருவது மரபாகிவிட்டதால் *Textual Criticism* என்பதால் சுட்டப்படும் **மூலபாட ஆய்வையும் மூலபாடத் திறனாய்வு** என வழங்குவது மரபாகிவிட்டது. இது ஒரு 'பொருள் மயக் கநிலை' என்பதே எனது கணிப்பாகும்.

இவ்வாறு நோக்கும்போது 'இராவ்பகதூர்' சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் முதலிய பலரும் மேற்கொண்ட **மூலபாடத் திறனாய்வு முறைமைகள் சார்ந்த** பதிப்பியற் செயற்பாடுகள் **இலக்கியத் திறனாய்வு** என்பதற்கான நேரிய பொருளில் அமைந்தனவல்ல என்பது தெளிவாகும். இத்தெளிவின் அடிப்படையிலேயே திருமணம் கேசவராய முதலியார் மற்றும் வ.வே.சு. ஜயர் ஆகியோரின் மேற் சுட்டிய **இலக்கியத் திறனாய்வு**சார் எழுத்தாக்கங்கள் வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய முன்னோடி முயற்சிகள் என்ற கணிப்புக்கு உரிமை பெறுகின்றன.

4.1. சமகால இலக்கியத் திறனாய்வியலின் தொடர்ச்சி

- 1950கள் வரையான பொதுவான இயங்குநிலை.

செல்வக்கேசவராயர் மற்றும் வ.வே.சு. ஜயர் ஆகியோரின் செயற்பாடுகளைத் தொடர்ந்து 1950கள் வரை (அதாவது கோட்பாட்டுநிலை விவாதங்கள் தீவிரமாக நடைபெறத் தொடங்கிய காலம்வரை)யான திறனாய்வியல் இயங்கு நிலையின் வரலாறு இங்கு நமது கவனத்துக்கு வருகிறது. இவ்வாறான இக்காலகட்ட வரலாற்றியக்கத்தில் முக்கியமான இரு செல்நெறிகளை நாம் தரிசிக்கமுடியும். இவற்றுள் ஒன்று, திறனாய்வானது படைப்புச் செயற்பாடுகளுடன் இணைந்தநிலையில் எய்திவந்துள்ள பரிணாமம் ஆகும். இன்னொரு செல்நெறியானது 'கல்வியாளர்

மற்றும் இலக்கியச் சிந்தனையாளர்களின் செயற்பாடுகளுடாக அது அடைந்த வளர்ச்சி நிலையாகும்.

படைப்பும் திறனாய்வும் இணைந்த இயங்குநிலையிலே...

தமிழின் பண்டைய இலக்கியச் செல்நெறியிலே படைப்புச் செயற்பாடுகளும் திறனாய்வு சார்ந்ததான பொருளிலக்கண மரபும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து சமாந்தர நிலையிலே நடைபயிலவில்லை என்பதை நோக்கியிருந்தோம். குறிப்பாக, **சிலப்பதிகாரம்** முதல் **கம்பராமாயணம்** வரையான ஆக்கங்களின் படைப்பாளிமைசார் அம்சங்களை அவற்றின் சமகால பொருளிலக்கண மரபு புரிந்துகொள்ள முற்படவில்லை என்பதும் அது தனக்கான ஒரு தனியான மரபுசார் பாதையில் நடைபயின்றது என்பதும் முன்னர் (9வது கட்டுரையில்) எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் **திருமுறை** மற்றும் **திவ்யபிரபந்தம்** முதலியனவாக அமைந்த பக்திப்பாடற்பரப்பை இலக்கியமாகக் கொள்வதான நோக்கும் அக்காலத்தில் உருவாகியிருக்கவில்லை என்பதையும் அங்கு நோக்கியிருந்தோம். இந்தநிலைக்கு நேர்மாறாக, சமகால இலக்கிய வரலாற்றிலே படைப்பும் திறனாய்வும் ஒன்றையொன்று தழுவிச் செல்வதும் ஒன்றன் வளர்ச்சிக்கு மற்றொன்று உந்துசக்தியாக அமைவது மாண வரலாற்று இயங்குநிலையை நாம் விரிவாகவே தரிசிக்கிறோம்.

இவ்வகையில் குறிப்பாக, தமிழின் முதல் நாவல்கள் எனக்கொள் எப்படுவனவற்றுள் **சிலப் பிரேமகலாவத்யம்**, **கமலாம்பாள் சரித்திரம்** மற்றும் **பத்மாவதி சரித்திரம்** ஆகியன) வெளிவந்த காலப்பகுதியிலேயே அவை தொடர்பான விமர்சனம் மற்றும் மதிப்புரை என்பன **விவேகபோதினி**, **பிரபுத்த பாரத** முதலிய இதழ்களில் வெளிவந்தன என்பதான தகவல்களை மேலே நோக்கியுள்ளோம். இவ்வாறு படைப்புகளுடன் திறனாய்வும் இணைந்து பயிலும் நிலையானது ஆழமும் அகலமும் எய்தி விரிவடையத் தொடங்குவதை 20ஆம் நூற்றாண்டில் தொடக்கப்பகுதியிலிருந்து தெளிவாகவே அவதானிக்க முடிகிறது.

இவ்வகையில் கவனித்தற்குரிய முக்கிய அம்சம் படைப்பாளிகளுட்பலரே திறனாய்வாளர்களாகவும் திகழ்ந்துள்ளனர் என்பதாகும். சமகாலத் தமிழ்த் திறனாய்வின் முன்னோடிகளுள் ஒருவர் என எம்மால் மேலே நோக்கப்பட்டவரான வ. வே. சு. ஐயர் அவர்கள் படைப்பாளியாகவும் திகழ்ந்தவர் என்பதும் அவ்வகையில், (ஐரோப்பிய மொழிகளிலிருந்து அறிமுகமான) **சிறுகதை** என்ற புது வகையைத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்த முன்னோடிப் படைப்பாளிகளுள் ஒருவராக அவர் கணிக்கப்படுபவர் என்பதும் இலக்கியவரலாற்றில் ஏற்கெனவே பதிவுபெற்றுள்ள செய்திகள். மேலும், 'நவீன தமிழிலக்கியத்தின் விடிவெள்ளி' எனவும் 'தமிழுக்குப் புதுநெறிகாட்டிய புலவன்' எனவும் கணிக்கப்பட்டவரான மகாகவி பாரதியாரும் திறனாய்வில்

நாட்டங் கொண்டிருந்தவர் என்பதும் இங்கு பதிவுசெய்யப்பட வேண்டிய முக்கிய செய்தியாகும். அவர் புதுச்சேரியில் வாழ்ந்த காலத்தில் அங்கு தம்முடன் தொடர்புகொண்டிருந்த வங்கக்கவிஞரான அரவிந்தரின் ஆங்கிலக் கவிதைகளில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவர். அவ்வகையில் அக்கவிதைகள்மீது தமது திறனாய்வுப் பார்வைகளைபுடே பதிவு செய்தவர் அவர். இவ்வாறான அவருடைய திறனாய்வுசார் எழுத்துகளிலொன்று அக்காலத்தில் அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார் நடத்திய 'காமன்வீல்'(CommonWheel) என்ற ஆங்கில வார இதழில்(தூரடல 16-1915) வெளிவந்தது.

"உண்மைப்பொருள் எக்காலத்திலும் சக்தி வாய்ந்தது. அரவிந்தகோஷின் புதிய கவிதை நூலான அஹானாவின் தனித்தன்மை என்ன வென்றால் அது கவித்துவ உண்மையை ஒரே சீராகக் கொண்டுள்ளது... கவிஞர்கள் கவிதைகளை ஆன்ம உண்மையின் சரியான வெளிப்பாடாகவே கருதுகின்றார்கள்..."

இப்படிச் செல்கின்றது, அத்திறனாய்வின் முக்கியபகுதி. (தகவலும் தமிழாக்கமும்: திரு. பெ. சு. மணி - **பாரதியார் பார்வையில் வெர்ஹேரன், விட்மன், நீட்சே** - 2006, பக்க 23-24) பாரதியின் இந் நோக்குநிலை இது கவிதைகளை 'ஆத்மாவின் குரலாகக்காண்பது என்பது வெளிப்படை.

இவ்வாறாக படைப்பு திறனாய்வு ஆகிய இருதுறைகளிலும் கவனம் செலுத்தி நின்ற வ. வே. சு. ஐயர் மற்றும் பாரதி ஆகியோருக்குப் பின்னர் இவ்வாறான இணைந்த செயற்பாட்டைத் திட்டப்பாங்குடன் மேற்கொண்டவர்கள் என்றவகையில் முக்கியமானவர்களாகக் கவனத்துக்கு வருபவர்கள் 1930களில் இலக்கியத்துறையில் அடிபதித்தவர்களான '**மணிக் கொடிக்க குழுவினர்**' ஆவர். **மணிக்கொடி**(1933-39) என்ற இதழை மையப்படுத்தி இயங்கிநின்றவர்களான புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ராஜகோபாலன்(கு.ப.ரா), ந.பிச்சூர்த்தி, வ.ராமஸ்வாமி(வ.ரா), 'மௌனி', லா.ச.ராமாமிருதம்(லா.ச.ரா), பி.ஏன்.ராமையா, பெ.கோ.சுந்தரராஜன்(சி.டி), சிதம்பர சுப்பிரமணியன், சி.ச.செல்லப்பா, க.நா.சுப்பிர மணியம்(க.நா.சு.) முதலியவர்களே பொதுவாக இவ்வாறு அடையாளப்படுத்திச் சட்டப் படுபவர்களாவர். இவர்கள் இவ்விதழில் மட்டுமன்றிச் சமகாலத்தின் வேறுபல இதழ்களிலும் எழுதி வந்தவர்களாயினும் இவ்விதழே அவர்களது முக்கிய இயங்குதளமாக அமைந்தது. அதனால் இவர்கள் '**மணிக் கொடிக்குழுவினர்**' என்ற அடையாளக் கணிப்பைப் பெற்றவர்களாவர்.

இவர்களுள் ஒருசாரார் **சிறுகதை** என்ற புதிய இலக்கிய வகையில் சாதனைபுரிந்தவர்கள். இன்னொரு சாரார் கவிதைத் துறையில் புதிய பரிசோதனைகளை மேற்கொண்டவர்கள். மற்றொருவகையினர் - குறிப்பாக மௌனி, மற்றும் வ.ரா ஆகியோர் - இலக்கிய ஆக்கத்தின் 'மொழி நடை'யில் தனிக் கவனம் செலுத்தியவர்கள். இவ்வாறு படைப்புநிலையில் பல தளங்களில் இயங்கியவர்களுள் ஒருசாரார்

திறனாய்வினும் கவனம் செலுத்தியவர்களாவர் என்பதை அவர்களது புனைவுசாரா(Nonfiction) எழுத்துகளில் நாம் தெரிந்துகொள்ளமுடிகின்றது.

புதுமைப்பித்தன் அவர்கள் இலக்கியம் தொடர்பாகக் கொண்டிருந்த எண்ணப்பாங்குகளையும் கட்டுரையாகக் கங்களில் பரவலாக அவதானிக்கமுடிகின்றது. குறித்தசில இலக்கிய ஆக்கங்கள்பற்றி அவர் வைத்துள்ள மதிப்பீடுகள் அவரது திறனாய்வுப் பார்வையை உணர்த்தி நிற்கின்றன. கு.ப.ரா அவர்கள் 'சிட்டி'யுடன் இணைந்து 1930களின் பிற்பகுதியில் 'மகாகவி பாரதியின் இலக்கிய பீடம்' தொடர்பான திறனாய்வில் ஈடுபட்டவராவார். அவர்களுடைய இவ்வெழுத்துகள் **கண்ணன் என் கவி** என்ற தலைப்பில் நூலாகவும் பெற்றுள்ளன. சி. சு. செல்வப்பா, க.நா.சு ஆகியோர் படைப்புத்துறையில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களாயினும் திறனாய்வுத் துறையிலே தனிக் கவனம் செலுத்தியோராவர். **மணிக்கொடியில்** எழுத ஆரம்பித்த இவர்கள் பின்னர் தனிநிலையில் தமது ஆளுமைகளை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டவர்கள் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய முக்கிய செய்தியாகும்.

செல்வப்பா அவர்கள் 1950களின் பிற்பகுதியிலிருந்து **எழுத்து(1959-71)** என்ற இதழின் மூலம் **புதுக் கவிதை** இயக்கத்தை முன்னெடுத்தவர் என்பதும் அத்துடன் தமிழின் திறனாய்வியல் தொடர்பான பல கட்டுரைகள் எழுதியவர் என்பதும் இங்கு நமது நினைவிற்கொள்ளப்படவேண்டியனவாகும். க.நா.சு. அவர்கள் **புனைகதை** மற்றும் **கவிதை** ஆகிய படைப்புத் துறைகளில் கவனம் செலுத்தியவராயினும் திறனாய்வியலிலேயே தனது ஆளுமையைச் சிறப்பாகப் பதிவுசெய்தவராவார். இவ்விருவரின் இவ்வாறான இயங்குநிலைகளும் 1950களின் பின்னரும் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்தன என்பதும் கோட்பாட்டுநிலை விவாதங்களில் முக்கிய கவனிப்பைப் பெற்றன என்பதும் இங்கு மனன்கொள்ளப்பட வேண்டியன.

இவ்வாறு படைப்பும் திறனாய்வும் இணைந்து செயற்பட்ட - படைப்பாளிகளே திறனாய்வாளர்களாகவும் செயற்பட்ட - இயங்குநிலையினால் கோட்பாடுகளுக்கும் படைப்புச் செயல்முறைகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளி'கள் மற்றும் வேறுபாடுகள் என்பன குறைய வாய்ப்புகள் ஏற்பட்ட என்பது முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படவேண்டிய அம்சமாகும். படைப்பாளியே திறனாய்வினும் ஈடுபடுவதால் அவர் தன்னைத்தானே சுயவிமர்சனம் செய்து கொள்ளமுடிந்தது. அதேபோல, திறனாய்வாளராகத் திகழ்பவர் தமது கோட்பாட்டு நிலைக்கேற்ப படைப்புகளைத் தரக்கூடியவருமானார் என்பதும் இங்கு உய்த்துணரக் கூடியது. இந்த நிலைமையானது நவீன தமிழிலக்கியம் உயிரோட்டமுடையதாக இயங்குவதற்கும் புதிய புதிய பரிமாணங்களை எய்துவதற்கும் துணை புரிவதாயிற்று. இவ்வாறான படைப்பு -திறனாய்வு ஆகியன இணைந்தியங்கிய வரலாற்றின் பேறாகவே

20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தமிழின் **புனைகதை** - குறிப்பாகச் **சிறுகதை** - மற்றும் **கவிதை** ஆகிய இலக்கிய வகைகள் புதிய புதிய பரிணாமங்களை எய்தின என்பது இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படவேண்டிய முக்கிய அவதானிப்பாகும். இவ்வகையில் குறிப்பாக, **மணிக் கொடி**க் கால இயங்குநிலை தனிக் கவனத்துக்குரியது. இக்காலத்தில் குறிப்பாக **சிறுகதை** என்ற இலக்கியவகை எய்திய 'பெருவளர்ச்சி'யும் கவிதை மரபிலே நிகழ்ந்ததான **'வசனகவிதை'** என்ற 'புதிய பரிணாம'மும் வரலாற்ற முக்கியத்துவ முடையனவாகும்.

இத்தொடர்பில் சில மேலதிக விளக்கங்கள் இங்கு அவசியமாகின்றன.

சிறுகதை என்ற புதிய இலக்கிய வகையானது வ. வே. சு. ஐயர், அ. மாதவையா மற்றும் பாரதியார் முதலியவர்களால் தமிழுக்கு ஏற்கெனவே அறிமுகமான ஒன்றெனினும் அவ்வாக்க முறைமையை **'அதன் முழுவீச்சும் புலப்படத்தக்கவகையில்'** கையாண்ட முதல்வர்களாக மேற்கூட்டிய **மணிக் கொடி**க் குழுவினரே கணிக்கப்படுகின்றனர் என்பது பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட வரலாற்றுச் செய்தியாகும்.

தமிழ்க் **கவிதையை** புதிய திசைவழியை நோக்கித் திறந்துவிட்டவர் பாரதி என்பது தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கருத்தாக்கமாகும். அவ்வாறு புதுநெறிகாட்டிய அவர் 'யாப்பு மரபை மீறிய புதுவகைக் கவிதையாக்க முறைமை' பற்றி வால்ட் விட்மன் **Walt Whitman** (1819-1892) 'முதலியவர்களின் எழுத்துகளுடாகத் தெரிந்திருந்தவர். ஆனாலும் அவர் தமிழின் யாப்பு மரபுக்குள் நின்றே தனது கவிதையாக்கங்களைத் தந்தவராவார். **பாரதியார் கவிதைகள்** என்ற தொகுதியிலிடம் பெற்றுள்ள **'காட்சி'** முதலிய தலைப்புகளிலமைந்த ஆக்கங்களை அவரது **'வசன கவிதை'**களாக -அதாவது யாப்பைமீறிய கவிதையாக்க முயற்சிகளாக - க் கருதும் மரபு உளது. எனினும் அவற்றை அவர், **'கவிதைகள்'** என்ற நோக்குடன் தான் எழுதினார் என்று கொள்வதற்குச் சான்றுகள் இல்' என்பது இங்கு நாம் கவனத்துடன் கொள்ளவேண்டிய முக்கிய வரலாற்றம்சமாகும். இந்தநிலையில் , தமிழில் யாப்பைமீறிய செயற்பாடான **'வசனகவிதை'**யின் வரலாறானது மேற்படி **மணிக் கொடிக்குழுவினரான** ந.பிச்சமுர்த்தி ,கு.ப. ராஜகோபாலன் ஆகியோரின் அவ்வகை எழுத்துகளிலிருந்தே தொடங்குவதாகும். இவ்வெழுத்துகளே பின்னாளில் **புதுக் கவிதை** என்ற பெயரிலான அடுத்தகட்டப் பரிமாணத்துக்கு வழிசமைத்தனவாகும்.

மேற்கூட்டியவாறு 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் **சிறுகதை** மற்றும் **கவிதை** என்பவற்றில் நிகழ்ந்த புதிய பரிணாமங்களை வரலாற்று நோக்கில் உரியவாறு தெரிந்து தெளிந்துகொள்வதற்கு மேற்படி படைப்பாளிகளில் முதல் தலைமுறையினராகிய வ.வே.சு. ஐயர் , அ. மாதவையா மற்றும் பாரதி முதலியவர்களுக்கும் இரண்டாவது தலைமுறை

யினராகிய **மணிக் கொடிக்குழுவினருக்கும்** இடையிலான பொதுமை மற்றும் வேறுபாடுகள் என்பவற்றை நாம் தெளிவாக இனங்காண்பது அவசியமாகும்.

தமிழிலக்கியத்தை நவீனமயப்படுத்துவதில் முனைப்புடன் செயற்பட்டவர்கள் என்பது இவர்களானவரின் பொதுமை அம்சமாகும். ஆனால், இலக்கியம் பற்றிய நோக்குநிலைகளிலும் கோட்பாடுகளிலும் இவ்விரு தலைமுறையினரும் தெளிவாகவே வேறுபடுகின்றனர். முதல்தலை முறையினர் (வ.வே.சு மற்றும் பாரதி முதலியோர்) இலக்கியத்தை ஒரு சமூகப்பயன்பாட்டுச் சாதனமாகக் கருதிச் செயற்பட்டவர்களாவர். பண்பாட்டு மரபுகளில் ஆழமாகக் காலுன்றி நின்ற அவர்கள், அம்மரபுகளில் காலத்துக்கேற்றவகையில் நிகழவேண்டிய மாற்றங்களைப் பற்றி ஆழமாகச் சிந்தித்தவர்களுங்கூட. அவ்வகையில் சமூகம், தேசம் (தேசியம்), என்பன தொடர்பான தீவிர கருத்தாக்கங்களை முன்வைத்து இயங்கியவர்கள். அக் கருத்தாக்கங்களை உணர்வு புர்வமாக வெளிப்படுத்தும் நோக்கிலேயே இலக்கியத்துறையில் செயற்பட்டுநின்றவர்கள், அவர்கள். அத் தொடர்பில் புதுமைகளை வரவேற்றவர்கள், அவர்கள் இவ்வகையில் பாரதியுடைய இலக்கிய நோக்கு இங்கு சிறப்பாக அவதானித்தற்குரியது.

பாரதியின் நோக்குநிலையானது 'இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கம் மற்றும் அதன் பயன்பாட்டுநிலை' என்பவற்றை மையப்படுத்தியதாகும். அதாவது 'எது சொல்லப்படவேண்டும்?' என்பதும் அது, 'யாரை நோக்கி எப்படிச் சொல்லப்படவேண்டும்' 'அப்படிச் சொல்லப்படுவது எத்தகு பயன்பாடுடையதாக அமையவேண்டும்?' என்பதிலும் திட்டப்பாங்கான முன்முடிபுகளுடன் இலக்கியத்துறையிற் செயற்பட்டு நின்றவர், அவர். இவ்வகையில் குறிப்பாக மானுடத்தின் சிந்தனையிலும் செயன்முறையிலும் என்பவற்றில் மாற்றங்கள் நிகழ்த்துவதற்கு இலக்கியம் ஒரு ஊடகமாக- கருவியாக- அமையக்கூடியது என்ற கருத்துநிலையில் நின்றே செயற்பட்டவர், அவர்.

"உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்..."

"நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டுக் குழைத்தல் ...",

"பாட்டுத் திறத்தாலே இவ்வையத்தைப் பாலித்திட வேண்டும்"

முதலியனவாக அமைந்த அவருடைய 'கவித்துவக் கூற்று' களில் இது உணர்வுபூர்வமாக வெளிப்பட்டது.

'உள்ளத்தில் உண்டாகும் உண்மையொளி' என்பது உள்ளடக்கம் மற்றும் நோக்கங்கள் என்பவற்றின் தூய்மையைக் குறிப்பது. வாக்கு என்பது இங்கு அத்தூய்மை மொழியிலே வெளிப்படும் முறைமையை-அதாவது இலக்கிய ஆக்கநிலையைக் குறிப்பதாகும். இதிலே, குறித்த நோக்காகிய உள்ளடக்க அம்சமே அதன் படைப்பாக்கநிலையை ஒளியுடையதாக்கும் என்ற அவரது நம்பிக்கை தெளிவாகப் பதிவாகியுள்ளது.

"எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய சந்தம், பொதுமக்கள் விரும்பும் மெட்டு இவற்றினையுடைய காவியமொன்று தற்காலத்திலே செய்து தருவோன் நமது தாய்மொழிக்குப் புதிய உயிர் தருவோனாகின்றான்"

என அமைந்த **பாஞ்சாலி சபத** முகவுரைக் குறிப்பானது அவருடைய 'பயன்பாட்டுநிலை' பார்வையின் தெளிவான பிரகடனமாகவே வெளிப்பட்டதாகும்.

இவ்வாறாக இலக்கியத்தை ஒருபயன்பாட்டுச் சாதனமாகக் கொள்வதான நோக்குநிலையே வ.வே.சு. ஐயர் மற்றும் அ. மாதவையா முதலிய ஏனையோரிடமும் வெவ்வேறு விகிதாசாரங்களில் அமைந்திருந்தது. இவர்கள் முறையே தேசிய நோக்கு மற்றும் சமூக சீர்திருத்த நோக்கு என்பவற்றை முன்னிறுத்தி இலக்கியத்துறைகளில் செயற்பட்டுநின்றவர்களாவர் என்பது வெளிப்படை.

இவ்வாறான முதல் தலைமுறையினரிலிருந்து வேறுபட்டு, நேரெதிரான இன்னொரு தளத்தில் இயங்கியவர்களே மேற்படி இரண்டாவது தலைமுறையினரான **மணிக் கொடிக்குழுவினர்**. இவ்வாறு கூறும்போது, 'இரண்டாவது தலைமுறையினர்' பண்பாட்டு ஈடுபாடோ அல்லது சமூக - தேசிய நோக்குகளோ இல்லாதவர்கள்' என்பது அர்த்தமல்ல. அவை அவர்களிடமும் வெவ்வேறு விகிதாசாரங்களில் இருந்தன. இதற்கு விளக்கம் தேவையில்லை. இங்கு நாம் கவனிக்கவேண்டிய அம்சம், 'அவர்கள் மேற்படி பண்பாடு மற்றும் சமூக-தேசிய நோக்குகளுக்கான ஒரு சாதனமாக - சமூகத்துக்குப் போதனை செய்வதற்கான 'பயன்பாடுகருவியாக-க் கருதியவர்களல்ல' என்பதே இதன்பொருள். இத் தொடர்பில் **மணிக் கொடிக்குழுவினருள்** முக்கியமான ஒருவரான புதுமைப்பித்தன் அவர்களின், **காஞ்சனை** என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பின் முன்னுரையில் இடம்பெற்ற பின்வரும் குறிப்புகள் இங்கு சுட்டப்படவேண்டிய முக்கியத்துவமுடையனவாகும்.

"உலகை உய்விக்கும் நோக்கமோ, கலைக்கு எருவிட்டுச் செழிக்கச் செய்யும் நோக்கமோ எனக் கதைகளுக்கோ சற்றும் கிடையாது. நான் கனவு கண்டது, காண விரும்பியது, காண விரும்பாதது ஆகிய சம்பவக் கோவைகள்தாம் இவை..."

"பொதுவாக என்னுடைய கதைகள் உலகத்துக்கு உபதேசம் செய்து உய்விக்க ஏற்பாடு செய்யும் ஸ்தாபனம் அல்ல. பிற்கால நல்வாழ்வுக்கு சௌகரியம் பண்ணிவைக்கும் இன்ஷூரன்ஸ் ஏற்பாடும் அல்ல. எனக்குப் பிடிக்கிறவர்களையும் பிடிக்காதவர்களையும் கிண்டல் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்..."

புதுமைப்பித்தனின் 'தன்னிலை விளக்க'மாக அமைந்த இக்குறிப்புகள் 'மேற்சூட்டிய பாரதி முதலியவர்களின் இலக்கிய நோக்கிலிருந்து வேறுபட்டதும் எதிர்நிலையானதுமாகிய ஒருதளத்தில் அவர் இயங்கிநின்றமையைத் தெளிவுறுத்து வனவாகும். இந்த எதிர்நிலைக்கான காரணிகள் விரிவாக நோக்கப்பட வேண்டியன. நோக்குவோம்.

(தொடரும்).

“இருக்கும் இடத்தைவிட்டு

இல்லாத இடம்தேடி அலையும் ஞானத்தாங்கமே...!”

கே.ஜி.மகாதேவா

‘அம்மா’ என்றால் அதிரடி என்பது மீண்டும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விலையேற்றம் வாபஸ் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை என்று முதல்வர், ஆணி அடித்தால் போல் அறிவித்து விட்டதால் மக்கள் எழுச்சியின் அடுத்த கட்டம்: ‘விலை உயர்வுப் பந்து’ நீதிமன்றச் சுவர்கள் மீது பட்டு ‘பூமராங்’மாதிரி அம்மா நோக்கியே திரும்பிச் செல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்பதுதான்! நான் இதனை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் போதுள்ள நிலைப்பாடு, நீங்கள் படிக்கும் போது மாற்றம் கொண்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அரசியலில் இதெல்லாம் சாதாரண நடைமுறைதான்!

தமிழ் நாட்டில் ஜெயலலிதா ஆட்சியில் எடுக்கப்படும் சில முக்கிய முடிவுகள் வேகத் தடை இல்லாமல், அவசர (அவசிய?) கோலத்தில்தான் எடுக்கப்படுகிறது என்று அரசியல் விமர்சகர்கள் தொடர்ச்சியாக கருத்து வெளியிட்டு வருவது; கடந்த மாத பிற்பகுதியில் ஒரு நாளில், ஒரே நேரத்தில் ‘ஜெயா’ சின்னத் திரையில் நேரில் காட்சி கொடுத்து - மக்களிடம் நேரடியாக வந்திருக்கின்றேன் என்று கூற - பால், பஸ் கட்டணத்தை ஜெயலலிதா உயர்த்தியதன் மூலம் உறுதிப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. குழந்தை, பிறந்தது முதல் பாடசாலை செல்லும்வரை தாய்க்கும் சேய்க்குமான ஒரே ஆதார, திண்சரி உணவாக - ஊட்டச் சக்தியாக இருக்கும் பாலின் விலையை கடுமையாக ஜெயா அரசு அதிகரித்திருப்பது, நடுத்தர வர்க்கத்தினரை ‘நிலநடுக்க’த்துக் குள்ளாக்கி யிருப்பதுடன், ஏழைகள் வயிற்றில் நெருப்பைக் கொட்டி விட்டிருக்கிறது. ஊர்விட்டு ஊர் செல்லும் கூலித்தொழிலாளர்கள், 75 சதவிகித பஸ் கட்டண உயர்வை எந்த வியர்வை கொண்டு சமாளிப்பது என்று பதறுகின்றனர். கற்பனை செய்து கூடப் பார்க்கமுடியாத இந்த மக்கள் விரோதப் போக்கை எத்தரப்பினராலும் ஜீரணிக்க முடியவில்லை.

பால், பஸ் மற்றும் உத்தேச மின்கட்டண உயர்வால் அ.தி.மு.க. தவிர்ந்த அத்தனை அரசியல் கட்சிகள் கொந்தளித்தும், மாணவர்கள் போராடியும் அரசு, இறங்குமுகம் காட்டவில்லை. விலையேற்றம் தவிர்க்க முடியாதது (தவறுக்கு வருந்துகின்றோம்?) என்றும், உண்மையை உணராமல் அரசியல்வாதிகளின் பசப்பு வார்த்தைகளில் மயங்காமல், அரசியல் மாயவலையில் சிக்காமல் விழித்திருங்கள் என்று தமிழக முதல்வர் விடுத்த விளக்க அறிக்கை, மக்களைத் திருப்திப்படுத்தவில்லை. ஆட்சியில் மாற்றம் வேண்டும்

என்று வாக்குகளை அள்ளிக்கொடுத்து ஜெயலலிதாவை பதவியில் அமர்த்திய மக்கள், இன்று மன மாற்றம் காண்கின்றனர் என்பது நிதர்சனம்.

தி.மு.க அரசினால் நிர்வகிக்கப்பட்ட புதிய தலைமைச் செயலகம் மாற்றம், செம்மொழி நூலகம் மாற்றம், அண்ணா பல்கலைக்கழக கிளைகள் மூடல், தொல்காப்பியப் பூங்கா முடக்கம், செம்மொழிப் பூங்காவின் பெயர்ப் பலகை மறைப்பு என்று பட்டியல் நீளும் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி குறித்து மக்கள் சிறிதும் கவலைப்படவில்லை. இது மட்டு மல்ல, சமச்சீர் கல்வித் திட்டத்தை ஒடுக்க நினைத்த ஜெயா அரசுக்கு கிடைத்த நீதி மன்றத் தடை, இருநூறு கோடி ரூபா செலவில் அமைக்கப்பட்ட அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகத்தை இடமாற்றும் அரசு திட்டத்துக்கு இடைக்காலத் தடை, 13,000 மக்கள் நலப் பணியாளர்களை வேலை நீக்கம் செய்த அரசுக்கு நீதிமன்ற கண்டனத்துடன் மீண்டும் பணி அமர்த்த உத்தரவு, இயல்இசை நாடக முத்தமிழ்ப் பேரவையை அரசு உடைமையாக்க நீதிமன்றத் தடை என்று அரசியல் பழிவாங்கல் சமாதாரங்களையும் கூட மக்கள் அதிகம் கண்டு கொள்ளவில்லை. அரசியல் ஏணியில் வைக்கப்படும் ஒவ்வொரு முன்னேற்ற அடியும் நீதிமன்றப் படிகளில் சறுக்குவது ஒரு தொடர்கதையாகிறது என்பது இரு சாரார்க்கும் தெரிந்தது என்றாலும் இன்று; பால் விலை, பஸ் கட்டணம், நாளை மின்சாரக் கட்டண அதிகரிப்புக்கு அரசு கூறும் காரணங்களை மக்களால் நியாயப்படுத்த முடியவில்லை.

“அரசின் மதுபானங்கள், கோடி கோடி ரூபாவாக விற்பனை செய்யப்படுவதுடன் மேலும் பல ஆயிரம் கோடி ரூபா வசூலிக்க புதிதாக அரசின் வெளிநாட்டு மதுபான நேரடி விற்பனையும் வரப்போகிறது. இவற்றின் விலையையும் சிகரெட் விலையையும் இரு மடங்கு ஆக்கினால் என்ன? இலவசங்கள் வேண்டாம், அந்தப் பணத்தையும் அரசு கஜானாவில் சேருங்கள்... இந்த நிலை உருவாகினால் இன்றைய விலை அதிகரிப்பை வாபஸ் பெறலாமே...” என்பது தாய்மாரின் பால் பாச வெளிப்பாடு. கட்சிகள் வந்து போகலாம், ஆட்சிகளும் மாறலாம், அரசு என்பது ஒன்றுதானே? வீடு கட்டினால் அது வீடு. செயலகம், நூலகம், மருத்துவமனை என்றால், அவை அந்தந்த கட்டிட அமைப்பு முறைகளைக் கொண்டது. ஆனால் நடப்பது என்ன?

தி.மு.க. அரசு கட்டிய புதிய சட்ட மன்ற வளாகத்தை ஜெயா அரசு, பல்துறை உயர்தர சிகிச்சை நரும் மருத்துவமனையாக மாற்றப் போவதாக அறிவித்துவிட்டது. அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகத்தை, உயர்சிறப்பு குழந்தைகள் நல மருத்துவமனையாக மாற்றப்போவதாகவும் அறிவிக்கிறது. ஆனால், ஒரு கட்டிடம் தேவையின் அடிப்படையில் தான் வடிவமைக்கப்படுகிறது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது, ஒரு திருமண மண்டபத்தை கல்யாண வைபவத்துக்குத்தான் பாவிக்க முடியும். ஒரு பாடசாலைக் கட்டிடம், பாடசாலைப் பாவனைக்குத்தான். ஜெயா அரசு எதிர்பார்க்கும் உயர்தர சிறப்பு பல்நோக்கு மருத்துவமனை ஏற்கனவே சேலத்தில் இருக்கிறது. தி.மு.க அரசு நிறுவியது. அ.தி.மு.க. அரசு வந்ததும் அம்மருத்துவமனை மூடுவிழா கண்டுவிட்டது. காரணம் அறிவிக்கப் படவில்லை. பல உயர்தர அரசு மருத்துவ மனைகள் இன்று போதுமான கட்டட வசதிகள், டாக்டர்கள், தாதிமார், மருத்துவ வசதி பற்றாக்குறையுடன் காணப்படுகிறது. விபத்துகளில் காயமடைந்தவர் களுக்கு சிகிச்சை அளிக்க போதுமான வசதிகள் இல்லாதது மட்டுமல்ல, 'பண்டேஜ்' துணி கூட பல மருத்துவமனைகளில் இல்லை. காயத்துக்குக் கட்டுப்போட, விபத்துக்குள்ளானவர்களை அழைத்து வந்தவர்களின் வேஷ்டி கிழிக்கப்படும் சம்பவங்கள் தொடர்ந்து நடக்கிறது. ஜெயா அரசு, ஏற்கனவே செயல்படும் அரசு மருத்துவமனைகளின் தரத்தை உயர்த்தினால் என்ன? பற்றாக்குறைகளை நீக்கினால் என்ன? மருத்துவமனையை ஒட்டியிருக்கும் அரசு நிலத்தில் தேவையான கட்டடங்களை எழுப்பினால் என்ன? உள்ளதைக் கொண்டு நல்லது செய்யாமல், மேலும் பலகோடி ரூபா செலவழித்து இடித்து தரமட்டமாக்கி புதிய கட்டடம் அமைப்பதென்றால் இதன் செலவு, மக்கள் வரிப் பணத்தில் இல்லையா? இருப்பதை புதுப்பித்து பொலிவுட்டுவதாக இல்லை இருப்பதை அழித்து இல்லாமல் போவதா? "இருக்கும் இடத்தை விட்டு இல்லாத இடம் தேடி அலையும் ஞானத்தங்கமே..." பாடல்தான் சட்டென்று நினைவுக்கு வருகிறது. மனமாற்றம் அரசுக்கு வரவேண்டும். இல்லையென்றால்; முந்தைய ஆட்சியாளர்கள் அமைத்தார்கள் என்ற காழ்ப்புணர்ச்சி நாளை வரும் மாற்று அரசுக்கும் வரும். இந்த அரசியல் அநாகரீகம் ஒரு மரபாகவே நீடித்துவிடும்!

"சங்க இலக்கிய அறிவியல் கருத்தை ஆவணப்படுத்த வேண்டும்!"

"சங்க இலக்கியங்களில் அணுசக்தி குறித்த பாடல்களில் விபரமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் அறிவியல், விண்வெளி, மருத்துவக்கருத்துக்கள் நிறையவே உள்ளன. இது குறித்து ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று, திருச்சி பாரதி தாசன் பல்கலைக்கழக

வரலாற்றுத் துறையில் நடைபெற்ற தேசிய கருத்தரங்கில் வலியுறுத்தப்பட்டது. இப்பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத் துறை தலைவர் ராஜேந்திரன் தலைமை வகித்துப்பேசுகையில்; "சங்கப் பாடல்களை வெறும் இலக்கியமாக மட்டுமே பார்த்தோமே தவிர, பாடல்களில் பொதிந்துகிடந்த அறிவியல் கருத்துக்களை கண்டு கொள்ளவில்லை. சிறந்த நாகரீகம், அறிவியல் தொழில் நுட்பத்தை உலகநாடுகள் கண்டறியும் முன்னரே இந்தியர்கள் கண்டறிந்து சிறந்து விளங்கினர். ஆனால், அவற்றை ஆவணப்படுத்தத் தவறியதால் அதன் பயனை, பின்னர் வந்த சந்ததியினர் பெறமுடியவில்லை. அறிவியலைப்பெற்றுக்கொள்ள மேலை நாட்டினருடன் சார்ந்து வாழவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. பண்டையத் தமிழர்கள் அறிவியல் துறையில் சிறந்து விளங்கியதற்கு, பல்வேறு சங்க இலக்கியப் பாடல்களை உதாரணமாகக் கூறமுடியும். குறிப்பாக தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் அறிவியல், விண்வெளி, மருத்துவக் கருத்துக்கள் நிறைய உள்ளன. இது குறித்து ஆய்வுகள் நடத்த வேண்டியது வருங்கால சந்ததிக்கு பேருதவியாக இருக்கும்" என்று அறிவுரை கூறினார்.

இப்படியும் நடக்கிறது.

❖ உள்ளாட்சித் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற உறுப்பினர்கள் பதவியேற்கும்போது பொதுவாக கடவுள் பெயரில் சத்தியப் பிரமாணம் செய்வார்கள். பழனி நகராட்சி முதலாவது வார்ட் அ.தி.மு.க. கிளைக்கழக செயலாளரும், பழனி நகர எம்.ஜி.ஆர். மன்ற துணைத் தலைவருமான சோலை கேசவன் (53வயது) நகர்மன்ற உறுப்பினராக பதவியேற்கும் போது; "மாவீரன் பிரபாகரனின் விடுதலை வேட்கையின் மீது ஆணையாக, வாக்களித்த மக்களுக்கும், நாட்டுக்கும் பணியாற்றுவேன்" என்று சத்தியப்பிரமாணம் செய்தார்!

❖ புதுச்சேரி என்று அழைக்கப்படும் பாண்டிச்சேரியில் குயில்தோப்பு எனும் பகுதியில்தான் 1908-1918வரை பாரதியார் வசித்து வந்தார். பாஞ்சாலி சபதம், குயில்பாட்டு கண்ணன் பாட்டு, பாப்பா பாட்டு எல்லாம் இங்கிருந்துதான் வெளிப்பட்டது. இந்த மாகவிஞனுக்கு, மணி மண்டபம்-பாரதி நினைவிடம் அமைக்க நிலம் கேட்டு பாண்டிச்சேரி அரசோடு கடந்த இருபத்து ஐந்து ஆண்டுகளாக சில அமைப்புகள் இன்றும் போராடியும் பலனில்லை! இப்படி நடக்கும் என்றுதான் முண்டாசு பாரதி அன்றே, பராசக்தியிடமே காணி நிலம் கேட்டார் போலும்! என்னே தமிழ்க் கொடுமை!

❖ வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் முப்பது கோடி, தினமும் 20 கோடி மக்கள் இரவில் பட்டினி, 40 கோடி மக்களுக்கு கல்வி அறிவு இல்லை, ஒவ்வொரு ஆறு விநாடிக்கும் ஒரு குழந்தை பட்டினியால் இறக்கிறது! வளர்ந்த நாடுகளில் பெரும் கோடீஸ்வரர்களைக் கொண்ட இந்தியாவின் மறுபக்கம் இது!

சம கால இலக்கிய நிகழ்வுகள்

கே. பொன்னுத்துரை

“சிங்கள இலக்கியமும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளும்”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் நடத்தும் “இலக்கியக் களம்” நிகழ்வு இப்பொழுது புதிய தோற்றத்துடன் புதிய கருத்துகளுடன் நடைபெற்று வருகிறது. அதில் 04.11.20 வெள்ளிக்கிழமை “சிங்கள இலக்கியமும் தமிழ்மொழி பெயர்ப்புகளும்” என்ற தலைப்பில் பிரபல மொழிபெயர்ப்பாளர் உபாலி லீலாரட்ன உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்கு திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் தலைமை தாங்கினார்.

பவளவிழா நாயகர் கே. எஸ். சிவகுமாரனுக்கு பாராட்டும் ‘ஜீவநதி’ அறிமுகமும்.

உலகத்தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்கம் இலங்கைக் கிளையின் ஏற்பாட்டில் பவளவிழா நாயகன் திறனாய்வாளர் கே. எஸ். சிவகுமாரனுக்கு பாராட்டும், கௌரவமும் ஜீவநதி பவளவிழா சிறப்பு மலர் அறிமுகமும் ‘சாகித்திய ரத்னா’ பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா தலைமையில் இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் விநோதன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் பாராட்டுரை, வாழ்த்துரை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் மு. கதிர்காமநாதன் ஆகியோர் வழங்கினார்கள். வரவேற்புரையை கொழுந்து ஆசிரியர் அந்தனி ஜீவா நிகழ்த்தினார். வாழ்த்துக் கவிதையை கவிமணி ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் பாடினார். ஜீவநதி சிறப்பிதழை கவிஞர் அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன் அறிமுகம் செய்தார். திறனாய்வாளர் கே. எஸ். சிவகுமாரனின் சில படைப்புகள் பற்றி திருமதி பத்மா சோமகாந்தன், தம்பு சிவா, கலைஞர் கலைச்செல்வன் ஆகியோர் உரைநிகழ்த்தினர். கருத்துரையை ஜீவநதி ஆசிரியர் க. பரணீதரனும், ஏற்புரையை கே. எஸ். சிவகுமாரனும் நிகழ்த்தினார்கள்.

பாடிப்பறை

சமூகவிஞ்ஞானக் கற்கை வட்டம் ஒவ்வொரு மாத்தின் முழுநோன்மதி தினத்திலும் “பாடிப்பறை” என்ற நிகழ்வை நடத்தி வருகிறது. இந்நிகழ்வில் முக்கியமாக, கவிதைகள் பிறந்த க்யூல், கவிதைகள் மீதான விமர்சனம், கவிஞர்கள் பற்றிய பார்வை மற்றும் சமூகத்தில் கவிதையின் தாக்கம் ஆகிய விடயப்பரப்புகள் சார்ந்த உரைகள் துறைசார் விற்பன்னர்களைக் கொண்டு நிகழ்த்தப்படுவதோடு, பாடல்கள், மற்றும் கவியரங்கமும் இடம் பெறும். அந்தவகையில் 10.11.2011 காலை 10.00 மணிக்கு கவிதைப் பகிர்வு: “சகோதரமக்கள்” சிங்களமொழி மூல ஆக்கம் பற்றி மகேஷ்முனசிங்க, முன்வைக்க அதனை எஸ். சிவகுருநாதன் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். கவிதை பற்றிய கருத்துப் பகிர்வை மார்கஸ் பிரபாகர் முன்வைத்தார். “ஈழத்துப் போர்காலக் கவிதைகள்” என்ற தலைப்பில் ஆய்வுரையை கிழக்குப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் செ. யோகராசா முன்வைத்தார். அதில் எண்பதுகளில் தொடக்கமான ஈழத்து நவீன தமிழ்கவிதையின் முனைப்புற்ற போர்க்காலக்கவிதைகளில்:

1. தேசிய இன முரண்பாட்டின் உச்சமும் போர்காலமும், 2. போர்க்கால அவலங்கள் 3. உள்ளூர் இடப்பெயர்வுகள், 4. அகதி முகாம் வாழ்க்கை, 5. இடப்பெயர்வு, 6. இயக்கங்களின் போர்காலக்காலச் செயற்பாடுகள், 7. அவை பற்றிய விமர்சனம், 8. தமிழ் முஸ்லிம் இன முரண்பாடு கூர்மையடைதல், 9. போர்க்களச் சூழலில் ஈழத்து மக்களது வாழ்க்கை, 10. போரின் வருக்கள் என்பதாகப் பல கோணங்களில் போர்காலக்கவிதைகள் நோக்கப்பட்டன. அடுத்து பேராசிரியர் சி. சிவசேகரத்தின் “சமாதானப்புறாக்கள்” என்ற கவிதைத் தொகுதியிலிருந்து கவிதா அரங்க ஆற்றுக்கையை மிதுன்ராகுல், சதாகர், மற்றும் அனோஜன் ஆகியோர் நிகழ்த்தினார்கள். மறைந்த சிவரமணியின் கவிதைகளில் இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட கவிதைத் தலைப்புகளிலிருந்து கவிஞர் கின்னியா அமீர் அலி தலைமையில் “கவியரங்கம் நடைபெற்றது. இக்கவியரங்கில்: “தூக்கி எறியப்பட முடியாத கேள்வியாய்” - தனுஜன், “புதிய வாழ்வின் சுதந்திர கீதம்” - செல்வி லுணுகலை ஸ்ரீ, “யுத்தகால இரவொன்றின் நெருக்குதல்” - அனாருதீன், “இன்னும் வாழ்கிறேன்” - பத்தனையூர் வே. தினகரன் ஆகியோர் கவி பாடினர்.

கொழும்பு மதுவீடு சங்கம் அங்குமிங்குமிருந்து நோக்கித் திரைப்படத்தில் நடித்தும் தனித்துவமிக்க 'கிண்கிண' திரைப்படம் வெளிவந்தது. 30 வருட காலகாலச் சோதனைகள் மூலமாக உருவான பண்டாரம் அன்றுவரை திரைப்படம் வெளியாகாத நிலைமை களைத்தனவே 2011 ஆம் ஆண்டுக்குள்ளே வெளியாக ஆரம்பித்து விருது வழங்கும் கொள்கைகொடுத்தனர்.

அறிவுறுத்தல்கள்

கொழும்பு மதுவீடு சங்கம் அங்குமிங்குமிருந்து நோக்கித் திரைப்படத்தில் நடித்தும் தனித்துவமிக்க 'கிண்கிண' திரைப்படம் வெளிவந்தது. 30 வருட காலகாலச் சோதனைகள் மூலமாக உருவான பண்டாரம் அன்றுவரை திரைப்படம் வெளியாகாத நிலைமை களைத்தனவே 2011 ஆம் ஆண்டுக்குள்ளே வெளியாக ஆரம்பித்து விருது வழங்கும் கொள்கைகொடுத்தனர்.

கிண்கிணக்களத்தில் கோ.ந.பேசய்யர்

கொழும்பு மதுவீடு சங்கம் வெள்ளிக்கிழமைகளே நேரம் நடத்துவது 'கிண்கிணக்களம்' திரைப்படம் வெளியாகும் வரை. அத்தனி விவா 'தேசபந்தன் கோ. ந.பேசய்யர்' வாயிலாக வெளியாகும் என்ற தலைப்பில் 11.11.2011 வெள்ளிக்கிழமை மாலை உரையாற்றினார். கிண்கிணக்களம் கொழும்பு மதுவீடு சங்கம் உதவி செயலாளர் அங்கு சிறப்பு உரையை வழங்கினார்.

அகிலமேயத்தின் அறங்காணம் களவுகள் (நாவல்) வெளியீட்டு விழா

கொழும்பு மதுவீடு சங்க அங்குமிங்குமிருந்து நோக்கித் திரைப்படத்தில் நடித்தும் தனித்துவமிக்க 'கிண்கிண' திரைப்படம் வெளியாகும் வரை. அத்தனி விவா 'தேசபந்தன் கோ. ந.பேசய்யர்' வாயிலாக வெளியாகும் என்ற தலைப்பில் 11.11.2011 வெள்ளிக்கிழமை மாலை உரையாற்றினார். கிண்கிணக்களம் கொழும்பு மதுவீடு சங்கம் உதவி செயலாளர் அங்கு சிறப்பு உரையை வழங்கினார்.

ஒரே நாளில் ஏழு நூல்களின் வெளியீட்டு விழா

சாம்பந்தமாத அந்தம் கலை கிண்கிண வட்டத்தில் சாந்தி அரங்கம் வெளியாகும் ஏழு நூல்களின் வெளியீட்டு விழா நேரில் வரை போதும் மனக்கூடம், ஒருமயங்கினால் கொடுக்காத, மரணம் ஒரு முடிவாக, சிலை சினை நன்றாய்கள் எனது தேயம், எனது மக்கள், மக்களும் மருந்துகளுக்கும் ஆகிய சபாநாடு அரங்கம், கலை கிண்கிண பண்டாரம் விழாவிடங்களின் புகழை வைத்துப் புலனாய்விட்ட ஏழு நூல்களின் வெளியீட்டு விழா கொழும்பு மதுவீடு சங்க அங்குமிங்குமிருந்து நோக்கித் திரைப்படத்தில் நடித்தும் தனித்துவமிக்க 'கிண்கிண' திரைப்படம் வெளியாகும் வரை. அத்தனி விவா 'தேசபந்தன் கோ. ந.பேசய்யர்' வாயிலாக வெளியாகும் என்ற தலைப்பில் 11.11.2011 வெள்ளிக்கிழமை மாலை உரையாற்றினார். கிண்கிணக்களம் கொழும்பு மதுவீடு சங்கம் உதவி செயலாளர் அங்கு சிறப்பு உரையை வழங்கினார்.

என்பதில் தலது ஏறடிவையில். "நான் இதுவரையில் 10 புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளேன். எப்படியும் அயிர்ப் புத்தகங்களை கட்டடபயம் வெளியிடுவேன்" என்று ஆணைத்தரமாகக் குறிப்பிட்டது சமுத்திர வெளியீட்டுத்தலைபுக்கம். இலக்கியத் துறைக்கும் ஓர் புதிய உற்சாகத்தை அளிப்பதாக அமைந்தது.

கம்பகளைதாண்டுகூ கண்ணீர் மாலை

சமுத்திர கலைஞர் "கொழுவணம்" கம்பகளைதாண்டுகூ (டீ. சுவாமிநாதன்) அவர்களின் நினைவாக பொழும்பு ஏக்கரிக்கு மாலை கண்ணீர் மாலை என்ற கிராமல் ஓன்றுகூடலை பொழும்பு கெலைஞர் விதி யேறடிவையில் வெளியிட இன் கிழவண மலையடித்தில் இலக்கிய டாலர் ஹாரிம் உடர் முன்னிலையில் 2011, 2011 குயாபிர்ப்புக் கிறண்ட மாலை நடத்தியது. பொழும்பு முத்தமிழ் மன்றுத்தின் எ்தாபக்ச்சொபலாராளன் கம்பகளை தாண்டுகூ கலைஞர் பட்டிமன்று டரம்பகரையை பொழும்பில் தக்க வைக்க அரும்பாடுபு மறவார. இவருக்கான கண்ணீர் அஞ்சலியல் பாராளுமன்று உறுப்பினர் எ.எர்.எம். அஸ்வர. கம்பவார்தி இ. இவராக. இவர்களுக்கான பொழும்புயல் துதுவர் தே. சல்லரன். முன்னாள் பிரதி அமைச்சர் டி. கிராசாரிதாண்டுகூ "தமிழ்க்கிழவணம்" அகலாரக் அளி அக்பர் பொழும்புத் தமிழர் சங்கத் தலைவர் மு. கதிரகாமநாதன். பொழும்பு யாதுகூகூப உறுப்பினர் கே. சி. துராணி "சமுத்திரை" எம். ஏ. சிபி மற்றுப் பவர் கைத்துகொண்டுகூ சாது அஞ்சலியல் தெரித்தக கொலண்டர். "கவிமணி" என். நகழல் ஹாரையன் கிளையு தாயலிங்கம் ஆலியோடும் ஆலக்கக் கவிதை பாடலர். திகழ்வை பழ. புலடநாதன் தொகத்து வழங்கினர்.

நி. பி. அநாணந்தத்தின் ஓர் அவனாக் குடியும். சிறுகதைத் தொகுதி வெளியீடு
 நி. பி. அநாணந்தத்தின் ஓர் அவனாக் குடியும் சிறுகதைத்தொகுதி வெளியீட்டு விழா பொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் "கொழும்பு" ஆசிரியர் க. கோபாலகிருஷ்ணன் கலைமையில் (2011, 2011) நடவடிக்கையது. முத்தமிழ் விருத்தினாராக "சாஸ்திரிய ரத்னா" கோபாலகிருஷ்ணன், சிறப்பு விருந்தினராக குராமல் அலிரியர் வைத்திய கலாநிதி நி. தானகோடன் அகலாரக் கலாது கொலை (8 சிற்பகலாயா நரிமல) கன். முத்தமிழ் கலை "சமுத்திரை" சரவணமுத்து கிதைப்பின்கள சிற்று சிறப்பு வெளியர். கரவேற்புரைகைய பொழும்பு அகலிரியர் அந்தனி விவாவம். தூல் அறிமுககலாசாய திகழ்வி மருள கோபாலந்திரைப் பெருக்கினர் கன் வாழ்த்துரைகைய சிரகோசி கார வெளியிடுகினர் பிரதம ஆசிரியர் வி. கிளையு. தலைகலன் புத்திகலையார கோழன்ல் கலைநாடகல் ஆலியோர் கரங்கிலர்.

இலக்கியக் களத்தில் சமுத்திர வெளியினை பெயரினை
 பொழும்புத் தமிழர் கள்கல் வெளியிக்கிறவர்கன் கோழும் முத்தமிழ் "இலக்கியக் கலை" திகழ்வில் விதி யேறடிவிலா "சமுத்திர வெளியினைப் பாடல்கலும் பெயரினைப் பாடல்கலும்" என்ற தலைமில் 18, 2011 வெளியிக்கிறவல் பாலை உடையாற்றினர். கிந்திவுவிந்து ஆடலிக்மு உறுப்பினர் திரமதி தானி அகலிரியர்கல் தலைமல் தாய்கினர். ரவிந்தரனின் உரை பல அரிய தலைகளை உள்கடல்யிரத்தாரல் பவர் பாடல்கலர்.

சிறுத்த மாகாணத்தில ஆடம்பற்று சாதித்திய விழாவில், "சமுத்திரக் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் சிறுக்கினவகையின் பங்களிப்பு - உடலத்துறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வு கல்து தலைமையில் சிரேஸ்ட உடகலியலான என். கோசலை உடலயாற்றுகிறார்.

சிறுத்த மாகாணத்தின் 2011 ஆம் ஆண்டுக்கான தமிழ் இலக்கிய விழாவில் "இலக்கியத்தில் தொலைக்காட்சி - திரைச்சீலைகள் உடலான சூகலியில் பாலை" என்ற தூயுக்கு துராசிரியர் எம். பகீரதி பல்துறை விருது பெற்றார்.

படித்தும் கேட்டும்

கே.விஜயன்

கேள்விநேரக் குட்டுகள்

படித்ததும் கேட்டதும் -கே. விஜயன்

தமிழ் எழுத்தாளர்களின் கனவு நாயகனாக இன்று திகழ்பவர் சிங்கள எழுத்தாளரான உபாலி லீலாரத்தினதான்.

இலங்கை எழுத்தாளர்கள் மட்டும் அல்ல புகலிட மற்றும் இந்திய படைப்பாளிகளும் இவர் பின்னால் மரதன் ஓட்டம் ஓடத்தொடங்கியிருக்கிறார்கள்!

"அடப்பாவமே! இதென்ன கூத்து?" என்று கேள்வி எழுகிறதா?

விஷயம் இதுதான். தமிழக எழுத்தாளர் கு. சின்னப்பாரதியின் சுரங்கம், தாகம் ஆகிய இரண்டு புதினங்களை சிங்களத்தில் மொழியாக்கம் செய்து இந்தியாவில் மனுஷன் விருதினைப் பெற்றாரோ இல்லையோ அவர் பின்னால் இப்படி ஓர் ஓட்டப்பந்தயம் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது.

இந்த பிசியான மனிதர் தமிழ்ச்சங்கத்தில் ஓர் உரை நிகழ்த்தினார்.

'சிங்கள இலக்கியமும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளும்' இதுதான் தலைப்பு.

1-11-2011 அன்று இலக்கியக்களம் நிகழ்ச்சியில் உரைக்கு சிரேஷ்ட பெண் எழுத்தாளரான பத்மா சோமகாந்தன் தலைமை வகித்தார்.

அவரின் தலைமையுரையில் அவர் அளித்த தகவல்கள், உப்பாலி சிங்களஇலக்கியம் அதன் போக்கு என்பனவற்றையெல்லாம் நன்றாகப் பரிச்சயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது தெளிவாகப் புலனாகியது. சும்மா சொல்லக்கூடாது சுப்பர் அறிமுகம்! வெல்டன் அம்மணி!

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தை பெரும்பான்மைச் சமூகத்திடம் எடுத்துச்சென்றுகொண்டிருக்கும் ஒரு சிங்களப்படைப்பாளி நம்மிடையே உரை நிகழ்த்தப் போகிறார். கேள்வி பல கேட்டு மோர் கடைவதுபோல் கடைந்து குடைந்து பல விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள மனம் கூங்கொட்டியது.

தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் என்பது யேசுரிரான் கட்டளை. கேட்டால்தானே கிடைக்கும்

ஆனானப்பட்ட சொற்பொழிவாளர்களை எல்லாம் தள்ளும் ஆற்றல் படைத்தவர் அல்ல உப்பாலி. லேசான மழைத்தூறல்போல் இதமானது அவர் உரை. பஸ்ஸில் அருகருகே அமர்ந்து பயணிக்கையில் சுமுகமாக உரையாடிச் செல்வோமே. அப்படி ஓர் உரை.

அட்டகாசமாக மேடை ஏறி ஆர்ப்பாட்டமுடன் சப்ஜெக்ட்டுக்குப் பொருத்தமில்லாத விஷயங்களைச் சுயபுராணமாகப் பாடிச் செல்பவர்கள் அவதானித்தல் வேண்டும்.

நவீன சிங்களப்படைப்புகள், சில பழம் இலக்கியங்கள், எழுத்தாளர் பற்றிய தகவல்கள் - 'முத்துக் குளிக்க வாரியாளா' எனப் பாடுவது போல் பொறுக்கிப் பொறுக்கித் தந்தார்.

ஏய்! ஐயாமாரே! நான் மொழிபெயர்ப்பு மட்டுமல்ல. ரசனையுடன் உங்கள் நவீன படைப்புகளையும் வாசிக்கிறேன் என அடித்துச் சொல்வதுடன், இப்பொழுது எழுதிவரும் இளம் எழுத்தாளர்களில் எனக்கு பிரயிளா செல்வராஜாவின்கதைகள் மிகவும் பிடித்தவை என்றும் ஆர்வமுடன் குறிப்பிட்டார்.

உரை முடிந்தது. கேள்விநேரம் வந்தது.

அப்பப்பா இந்தக் கேள்வி நேரம் இருக்கிறதே இலக்கியக் கூட்டங்களில் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையும் ரொம்பவும் அலர்ஜியானது.

திருவிளையாடல் படத்தில் சிவனாக வரும் சிவாஜியும் புலவர் தருமியாக வரும் நாகேசும் மோதிக் கொள்ளும் ஒரு கட்டம் வருகிறதே...

" தருமி, கேள்வியை நான்கேட்கட்டுமா இல்லை நீ..." எம்பெருமான் கம்பீரமாகக் கேட்பார்.

"வேண்டாம் ! வேண்டாம்! நானே கேட்கிறேன். எனக்குக் கேட்க மட்டுந்தான் தெரியும்!" தருமி இருமிக்கொண்டு சொல்வார்.

ஆனால் இன்றைய நம் நிலைமை தலைகீழானது. நம்படைப்பாளிகளோ ஆர்வலர்களோ கேள்வி கேட்டு விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கு முயற்சி எடுப்பதில்லை.

சொற்பொழிவாளரின் உரையைக் கேட்டிருப்பார்களோ என்னவோ கேள்வி கேட்கவேண்டிய நேரத்தில் மேடைக்குள் தாவி ஓடி மைக்கின் முன் நின்று ஒரு சொற்பொழிவை நிகழ்த்திவிடுவார்கள். அவ்வரைகள் அநேகமாக அன்று பேசப்பட்ட விஷயத்துக்கு ஏழாம் பொருத்தமாகவே இருக்கும்.

ஈஸ்வரா! என்று தலையிலடித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். அன்றும் அப்படித்தான். 7 பேர் மேடைக்குத் தாவியோடி மைக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு உரையாற்றிபோது எந்தலையில் ஈஸ்வரா குட்டுக்கள் ஏழு விழுந்தன. ஒருவர் பேசியபோது இரண்டுமுறைகள் குட்டு விழுந்தன. ஏனெனில் நம்

பெண்களுக்குச் சுதந்திரம் இருக்கிறதா எனக் கேட்டு
ஒருவர் மேலையில் விசம்பினார். ஈஸ்வரா! ஈஸ்வரா!
* * * * *

திருச்சியிலிருந்து நாமக்கல் வரை

இந்தியா சென்று இலக்கியப் பரிசு பெற்றோம் என்ற
தகவலை திருச்சியிலிருந்து நாமக்கல்வரை எழுதத்
தொடங்கினேனோ இல்லையோ, அதுவரை இதுபற்றி
நாமொன்றும் அறியேயும் பரார்பரமே! என கப்பிப்
பென்றிருந்த ஓர் இலக்கியக்காரர் 'கோலடித்தார்.

"என்னங்க பம்பாய், சென்னை, மலேசியா,
சிங்கப்பூர் என்றெல்லாம் போய் ஏதாவது
எழுதியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இது என்ன
நாமக்கல் கேள்விப்பட்டதே இல்லியே" கேள்வியில் ஒரு
நாசுக்கான கிண்டல் தொனித்தது. உளவியல் பற்றி
கொஞ்சம் படித்து தொலைத்தது தொல்லையாகி விட்டது.
எவர் என்ன பேசினாலும் 'இதோ பார் அவர்
மனத்திற்குள் இந்த எண்ணம்தான் இருக்கிறது'
என்பதை அது கண்ணாடிபோல் காண்பித்துவிடுகிறது.

இவர் குரலில், ப்பு நாமக்கல் அம்புடுதானா? என்ற
நக்கல் இருந்தது. நாமக்கல் என்பதை கேள்விப்பட்டதே
இல்லை எனும் இந்த இலக்கிய மகான் கவிஞர் நாமக்கல்
இராமலிங்கம் பிள்ளை பற்றியாவது தெரிந்திருக்க
வேண்டுமே. என் உள்மனம் நினைவு நடனமிட இந்த
உன்னதமான கிராமியச் சூழலில் கலகல வென்றிருக்கும்
பிரதேசத்தைப் பற்றி நாலு பந்திகள் எழுதாவிட்டால்
மண்டை டாம் டாம் என வெடிக்கும் போலாகிவிட்டது.

இந்தியாவின் இன்றைய தலைசிறந்த மக்கள்
இலக்கிய படைப்பாளிகளில் ஒருவரான கு.சின்னப்ப
பாரதியைக் கொண்டுள்ள இப்பிரதேசத்தின் கொல்லி
மலைச்சாரல் மூலிகைகள் உட்பட சிறப்புக்கள் பல.
ஆறுகள், மலைகள், கோயில்கள், கோழிப்
பண்ணைகள், வாழைத் தோப்புக்கள். லாரிகளுக்கு
மேற்பாகம் அமைக்கும் தொழில், இருமருங்கும் நீண்ட
மரங்கள் அடர்ந்த போக்குவரத்துப் பாதை, இன்னும்
பல பழமையான அம்சத்துடன் நாகரீக உலகை மெல்ல
எட்டிப்பார்க்கும் கிராமிய மக்கள், ஆரோக்கியமான
சாப்பாட்டு வகைகள், 50 ஏக்கர் நிலத்தில் வளர்ச்சி
கண்டுவரும் செல்வம் அடைக்கலம் பொறியியல் கல்லூரி
என முட்டைக்குள் கருவாக உறங்கிக் கிடக்கும் ஓர்
அழகிய கிராமத்தின் ஒரு பக்கம் மலைக்
கோட்டையாகவும் இன்னொரு பக்கம் சுறுசுறுப்பாக
இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் பேட்டையாகவும் நடுவில்
உயர்ந்து நிற்கும் கிரிமலையுமாக திகழ்வதுதான்
நாமக்கல்.

இயற்கை எழிலும், வரலாற்றுச் சிறப்பும்
நாமக்கல்லுக்குரியது. நாமக்கல்லைச் சுற்றியுள்ள
ராசிபுரம், திருச்செங்கோடு, மற்றும் பரமத்தி வட்டம்
என்பவற்றை இணைத்து 1/197 ஆம் ஆண்டு இது
தனிமாவட்டமானது. தற்போதையை மாவட்டம்
முன்னர் சேலம் மாவட்டத்துடன் இணைந்திருந்தது.

'ஐயாறு' இருக்கிறதே, அதன் அழகே அழகு. 5
ஆறுகளின் சங்கமத்தில் இணைந்து பெருகி ஓடுவதால்
இதற்கு இந்தப் பெயர். ஆரோச்சி, கானப்பாடி,

முலையாறு, மாசி, மலையருவி ஆகிய ஆறுகள் சித்தன்
மலையில் உற்பத்தியாகி சங்கமித்து பாய்கின்றன. 5
நதிகளின் சங்கமத்தின் பெருக்கமாகி ஓடுவதால் ஐயாறு
என்ற திருநாமம் பெற்றுவிட்டது.

ஐந்து ஆறுகளும் ஒன்றாக உருவெடுத்து 4500
அடி உயரத்திலிருந்து வரும் இந்த ஆற்றுக்கு
'வெள்ளைப்பாழி' என்றும் பெயர் உண்டு.
கொல்லிமலையின் பல இடங்களைத் தொடும்
வெள்ளைப்பாழி ஆறு அங்குள்ள அரப்பள்ளி ஈஸ்வரர்
கோயிலுக்கு அப்பால் விழுந்து ஆகாசங்கை என்று
பெயர் பெறுகின்றது. அங்கிருந்து குதித்துப் பாய்ந்து
இம்மாவட்டத்தை விட்டுத் தாவி வெளியேறி
புளியஞ்சோலை எனும் இடத்தில் காவிரியுடன்
இரண்டறக் கலந்து லீலா விநோதம் புரிகிறது.

பச்சை மாமலைபோல் மேனி என்று நம்மாழ்வார்கள்
பாடியிருக்கிறார்கள். கொல்லிமலையைப் பார்த்துத்தான்
இப்படிப்பாடினரோ என்ற எண்ணம் நம்மை
கழற்றியடிக்கும். அப்படி ஒரு பசுமை. எங்கு பார்த்தாலும்
பச்சைப் படுதாவைப் போட்டு மூடியமலை வெளிபோல்
விரிந்து தோன்றும். கொல்லி மலைத்தொடர்
நாமக்கல்லிலிருந்து 40 கி.மீற்றர் தூரத்தில் உள்ளது. கடல்
மட்டத்திலிருந்து 1190 அடி உயரத்திலிருக்கும் கொல்லி
மலையின் பரப்பு ஏறத்தாழ 400 ச.மைல்கள். 28 கி.மீ.
வடமேற்காக நீண்டும், 19 கி.மீ. கிழக்கு மேற்காக அகன்றும்
காணப்படும் மலைவெளியின் வளம் அதன் பசுமை
மட்டும் அல்ல, அவ்வளவும் அரிய மூலிகைகளாகும்.
அரப்பள்ளிஸ்வரர் கோயில் அரச மூலிகைப் பண்ணை,
தாவரத் தோட்டம் என்பன நம்மியமானவை.

அரப்பள்ளிஸ்வரர் கோயில் அருகில் விழும்
ஆகாசங்கை அருவி மூலிகை மகத்துவம் மிக்கது.

தமிழ் இலக்கியங்களில் புகழ்ந்து பாடப்பட்டுள்ள
கடையேழு வள்ளல்களில் ஒருவரான ஓரிக்கு
ஆண்டுதோறும் மே மாதத்தில் பெரிய திருவிழா
நடத்தப்படுகிறது.

பல்வேறு சித்தர்கள் தவநிலையில் வாழ்ந்த
குகைகளும் உள்ளன. இப்பிரதேசத்தின் காற்றிலே
நோய் தீர்க்கும் வல்லமை நிறைந்திருப்பதாக
மருத்துவர்களின் குறிப்புகளில் இருப்பதாகச்
சொல்லப்படுகிறது.

கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்
என்பது தமிழர் மனப்பாங்கு. நாமக்கல் மாவட்டத்தில்
அவற்றுக்கும் பஞ்சமில்லை. ஆஞ்சநேயர் கோயில்,
அர்த்தநாரீஸ்வரர் கோயில், கைலாசநாதர் கோயில்
எல்லாம் சிறப்புமிக்க கோயில்கள். ஆஞ்சநேயர்
ஆலயத்தின் ஓரே கல்லில் 200 அடி உயரத்திற்கு
செதுக்கப்பட்ட ஆஞ்சநேயர் இருக்கிறார். "என்ன
இலங்கைக்காரரா சௌக்கியமாக இருக்கிறீர்களா?"
என்று கேட்பது போல் ஒரு பார்வை. நண்பர் முதுகிலே
தட்டும்வரை ஒரு மெய்மறந்த நிலை. இருக்காதா
பின்னே. சஞ்சீவி மலையை தூக்கிப் போனவர்
நம்மையும் தூக்கிப் போவார் என்ற இலங்கைத்
தமிழரின் கனவு நாயகன் அல்லவா. அம்போவென
அது கலைந்த கனவானதே!

திருச்சங்கோடு மலையில் அர்த்தநாரீஸ்வரர் ஆலயம் இருக்கிறது. தமிழகத்திலே சிவபெருமான் அர்த்தநாரீஸ்வரராக காட்சியளிக்கும் ஒரே கோயில் இதுதான். மூலவர் 5 அடி உயரத்தில் இருக்கிறார். சித்தர்கள் மூலிகைகளால் இதனை வடித்துள்ளார்கள் என்பது வரலாறு. செங்கோட்டு வேலைவர் என்ற பெயரில் முருகனுக்கும், விஷ்ணுவிற்கும் தனித்தனி சந்நிதிகள் இவ்வாலயத்தில் இருக்கின்றன.

அர்த்தநாரீஸ்வரர் ஆலயம் குன்றின் மேலிருக்கிறது. கைலாசநாதர் கோயில் (சிவன் கோயிலை) கீழ்க்கோயில் என்று அழைக்கின்றனர். பாண்டிய மன்னன் விக் கிரமன் இக்கோயிலைக் கட்டியதால் விக் கிரம பாண்டீஸ்வரர் என்றும் அழைக்கின்றனர்.

20ஆம் நூற்றாண்டின் பெருங்கவிஞர்களில் புகழ் பெற்ற பெருங்கவிஞர் நாமக்கல் இராமலிங்கம்பிள்ளை, காந்தியின் மீது ஈடுபாடு கொண்டவர். உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தில் கலந்து கொண்டவர். இவருடைய நினைவாலயம் நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் தெருவில் இருக்கிறது.

நாமக்கல் துர்க்கம் கோட்டை உறுதி வாழ்ந்தது. இம்மாவட்டத்தை வரலாற்று ரீதியாக அடையாளப் படுத்துகிறது ஹைதர் அலியின் வரலாறு. 1792ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலே யரிடமிருந்து மீட்டெடுத்த ஹைதர் அலி சில மாதங்களிலே மீண்டும் வெள்ளையரிடமே

பறிகொடுத்தார். அத்தகைய போராட்ட வரலாற்றைக் கொண்டது.

இத்தனை சிறப்புக்கள் கொண்ட நாமக்கல்லின் கொல்லிமலைச்சாரலின் அடிவாரத்தின் முல்லை பிரதேசத்தின் விளிப்பில் நம் அருமந்த படைப்பாளி சின்னப்பாரதியின் அழகிய வீடும் அதைச் சுற்றியுள்ள தோட்டமும், நேசமுடன அவர் உறவுகள் அளித்த இரவு போசனமும் விருதை விட நெஞ்சில் ஆழமாகப் பதிந்து விட்ட நீங்கா, நினைவுகளாக வேளுன்றிவிட்டன.

விடியல் வெளிச்சத்தை திருச்சி விமான நிலையத்தில் தரிசித்து, வாடகை வண்டியில் பொதிகளாகி ஹோட்டல் ரமயாவில் முடங்கிய சில நிமிடங்களில் குடுகுடுவென ஓடிவந்த ஒருவர் அறைக்குள் நுழைந்து கொண்டார்.

“ஹலோ பட்டாபி! பட்டாபி!” ஏக காலத்தில் பல குரல்கள் ஒலித்தன. குண்டும் குள்ளமுமான ஒருவர். அட, ரொம்பவும் பேமஸ்ஸானவராக இருக்கிறாரே என்று தலைதூக்கிப் பார்த்தால் நான்காலியில் அமர்ந்து காலைக்குமேல் கால் போட்டு, தொடையில் பேப்பர் துண்டும், கையில் மூடி கழற்றிய குமிழ் பேனையுமாக எழுதுவதற்கு தயாரான நிலையில் ஆமா! ஆமா! ஜீவா, சொல்லு, சொல்லு என்று அந்தணி ஜீவாவை கிண்டிக்கிளறிக் கொண்டிருந்தார் பட்டாபிராமன்.

ஆகா! மறக்கக்கூடிய மனிதரா இவர்.

(அடுத்த இதழில்)

அங்கும் இங்கும்

புத்து வளவில் பழுத்தப் பாவிலை
குத்தியே கம்பியில் கோர்த்துமே - மெத்தவும்
ஆடுகள் தின்றதில் ஆனந்தம் ஆகியே
பாழரும் பாட்டனைப் பார்.

வேலியும் போடவே வெட்டித் தழயதை
ஹலியாள் நாட்டிடக் குந்தவே - கேலியில்
தள்ளியே போடெனத் தாமரும் தண்ணியில்
துள்ளிக் குதித்தனர் காண்.

கட்டிய கன்று கயிற்றை அறுக்கவே
தொட்டில் பசுவும் துள்ளிட - அட்டானை
ஆறுமுகம் ஆழ்துயில் விட்டுக் குதித்தனர்
வீறுடைக் கன்றதை நோக்கி.

குன்றினில் கொய்கலை ஹைபில் போட்டுமே
மன்றத் தராசில் நிறுக்கவே - என்றுமே
கீல்லா இதயத் துழப்பது ஏறிட
மெல்லியள் மேனியும் விழும்

- கவிஞர் துரையாள்

உன்ர வயசு இப்ப என்னப்பா..?
ஐம்பத்தி ஆறு ஐயா...
கேள் பைலில் இருபத்தி எட்டு
எண்டு இருக்கே..?
அது எண்பத்தி மூண்டில் கைது
செய்தபோது இருந்த வயது ஐயா...

ஆய்வு அலுவலர்

விண்ணொளியு நான் அய்யமம்
விண்ணொளியு நான் அய்யமம்

திருவாரூர் திருக்குவளை முத்துமேல் கருணாநிதி
அவர்களது தமிழ் மானிடப் புத்தி ஒலையில் நியு
'வேண்டி' ஆட்ப அம்முவாரிய அம்மா
அவர்களும் தமிழின மீது கைகாட்டும்
மேலும் ஒலையில் ஒப்பளி வைக்கவே
வேண்டியிருக்கிறது.

மரண தேவனின் அருகாமையும்
மேய்வீட்டு... தேரத்திறார் அரிய
நூலாணர்மை பழத்தக் கொண்டிந்த
மேற்றி வயில் (அண்ணா) பிறவப்பட்ட
அமைப் பிறந்திபத்தியேயே திரண்டாவது
சிறப்பிடம் பெற்ற ஒரு பெரு நூலகம்
அமைக்கப்பட்ட சிலத்தியேயே அண்டிபணிடு கைமும்
திருக்க கோன்றும்.

மரண நாயர் நூலகம் தமிழக கோட்டுப்படி
நூலகம் திரண்டும் திரும்பும் பிறவியே?

விண்ணொளியு நான் அய்யமம் திரண்டும் திரும்பும்
நூலகம் திரண்டும் திரும்பும் பிறவியே? அன்
'இயல்பு' என்பது என் ஒலையில் விட பிணைத்தி.

அரசியல் சார்ந்தவர்க்கு திருக்கிற ஆதிக்க
நூலகமும் பழங்கல். யாழ் நூலக எப்படித் திரு
பெரும்பாள்தை அரசியல் சார்பின் மேற்பாட்டில்
பெற்றது. தமிழக நூலக அமைப்பும் (அடிப்படி?)
பெரும்பாள்தை அடிக் அறிவார்த்தைப் பெற்ற அரசியல்
சார்பினாலேயே நடக்கப்பாக்கியது.

எந்தோ நிறி தேவனின் திரண்டகமைத் திரண்ட
திரண்டக நமபதி. திரண்ட நிலையில் திரண்டகமை.

எனக்கு P.O-களில் திரண்டக ஒரு அனுபவம்
நிலையில் - அப்பொழுது திரண்டக ஒரு திரண்ட திரண்ட
மேலேயும் என் திரண்டகமென்றது.

ஒரு சமயம், வேண்டி, பாண்டிச்சேர் சுவரணம்
திரண்டக நமபதி திரண்டக ஒரு அனுபவமான
நூலகத்தின் திரண்டகமென்றது ஒரு 'அய்ய' (அய்யமம்) திரண்டக
திரண்டக. அவர் திரண்டகமென்ற திரண்டக வந்த 'அய்ய
திரண்டக' என திரண்டகப்பட்டார்.

வார்த்தையிற்கும் ஒரு திரண்டகமென்ற ஆதிக்க
நூலகம் திரண்டக. தமிழ் திரண்டக கோட்டுத்திரண்டக
திரண்டக திரண்டக.

அய்யமம் 'அய்ய' திரண்டக திரண்டக திரண்டக
மேலேயும் 'அய்ய' வந்த திரண்டக மேலும் திரண்டக
பொக்கத்தின் கை கைக்கமை?

திருவாரூர் திரண்டும் திரும்பும் அத்தனை
மேளக்கார்த்தும் விருப்பி திரண்டக.

அரசியல் சாக்கையின் அறிவு அறிந்து அய்யந்து
விடமகமது.

அடிக்குறிப்பு:

'அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகத்திற்கு
திரண்டகமும் திரண்டக ஒலையில் திரண்டக திரண்டக
திரண்டகமென்றது'

அய்யமம் திரண்டக திரண்டக

திருவாரூர் திரண்டக திரண்டக திரண்டக
மேலேயும் திரண்டக திரண்டக திரண்டக
திரண்டக திரண்டக திரண்டக திரண்டக
திரண்டக திரண்டக திரண்டக திரண்டக
திரண்டக திரண்டக திரண்டக திரண்டக

திருவாரூர் திரண்டக திரண்டக திரண்டக
திரண்டக திரண்டக திரண்டக திரண்டக
திரண்டக திரண்டக திரண்டக திரண்டக
திரண்டக திரண்டக திரண்டக திரண்டக

அனுபவமான திரண்டக திரண்டக திரண்டக
மேலேயும் திரண்டக திரண்டக திரண்டக

திருவாரூர் திரண்டக திரண்டக திரண்டக
திரண்டக திரண்டக திரண்டக திரண்டக
திரண்டக திரண்டக திரண்டக திரண்டக
திரண்டக திரண்டக திரண்டக திரண்டக

பரதனும் சீதையும் என நினைவுறுத்த பார்க்கக் கிடைத்தவர்களுக்கு நல்லதொரு அனுபவம்.

- என்னைப் பொறுத்தவரையில், என் ரசனையில், 'சலோமியில்' ஈரோது மன்னனாக வந்த இளைஞனும் 'மனமே பேசு' வில் ஒரு மீனவக் குடும்பத்தலைவியாக பல முகபாவனைகளில் சோகத்தைப் பிழிந்த இளையவதியும் (பெயர்கள் அறிவிக்கப்படவில்லை) கண்ணுக்குள் இருக்கின்றனர்.

மேலும் முன் குறிப்பிட்ட தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றம் சிங்கள கலை - இலக்கிய உயர்வுக்குப் பாடுபடும் அதே நேரத்தில் தமிழ்த் துறையையும் அசட்டை செய்வதில்லை.

நாடக விழாக்களை நடத்துவதுடன், நல்ல பல நாடகப் பயிற்சிப்பட்டறைகளையும் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் நடத்தியுள்ளது. முதுபெரும் கலைஞர் கொழும்பு நாடக ஜாம்பவான் கலைச்செவ்வனது சேவைகளும் பெறப்பட்டுள்ளன.

நல்லது. மற்றுமொரு நாடக விழாவில் கலந்து கொள்ளவும் கொழும்பு அபிமானிகளுக்கு சந்தர்ப்பம் உள்ளது.

இது, இம்மாதத்தில் கொழும்பு, கிறீன் பாத் (விகாரமாதேவிப் பூங்கா பின்புறம்) ஜேன் சில்வா மண்டபத்தில் நிகழவுள்ளது. நாளேடுகளைப் பார்த்து தேதிகளைக் கண்டு செல்லுங்கள். பெரும்பாலும் இலவச அனுமதியாகவே இருக்கும்.

திரையரங்குகளுக்குள்ளும், தொ. கா. பெட்டிக்கு முன்னும் ஏழு நாடகங்களையும் செலவிடுகிறவர்கள் ஒரேயொரு நாளையாவது முத்தமிழின் ஒன்றான நாடகத்திற்குச் செலவிடலாமே!

குன்றிலிட்ட தீபத்தில் கொலை!

'குன்றிலிட்ட தீபமாக மிளிரும் வரலாற்று புகழ் சீகிரிய குன்றில் ஏறிப்பார்க்கும் வாய்ப்பு கால் நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு பெற்று போரானந்தம்.

நுழைவுச் சீட்டுப் பெறும் இடத்திற்கருகில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பெரிய விசாலமான வழிகாட்டல் பலகையில் பின் காணப்படுவது போல் குறிப்புகள் இருந்தன:

01. MAIN CAR PARK-
பிரதான வாகனத்தரிப்பிடம்
02. WESTERN ENTRANCE-
மேற்கு வாயில்
03. MIDDLE RAMPART-
மத்திய பதுகாப்பு மதில்
04. INNER MOAT-
உள் நீர் அகல்
05. SOUTHERN GATEWAY
தென் வாகை
06. LION'S PAW TERRACE-
சிங்கக்கால் முற்றம்
07. YOU ARE NOW HERE
நாங்கள் இப்போது இங்கே இருக்கிறீர்கள்
08. EASTERN PRECINCT-
கிழக்கு எல்லை.

நான் அழைத்துச் சென்றிருந்த தமிழக அன்பர், "சார்! இது யாழ்ப்பாணத் தமிழா?" என்றார். தலைகுனிந்தேன்.

வெகு சாமான்யர்களுக்கும்! சீனச் சிந்தனைகள்

இப்பொழுதெல்லாம் ஆசியப்பிராந்தியத்தில் வாழும் பெரும்பாலான மக்களுக்கு தினமொரு தடவையாவது 'சீனச் சிந்தனைகள்' வரும். வருவதற்கு அவர்களைச் சுற்றி நிகழும் நிகழ்வுகள் வழி அமைக்கும்.

நம்முடைய சிறிய தீவில் - தலைநகர் கொழும்பில் - வெகு வெகு சாமான்யர்களும் கூட குள்ளச் சீனர்களை சில விநாடிகளாவது நினைக்கிறார்கள்.

இப்படியான ஒரு சூழலில் நூலொன்றின் தலைப்பு தலை கீறு கிறுகச் செய்தது.

கரம்சிங் என்ற ஒரு மலேசிய இந்தியரின் வாரிசுகளில் ஒருவரான பெண் வழக்குரைஞர் கரம் பிடித்த ஆங்கிலேயக் கணவர் மாட்டின் ஜெக்ஸ் எழுதிய நூலொன்று அவரை மிகவும் பிரபலமாக்கியுள்ளது.

பெயர்: "ஒரு நாள் சீனா உலகத்தை ஆளும்!" பொறுங்கள், அடுத்தாண்டு மலேசியா செல்கையில் தேடிப்பிடித்துப் படித்து இலங்கை இடம் பெற்றிருக்கிறதா என்பதை ஓசையிடுகிறேன்.

உப்புமாவுக்கு ஓர் இலட்சம் பாலர்!

'FAST FOOD' என அழைக்கப்படுகிற துரித உணவுகளில் பெரும்பாலானவை துரிதமானதல்ல! சிலரே இரகசியம் உணருவர்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவசரத் தயாரிப்பு என்பது உப்புமா! ஆனால் அனைத்துக் கடைகளிலும் அபூர்வம்!

இந்த உப்புமாவைத் தயாரித்துக் காட்டி ஓர் இலட்சம் டாலர் பரிசு பெற்ற மும்பாய் ஆசாமியை நியூயார்க்கில் பார்க்கலாம்.

ஒரு சமையல் போட்டியில் உப்புமாவை வழங்கி அசத்தியுள்ள ஃபிளாய்டு கார்டாஜ் (பெயர் பல்லை என்னவோ செய்கிறதே) "இந்த வெற்றியும் லட்சம் டாலர் பரிசும் எனக்கே திகைப்பைத் தருகிறது." என்று ஒப்புக் கொண்டுள்ளார்.

இந்தத் தகவலையும் தெரியுங்கள் "உப்பிண்டி" என்றால் தான் தெலுங்குக் காரர்களுக்குப் புரியும். கன்னடக்காரர்களுக்கோ "உப்பிட்டு". (அடுத்தமுறை பெங்களூருவில் இப்படியே விசாரியுங்கள்)

எனக்குதவிய இதழ்: 64 ஆண்டுகளாகப் படிக்கும் 'மஞ்சரி' தமிழ் டைஜஸ்ட்

ஆஹா! நல்ல அழகான தமிழ்ப் பெயர்கள்

இலங்கை ஆங்கில இதழொன்றில் பின் காணப்படும் நான்கு பெயர்கள் தமிழ்க் குழந்தைகளுக்கு சூட்டப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு "ஆஹா! நல்ல அழகான தமிழ்ப் பெயர்கள்" என அவர்களுக்கு மானசீகமாகப் பாராட்டுத் தெரிவித்துக் கொண்டேன்:

*	அ பேஷி	*	அபே நாத்
*	லவான்	*	சினோபா.

நூல் : துயரம் சுமக்கும்
தோழர்களாய்
ஆசிரியர் : தெமோதரை
குறிஞ்சிவாணன்
வெளியீடு : விபிஎம் வெளியீடு
- திருக்கோவில்
விலை : ரூபா 125/=

குறிஞ்சிவாணன்

"துயரம் சுமக்கும் தோழர்களாய்..." எனவும் கவிவாதத் தொகுதியின் ஆசிரியர் தெமோதரை குறிஞ்சிவாணன். தீவர தெமோதரையுடைய இந் தொகுதியின் தொடக்கத்தில் பிறந்தவர். அவ்வளவு சவுதம் பராசாஸனரின் கன்னி கற்றவர். கீயந்நகரின் அரவணைப்பில் வளர்ந்த தீவரை கவிதைகள் காதலனாகக் கொண்டான். மரபு மாறாத அருமையான கவிதைகளை மலர்களாகக் கட்டிவைக்கவில்லை வலம் வரச் செய்தார். 1983 முதல் 84ஆம் ஆண்டு வரையில்.

மணையகக் கவிஞர்களான சக்தியை எயா, குறிஞ்சித் தென்னவன் குறிஞ்சிப்பாண்டி, குறிஞ்சிக்குமரன், குறிஞ்சிநாடன், சி.என்.காந்தி, அழகுப்பிள்ளை, சாரத்தாடன், ப.நங்கம், சிவகந்தாசன், முதலியோர் எழுதிய காலத்தில் தரமான கவிதைகளைத் தவற விட்டவர்.

கீவரது கவிதைகள், வீரகேசரி, தினகரன், தினகரன், திண்பதி சந்தாமணி, மீத்திரன், எழுதி, பூமான் முதலிய சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தன. மாநிலமாதிராக பொருள்நோட்டத்துறை பக்களின் துயரமே அமைந்தது. மணையக பக்களின் வறுமை, விழக்கா அமைதி, அம்பலம் மேலாமை, 4 அணவு புறாக்குறை சங்கங்களின் பாராமுகம், அரவியல் காரர்களின் அசுடடைத்தனம், தோட்ட உத்தியோகத்தினால் கெட்டுப், ஒற்றுமை கிணமை என்பன கூட்டுநிகழும் கூரியக் கட்டுக்களையே மேல் கவிதைகளில் கலை விடுகின்றன.

மணையகக்கவிதை வாழ்வியலை கவிஞன் உள்மம் பாடுகிறது.

அமைபவரை வெகீட்டினார்
அடையாளம் எழுதிட்டாலும்
அடைமீனொழி மோலும் விழி
எயர்ந்தார்

என்றும், அவர்கள் பயப்படுவது யாரைக் கண்டு
என்பதற்கு விடைபாச

கட்டும் வாழ் கொடுங்கொடி புலிபைக் கூட
கண்ணெதிரே கண்ட பூப் கலக்கம் கிணமை
மோட்டினினை கண்டிருந்து தலையைக் கண்டபால்
கொண்டாது கண்டிருந்து கண்ணி மோலும்.

தேட்ட மக்கள் என கற்றுக்கொண்டே வாழ்கிறார்கள் என்பதை கவிதை மூலம் தெரிந்துக் காட்டுகிறது. தோட்ட மக்களின் துயர வாழ்வை அறிய விரும்பினோர் திக்கவிதைகள் கூடாக அவர்களின் அவலங்களை அறிய அறிய வாய்ப்பு. படித்து மகிழ்ச்சிகள் அடையப்படும் சோகந்தைகமக்குள் தோழர்களை இணம் காட்டுகிறது.

நூல் : விழயலைத் தேடி
ஆசிரியர் : செங்கை
ஆழியான்
வெளியீடு : கமலை பதிப்பகம்
யாழ்ப்பாணம்
விலை : ரூபாய் 180/=

கிண்கிப்பாடுகின்ற அழகுபுர கவிதையுள்ள விழயலைத் தேடி பெருமூர் செங்கை ஆழியான். நூற்றுக் கணக்கான சிறுகதைகளையும் நூல்களையும் எழுதித் துவளிந்தவர். நணக்கை எழுத்து கிண்கிய உடலில் பொண்ணாள் பெரிசெட்டட்ட மதுத்ததைக் கொண்டவர். எழுத்தாளர்களுக்கே முன்னோடியாகவும் ஊக்குவிப்பாளராகவும் நயமியையே விளங்குபவர். பெரியதேர் வாசக விட்டதலைக் கொண்டவர்.

மேற்க்கலைக் கழகம் பற்றி மீளிய சிறு நூல்கள் 'விழயலைத் தேடி' என்பதாகும். சேர பெரன் அருணாசலம், சீ.சீ. பொன்னம்பலம், தந்தை செல்வா முதலியோர் அரவியல் உரிமைக்காகப் போராடி பெரும்பான்மை கிண்தலாட்டம் தோலி கண்டனர். சாதலிய போராட்டம் தோலியு கிணைஞர்கள் ஆடும் போராட்டம் நடத்தத் தலைப்பட்டனர். கிராணுவக் கொடுபுகள் எதற்குக் குறாவிகள் கொடுக்கின. கிராணுவத்தில் கையே கைய நிலையில் ஏற்பட்ட கூட்டு நகர்ப்புகள். அதுமேல் மக்கள் கூட்டு மக்கள் பூமர்கள் உயிர் கிழப்புகள் கையவைகளைப் பிண்கையாகக் கொண்டிருக்கையப்பட்ட நூல்கள் கீழ். நகரணக்காக கிண்கிய போராள் கீதரன் வசந்தி காதலும் சேரநகல் கொண்டிருக்கிறது.

மன்னாரில் உள்ள கிராமமான சங்கன்குடியில் கதை ஆரம்பமாகிறது. சம்பலவாணர் மகன் சண்முகம் கிராணுவ நகரவை எடுத்துக் கொல்லி புதர்க்கு கிடம் பெருகின்றனர். அவர்களுக்கு பருத்தி களிதொசரி புதுக்குடியிருப்பு என்று கிடம் மாறி முல்லைத்தீவு வசகன்றனர். கிடையின் கிழந்த உடைமைகள் உயிர் கிழப்புகள் ஏறாமல் கம்பத்தொழி பெருடன் முடிபட்ட சம்பலவாணர் கடுமியம் கிழப்பு பெருடன் மீண்டும் சங்கன்குடி போகிறது.

வாசகர் பேசுதலர்

திருமதி அர்ச்சிகா ரோலின்சன் ஆகிய நான் கொழும்பு பல்கலைக்கழக இதழியல் டிப்பிளோமா கற்கை நெறிக்காக ஆய்வு அறிக்கை ஒன்றை மேற்கொள்ள உள்ளேன். குறிப்பாக ஞானம் சஞ்சிகை பற்றிய ஆரம்ப இதழ் தொடக்கம் 139வது இதழ் வரை ஆய்வு செய்து அறிக்கை வெளியிட உள்ளதால் அவ்வாய்வுக்கு தங்கள் சஞ்சிகைகளை தந்துதவுமாறு மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

-அர்ச்சிகா, வெள்ளவத்தை

ஞானம் சஞ்சிகை - சிறுகதைகள் பற்றிய என்னுடைய ஆய்வு முயற்சி தொடர்கிறது. ஆய்வுக்கால எல்லை குறுகியது என்ற காரணத்தால் நான்காண்டுகளுக்குரிய ஞானம் இதழ்களே என் ஆய்வு மூலங்களாக அமைந்துள்ளன. ஆனாலும் தங்களிடம் பெற்றுக் கொண்ட அத்தனை இதழ்களும் மீண்டும் மீண்டும் படிக்கத் தெவிட்டாத இன்பம் பயப்பனவாயுள்ளன. திரும்பவும் தங்களிடம் ஒப்படைத்தற்கு சற்றும் மனம் ஒப்பவில்லை. ஆயினும் தாங்கள் பெருமனங்கொண்டு எனக்கு அத்தனை சஞ்சிகைகளையும் தந்தமையை நன்றியோடு நினைக்கின்றேன். என் ஆய்வுப்பணி நிறைவு பெற்றதும் இன்னும் ஒருசில மாதங்களில் தங்களிடம் ஒப்படைப்பேன்

- வித்தியா மகேந்திரன், சாவகச்சேரி

"ஞானம்"-138வது இதழில் சகோதரர் எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்களின் "சித்திலெப்பையின் அசன்பே சரித்திரம்" எனும் தலைப்பிலான ஆக்கத்தின் முதற் பகுதி, ஐந்து பக்கங்களில் இடம் பெற்றிருந்தமை வாசகர்களுக்கு நல்ல விருந்தாகும். இவ்வாக்கத்தின் இறுதியில் (5ம் பக்கத்தில் 19ஆவது வரியில்) அரபிபாஷாவும் அவரது குழுவினரும் மொத்தம் 54பேர் 1983-ஜனவரி 10ஆம் திகதி கொழும்பை வந்தடைந்தனர் என்று பிரசுரமாகியிருந்தது. இது தவறாகும்.

அரபிபாஷாவும் - அவரது குழுவினரும் 1883-ஜனவரி-10ஆம் திகதியே கொழும்புத் துறைமுகத்தை வந்தடைந்தனர் என்பதே சரியான தகவலாகும். 1883 என்ற ஆண்டு 1983 எனப் பிரசுரமாகியிருந்தமை, முழுக்க முழுக்க அச்சுப் பைசாஷின் திருவிளையாடல்தான் என்பது புரிகிறது. அதற்காக பிழையை சுட்டிக் காட்டாமல் விட்டால் அது சாதாரண வாசகனை திசை திருப்பி விடுமே என்பதாலேயே இம்மடல் வழி உணர்த்தத் துணிந்தேன். அதனால் ஒரு பிழை திருத்தத்தை 139வது இதழில் பிரசுரிக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

'ஞானம்'-137ஆவது (ஒக்டோபர் 2011) இதழில் மதிப்பிற்குரிய கலாநிதி துரைமனோகரன் "உண்மைகள் புதையக் கூடாது" எனும் தலைப்பில், கடந்த ஜூலை 8-9-10 ஆகிய முத்தினங்களால் தமிழ்நாடு, தூத்துக்குடி மாவட்டம், காயல்பட்டினத்தில் சிறப்புற நடந்தேறிய 15ஆவது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்ட 'ஆய்வுமாலை' என்ற ஆய்வுநூலில் இடம்பெற்ற என்றன் "தமிழ்-இஸ்லாமியத் தமிழாக மாறுவதெப்போ?" என்கிற ஆக்கம் தொடர்பில், ஒரு குறையைத் தொட்டெழுதியுள்ளார். மகிழ்ச்சி கலந்த நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இஸ்லாமியத் தமிழாக்க சிந்தனை பற்றிய ஆறு தொடர்கட்டுரைகளை 'விடிவெள்ளி' வார இதழில் (23 செப்டம்பர் 2010 - 04 நவம்பர் 2010) நான் எழுதி வந்தபிறகு, 'ஓசையில்லா ஓசைகள்' எழுப்பி வரும் சகோதரர் மானா மக்கீன் போன்ற பலர், "இது இலக்கிய மாநாட்டுக்கு சமர்ப்பிக்கத்தக்க நல்ல சிந்தனை" எனப் பாராட்டித் தந்த உற்சாகத்தில், காயல்பட்டினத்து மாநாட்டு மலருக்கு - உகைளாவி வாழும் தமிழ்ப்பேசும் முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு தூதாக - எழுதி அனுப்பினேன். பின்னர் எழுத்துப் பிரதியை வாசித்த என் நெருங்கிய நண்பர்களில் ஒருவர், கலாநிதி துரைமனோகரன் தொட்டெழுதிய அதே தவறை சுட்டிக் காட்டினார். ஆர்வம் மீதாரப் பட்டதால் ஏற்பட்ட, நினைவு மயக்கத்தால் உண்டான தவறே தவிர, இது திட்டமிட்டு செய்யப்பட்ட மறுப்போ - மறைப்போ அல்ல எனக் கூறுவதில், எந்தவிதமான தயக்கமும் எனக்கில்லை. இன்ஷாஅல்லாஹ் இனி வரும் என் எழுத்து முயற்சிகளில் 'உண்மை' அழகாக வெளிச்ச மிடப்படும் என உறுதி தருகிறேன்.

'ஞானம்'-136ஆம் இதழில் சகோதரர் சை.பீரமுஹம்மது எழுதியிருந்த "கவி கா.மு.ஷெரீப்பின் "பாட்டும் நானே பாவமும் நானே" என்னும் கட்டுரையை வாசித்து மகிழ்ந்தேன்.

பட்டுக்கோட்டையாருக்கும் - கண்ணதாசனுக்கும் சமமாகத் திரை இலக்கியத்தில் சாகா வரம் பெற்ற பாடல்களை எழுதிய கவி.கா.மு.ஷெரீப் அவர்களைப் பற்றி "தினகரன்" வார மஞ்சரியில் 2009இல் இரு ஆக்கங்களை

எழுதியிருந்தேன். முதற் கட்டுரையிலேயே 'திருவிளையாடல்' படத்தில் "பாட்டும் நானே பாவமும் நானே" என்ற பாடல் ரகசியத்தையும், அதன் சாதக - பாதக உணர்வுகளையும் இலங்கை வாசகர்களுக்கு முதன் முதலில் விளக்கி எழுதினேன்.

இரண்டாவது கட்டுரையில், சக்தி டிவி ஒளிபரப்பி வரும் "நெஞ்சம் மறப்பதில்லை", யார் யாருக்கோ வெல்லாமோ நினைவு தினங்களை ஒதுக்கி, விஷேட நாட்களைத் தேர்ந்து (நெடம் ஒரு பாடல் நிகழ்ச்சி என்ற இலக்கணத்தையும் மீறி, பாடலாசிரியர் - பாடகர்க்கான உரிமையை நடிக்கர்களுக்கும் வழங்கி) அவர்கள் தொடர்பான பாடல்களை ஒளிபரப்பி கண்ணியஞ் செய்து வருகின்றதே, தமிழ் கக்காகவே - தமிழ் வளர்ச்சிக்காகவே தமிழ்நாடு-தமிழர் நலனுக்காகவே-குறிப்பாகத் தமிழ்த் திரை இலக்கிய பாடல் வளர்ச்சிக்காக-தன்கொள்கையை, எழுத்தை, புலமையை வியாபாரமாக்கத் தெரியாத கவிஞர் கா.மு.ஷெரீப் அவர்களுக்கென அவர் பிறந்த - சிறந்த - இறந்த நாட்களில் ஒரு நாளைத் தெரிவு செய்து, அவர் இயற்றிய பாடல்களை ஒளிபரப்பி - அந்தத் தமிழ்க் கவிஞரை கௌரவப்படுத்தலாமே! என்ற கருத்தை முன்வைத்து எழுதியிருந்தேன். வாசகர்கள் பலர் இக்கருத்தை வரவேற்று நேரினும் - தொலைபேசியினும் பேசினர். ஒரு வெலிகம் எழுத்தாளர் சில காலம் கழித்து, என் கருத்தைத் தொட்டு மீண்டும் வலியுறுத்தி அதே தினகரனில் இன்னொரு ஆக்கம் எழுதியிருந்தார்.

கடந்த வருடம் (2010) ஜூலை மாதமளவில் எனது பேத்தியின் 'சகல கலா குட்டி' நிகழ்ச்சி ஒளிப்பதிவுக்கென சக்தி டிவி கலையகம் செல்லும் வாய்ப்பு எனக்கு கிட்டிய சந்தர்ப்பத்தில் "நெஞ்சம் மறப்பதில்லை" நிகழ்ச்சி பொறுப்பாளரும் - என்னை நன்கறிந்த நண்பருமான பிரகாஷ் அவர்களைச் சந்தித்து, கவி.கா.மு.ஷெரீப் அவர்களுக்கு ஒரு விசேஷ தினம் ஒதுக்கி, அக்கவிஞரை கௌரவிக்கும்படி சினேகபூர்வமாக வேண்டிக் கொண்டேன்.

"கவிஞரின் நினைவுதினம் (பிறப்பு-சிறப்பு-இறப்பு) எதுவென சரிவரத் தெரியாது என்பதால், தனக்கு உதவும்படி" சகோதரர் பிரகாஷ் கூறவே, "கவி.கா.மு.ஷெரீப்பின் கவிதை நூலைத் தருகிறேன். அதில் கவிஞரின் வாழ்வு நிகழ்ச்சிகளின் பட்டியல் இருக்கிறது. அவர் எழுதிய பாடல்களின் பட்டியல் ஒன்றையும் தருகிறேன். ஆவன செய்யுங்கள்" என்றேன்.

அவ்வாறே "கவி கா.மு.ஷெரீப் கவிதைகள்" நூலையும், பாடல் பட்டியலையும் சில நாட்களில் பொறுப்பாளரிடம் கையளித்தேன். ஒரு வருடமும் பூர்த்தியாகி விட்டது. சக்தி டிவி இன்னும் தான் கவி கா.மு.ஷெரீப்பின் நினைவு தினத்தை ஒவ்வொரு தாளாகப் புரட்டி தேடிக் கொண்டிருக்கிறது. என்னே தமிழ்ப்பற்று?

ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி நடத்தும் பொறுப்பாளர், தானே தெரிந்திருக்க வேண்டிய முக்கியமான விஷயத்தை நினைவுபடுத்தியும், கவிதை நூலை கையில் தந்தும், பாடல் பட்டியலை கொடுத்தும் இன்னும் நினைவுநாள் ஒளிபரப்பப்படவில்லை என்றால், என்ன காரணம்?

- எஸ். ஐ. நாகூர்கனி, கொழும்பு -12

சிறப்பாகப் பணிபுரியும் "ஞானம்" ஆசிரிய பீடத்தினருக்கு அன்பான வணக்கங்கள். 200 சொற்களுக்குள் இரண்டு columnists நொவெம்பர் மாத இதழில் எழுதியமை பற்றிய சுருக்கமான தகவல்கள்: "ஞானம்" இதழ்களில் நான் விரும்பிப் படிக்கும் இரு "பத்தி எழுத்தாளர்கள்" மானா மக்கீன், கே.விஜயன் ஆகியோராவர். இவர்கள் தமிழ் நடை வித்தியாசமானவையாகவும், Creative ஆகவும், தகவல் நிரம்பியதாகவும், மெல்லிய அங்கதமும், நகைச் சுவையும் கொண்டதாகவும் இருப்பதுவே காரணம்.

மானா மக்கீன், பாலு மகேந்திரா என்று இன்று அழைக்கப்படும் ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளி மட்டக்களப்பு சென்.மைக்கல் கல்லூரியில் 1947-48 காலப் பகுதியில் எனது மறைந்த சகோதரன் திருக்குமாரனுடன் ஒரே வகுப்பில் படித்தவர். அப்பொழுது அவருடைய பெயர் B.M.Benedict (பாலநாதன் மகேந்திரன் பெனடிசுட்) பின்னர் அவர் பாலு மகேந்திரன் என்றே "தேனருவி" என்ற இலக்கிய ஏட்டின் ஆசிரியர் குழுவில் இடம்பெற்றார். "மகேன்" என்ற புனைபெயரில் அந்த ஏட்டில் என்னைப் பேட்டி கண்டார். பின்னர் இந்தியா சென்றதும், அங்கு தமது பெயரைச் சுருக்கி பாலு மகேந்திரா ஆனார்.

இவருடைய தந்தையார் பாலநாதன் மாஸ்டர் ஆங்கில மொழியைச் சரியாக உச்சரிக்கும் சிறப்பான கணித ஆசிரியர் ஆவார். அவர்தான் பிரபல வானொலி நாடகாசிரியர் M.S.பாலு என்று அறிந்து வியப்புற்றேன். பாலநாதன், இரத்தினாஜயா, மார்சலின் ஆகியோர் தமக்கிடையே உறவினர்.

விஜயன், நீங்கள் விபரித்த கூட்டத்தில் நானும் முதன்முதலில் கேள்வி கேட்டதைப் பதிவு செய்ததை மறந்து விட்டீர்களா? பிரதம பேச்சாளர் லெனின் மதிவானம் தப்பித் தவறியாகுதல் நான் எழுதிய "கைகாசபதியும் நானும்" என்ற முன்னோடி நூலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட தவறியதை அவதானிக்க வில்லையா?

இவை போன்றவைதான் எனக்கு "ஆதங்கத்தை" (புத்மா சோமகாந்தனின் வார்த்தையில்) தருகின்றன. "கள்ள மௌனம்", "கண்டு கொள்ளாமை" என்ற பதங்களுக்குக் காரணியாய் உள்ளன.

மேலும் விபரங்கள் எழுதத் தங்கள் கட்டுப்பாடு தடையாய் உள்ளது.

"என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே" என்பதனால் தெரிந்தோ தெரியாமலோ இருட்டடிப்புச் செய்கையில் நான் என்னைப் பற்றி விளக்க வேண்டாமா?

-கே. எஸ். சிவகுமாரன்

திருமண சேவை

தங்கள் தேடல்

உள் நாட்டிலா, வெளிநாட்டிலா?
கணக்கியலாளரா, பொறியியலாளரா, வைத்தியரா, வேறு தொழியியலாளரா?
எந்நாடாக இருந்தாலும், எத்தொழியியலாளராக இருந்தாலும்
சுலயமான சுயதொர்வுமுறையில் தெர்வு செய்து
குரும்பசிபியூர், மாலயமு வேல் அமுதனே!

விவரங்களுக்கு

திங்கள், புதன், வெள்ளி மாலை 4.30 - 7.30 மணிக்கு உள்ளேயோ, சனி, ஞாயிறு நண்பகல்
11.00 - 2.00 மணிக்கு உள்ளேயோ
சர்வதேச - சகலருக்குமான, லுத்த - புகழ் புத்த, தனிநபர் நிறுவனம், திருமண ஆற்றப்படுத்தநர்
வேல் அமுதனைத் தொடர்பு கொண்டு விசாரித்தறிகுக!

தொலைபேசி

4873929 / 2360488 / 2360694

சந்திப்பு

முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறை

முகவர்

8-3-3 மெற்றோ மாடிமனை (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்திற்கு எதிராக, நிலப்பக்கம்,
33 ஆம் ஒழுங்கை வழி) 55ஆம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு 06.

வாடிக்கையாளர் புதிய வரவுகளின் முக்கிய விவரங்களை
வேல் அமுதனின் அலுவலக நேரம் தொலைபேசி ஊடாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

'ஞானம்' சஞ்சிகை கிடைக்கும் இடங்கள்

- ◆ பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 202, 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
- ◆ கா. தவபாலச்சந்திரன் - பேராதனை. தொலைபேசி: 077 9268808
- ◆ பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 309A/ 2/3, காலி வீதி, வெள்ளவத்தை.
- ◆ பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 4, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
- ◆ தூர்க்கா - சுன்னாகம்.
- ◆ திரு. சி. உதயகுமார் - சமரபாகு, சுவனன் தோட்டம், வல்வெட்டித்துறை.
தொலைபேசி: 078 3015144
- ◆ லங்கா சென்றல் புத்தகசாலை - 84, கொழும்பு வீதி, கண்டி.

With Best Compliments from

Luckyland

**உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பஸ்கட்டிலும் தாய் !**

**LUCKYLAND BISCUIT
MANUFACTURERS**

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

TEL : 0094-081-2420574, 2420217. FAX: 0094-081-2420740

Email: luckyland@sltnet.lk